

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*Her şey
bir fotoğrafla
başladı...*

*"Bu kitabı bir solukta
okudum ve tekrar
okumayı planlıyorum.
O kadar ateşliydi ki!"*

Embish & Elysion
www.webcanavari.net

New York Times Bestseller

Çırılçıplak

Blackstone Serisi 1. Kitap

RAINE MILLER

**Çırlıçıplak bir tutku.
Gizlenen gerçekler.
Unutmayacağınız bir aşk.**

Londra Üniversitesi'nde sanat eğitimi alan Amerikalı bir öğrenci ve yarı zamanlı bir fotomodel olan Brynne Bennet, yaşadığı trajediye rağmen hayatını yeniden bir düzene sokmuştu.

Ta ki başarılı işadamı Ethan Blackstone, Brynne'in çıplak fotoğrafını satın alana kadar...

Ethan, Brynne'i yatağında istiyordu ve onu orada tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırdı.

Onun dominant karakteri, Brynne'i hem çekiyor hem de korkutuyordu. Ancak bu ilişkide sırlar söz konusuydu. Hem de oldukça büyük sırlar...

Ethan'ın ona duyduğu tutku, Brynne'i kurtarmaya yetecek miydi; yoksa aralarındaki sırlar ikisini de yok mu edecekti?

Çeviren: Tuba Özkat

16 TL

YABANCI

9 786055 016135

www.yabanciyayinlari.com

facebook.com/yabanciyayinlari

twitter.com/yabanciyayinlar

[internet satış: ilknokta.com](http://internet.satis:ilknokta.com)

Raine Miller
ÇIRILÇIPLAK
Blackstone Serisi 1. Kitap

Çeviren
Tuba Özkat

Embish & ElySION

www.webcanavari.net

Çırılçıplak için övgüler

“Raine Miller, güzel bir şekilde kusurlu karakterleri arasındaki karşılıklı erotik kovalamacayı baştan çıkarıcı ve ustalıkla bir şekilde yazıyor.”

—DEMONLOVER’S BOOKS & MORE

“*Çırılçıplak*, hızlı, seksi ve akıllıca bir hikâyenin parçası.”

—TOTALLY BOOKED

“Kitapları farklılaştıran ve birbirinden ayıran şey, hikâyenin nasıl vuku bulduğu, karakterlerin ele alınışı ve yazarın yeteneğidir. Bu kitap dosdoğru zirveden vuruyor!!”

—SWEPT AWAY BY ROMANCE

“Raine Miller, Ethan ve Brynne’in ilk cinsel birleşmelerinde cinsel kimyayı geliştirmekte harika bir iş yapıyor–cayır cayır yanıyor ve kesinlikle hayal kırıklığına uğratmıyor!!”

—SINFULLY SEXY

“Çırılçıplak için 5 YILDIZ! Ethan’a âşık oldum ve Çırılçıplak’ın muhteşem olduğuna karar verdiğinizde bana teşekkür edersiniz! Son bir söz daha... Christinan da kim?”

—YAZAR DM MCDANIEL

“Çırılçıplak sizi cezbederek çekecek, karakterler merakınızı uyandıracak ve hikâye sizi daha fazlasını isterken bırakacak.”

—TALK SUPE

Franziska
Sevgili arkadaşım, bu senin için...

Gerçek! Çırılçıplak gerçek...
John Cleland, 1749

Teşekkür

Çırılçıplak fikrinin aklıma nasıl geldiğini okurlarımla paylaşmalıymışım gibi hissediyorum. Bir hikâyeye başlamayı neyin tetikleyeceğini asla bilemezsiniz ve benim için, Blackstone Serisi'nin ilhamının tohumu tamamen şaşırtıcı oldu. Bir öğleden sonra, başka bir hikâyeme kitap kapağı olma potansiyeli olan bir fotoğraf ararken, hoş bir pozdaki çıplak bir kadın fotoğrafına denk geldim: Şu anda bu kitabın kapağında yer alan fotoğrafa. O kadar kapıldım ki, oturup yazmak zorundaydım. Bir saat içinde model Brynne'in bölümünü ve az önce onun çıplak fotoğrafını satın almış Ethan'la tanışmasını yazmışım. Hikâye bu noktadan sonra beni öyle sıkı yakaladı ki, kendimi tamamen onda kaybettim. Diğer projelerim kenara kaldırılmak zorunda kaldı, böylece zamanımı bu yeni seriyi yazmaya adayabilirdim. Ve bunu bir lütuf olarak gördüm, çünkü o gün fotoğrafı bulmak, beni Blackstone Serisi'nin bu heyecan verici dünyasını ve bu çok özel karakterleri yaratmaya itti. Kitaplarımda insanları türetebilmeyi seviyorum. Hot Damn Designs'tan Kim Killion'a bu hikâyeye yaptığı sarsıcı kapak için teşekkür ederim. Yazı tipini bulan Kathe'ye de. Durmak bilmedi.

Hazır bunu söylemişken, güzel sözlerinden, yardımlarından, desteklerinden, sorularından, tavsiyelerinden, coşkularından, sırtıma destekle vurmalarından, elimi tutmalarından, sevgi bombacıkları göndermelerinden ve sadece eski usûl arkadaşlıklarından dolayı teşekkür etmek istediğim birkaç kişi var. Onlar olmasaydı paylaşacağım bu kitap olmayacağı gibi, yazarlığı da bu kadar se-verek yapmazdım. O yüzden, Franzi, Bels, Stacie, Angel, Lisa, Kristy, TJ, Rebecca, Donna, Ai-vy, Mandy, Melina, Rhonda, Lacey, Sherie, Sarah, Carolyn, Kristin, Michelle, Colleen ve üç erkeğime: *Muck*

Sizi çok seviyor, sevdiğimden çok da saygı duyuyorum.

RAINE

Giriş

Mayıs, 2012
Londra

Amerikan siyaseti hakkında bir bok bilmiyorum. Bilmeye de ihtiyacım yok. Ben bir İngiliz vatandaşıyım ve Parlamento yeterince kafa karıştırıcı. Siyaset pek ilgimi çekmez. Fakat her zaman siyasi ilişkilerle ilgili yan ürünler etrafında çalışmaya zorlanıyorum. Güvenlik işiyle meşgulüm, hem özel hem de İngiliz hükümeti için. İşimde iyiyim ve bunu çok ciddiye alırım. Benim işimdeysen iyi olmak zorundasın, çünkü eğer iyi değilsen... insanlar ölür.

Amerika Birleşik Devletleri kongre üyesinin uçağı yere çakıldı. Tabii ki haber değeri var. Fakat kongre üyesinin iddialı bir partiden başkan yardımcısı adayı olduğu ve seçimlerin birkaç ay içinde yapılacağı söylendiğinde, bu haberleri bir anda dünya çapında yapar. Özellikle de güç isteyen insanlar, iktidarın ikinci döneme kalmamasını sağlama almak için her şeyi yapacakken... Kongre üyesinin yerine başkasını getirmek için kapışırken, Cumhuriyetçi Parti'nin aday listesindeki boşalan mevkiyi ta-

bii ki doldurması gerekiyordu. Ve işte o kızı keşfetmeye böyle ulaştım.

İlk önce babasından bir e-posta aldım. Arkadaşça verilen bir selamlama ve ikimizin nereden tanıştığını hatırlatan geçmişimden gelen bir ses. Yeterince makul. Geçmişim iyisiyle ve kötüsüyle oldukça renkliydi ve bu adam da iyi dönemlerimden birinde hayatıma girmişti.

Ardından gelen bir telefon görüşmesinde bana Londra'da yaşayan bir kızı olduğunu söyledi. Kızının güvenliği için endişeliydi ve neden olduğuna dair bazı kesin olmayan detaylar verdi. Gayet kibardım ve kendimi dahil etmek istemediğimden oldukça emindim. İşim şu haliyle beni yeterince yoruyordu. Londra'da düzenlenecek 2012 Yaz Olimpiyat Oyunları için VIP güvenliğini organize etmek neredeyse tüm zamanımı tüketiyordu ve altı yıl kadar önce bir poker turnuvasında tanıştığım bir ahababın kızına ayıracak vaktim yoktu.

Ona hayır dedim. Kozunu oynadığında, ona kişisel bir iyilik yapmak için başka bir özel güvenlik şirketine başvurması için hazırlık bile yaptım. Poker oyuncularını ellerini ne zaman oynayacaklarını bilir.

İkinci e-postasında bana kızının bir fotoğrafını yolladı.

O fotoğraf her şeyi değiştirdi. Fotoğrafı gördükten sonra aynı değildim ve onu görmeden önce olduğum adama geri dönemiyordum. Caddede karşılaştığımız Ücretsiz PDF Kitap Arasla. <http://kitapyurdu.org> üzerinden bütün dünyam değişti. Benim güzel Amerikalımın fotoğrafı.

Bölüm 1

Annemin şu anda bunu göremiyor olması gerçekten iyi bir şey. Kafayı yerdı. Bu akşam Benny'nin şovuna geldim, çünkü ona burada olacağımı söylemiştim ve bunun onun için ne kadar önemli olduğunu biliyordum. Benim için de önemliydi. Sadece, tıpkı onun da benim için aynı-sını istediği gibi, ben de arkadaşım için en iyisini istiyordum. Geçen üç senede Benny beni teselli ederek, benimle birlikte içerek, kederimi paylaşarak ve hatta bana iş verme vesilesiyle kiramı ödememe bile yardım ederek hep yanımda olmuştu. Pekâlâ, şey, o ve şu anda bakmakta olduğum fotoğrafı çekmiş olduğu gerçeği. Ve bu, benim çıplak bedenimin bir fotoğrafıydı.

Çıplak bir model olarak poz vermek, geçimimi sağlamak için yapacağımı hayal ettiğim iş falan değildi ama öğrenci kredileri arasında ekstra para kazanmanın bir yoluydu. Son zamanlarda diğer fotoğrafçılardan da teklifler alıyordum. Benny bu geceki şov sayesinde daha fazla ilgiye hazırlanmam gerektiğini söyledi. *İnsanlar modeli araştırır. Buna şüphe yok, Brynne.* İşte benim arkadaşım, her zaman iyimser.

şampanyamı yudumladım ve galeri duvarında asılı

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

duran gerçekten devasa görüntüyü inceledim. Bu şov için resmim büyütölmüş ve kanvasa basılmıştı. Görüntü biraz sarsıcı olsa da, Benny'nin yetenekli olduğunu gösteriyordu. İngiltere'de neredeyse hiçbir şeyi olmadan başlamış Somali mültecisi bir çocuğa göre, bir fotoğrafı nasıl yapılandıracağını biliyordu. Bana sırtüstü, başım yana çevrilmiş, kolum göğüslerimin üzerinde ve elim de bacaklarımın arasında açılmış şekilde poz verdirmişti. Saçımın açık ve bacaklarımın arasının kapalı olmasını istemişti. Çekim için ipli bir tanga giymiştim ama onu göremiyordunuz. Görüntümü porno olarak sınıflandıracak hiçbir şey görünmüyordu. Zaten uygun terim, *sanatsal nü fotoğrafçılıktı*. Benimkiler uygun biçimde çekiliyordu, yoksa yapmazdım. Pekâlâ, fotoğraflarımın porno sitelerine düşmemesini cidden umuyordum ama bugünlerde kim kesin olarak bilebiliyordu ki. Porno yapmadım. Seksi bile zar zor yapıyordum.

"İşte benim kızım!" Benny'nin iri kolları omuzlarımın etrafına dolandı ve çenesini başımın üstüne yerleştirdi. "Çarpıcı, değil mi? Ve gezegendeki bütün kadınlardan daha güzel ayakların var."

"Senin yaptığın her şey iyi görünür Ben, ayaklarım bile." Arkamı dönüp onunla yüzleştim. "Ee, şimdiye dek bir şey sattın mı? İzin ver başka şekilde ifade edeyim. Kaç tane sattın?"

"Şu âna kadar üç tane. Ve sanırım bu da çok kısa sürede gidecek." Ben göz kırptı. "Açık etme ama Carole Andersen'la konuşan gri takımlı, siyah saçlı, uzun herifi görüyor musun? Araştırıldı. Görünüşe göre senin muh-

teşem çıplak şahsiyetinden oldukça etkilenmiş. Büyük ihtimalle fotoğrafla yalnız kalır kalmaz avucuyla güzel bir seans yapacak. Bu kendini nasıl hissettiriyor Brynne, hayatım? Zengin bir gösteriş düşkününün senin doğaüstü güzelliğinin görüntüsüne bakarak çükünü çekeştirecek olması.”

“Kapa çeneni.” Ona gözlerimi devirerek baktım. “Bu çok edepsizce. Bana böyle şeyler söyleme, yoksa iş almayı bırakmam gerekecek.” Başımı eğip iki yana salladım. “Lanet olsun ki seni seviyor olmam iyi bir şey, Benny Clarkson.” Ben, en kaba şeyleri söyleyebilir ve terbiyeli, kibar bir şekilde işin içinden çıkmayı başarabilirdi. İngiliz aksanından dolayı olduğu kesindi. Kahrolası, Ozzy Osbourne bile aksanı sayesinde kimi zamanlarda kulağa terbiyeli geliyordu.

Ben yanağıma bir öpücük kondururken, “Yine de bu doğru,” dedi, “ve sen de biliyorsun. Sen buraya süzüldüğünden beri o ahbap gözünü sana dikip durdu. Ve adam eşcinsel değil.”

Benny’e ağızım açık baktım. “Bildiğim iyi oldu, güncelleme için teşekkürler, Ben. Ve ben süzülmem!”

Kendisine özgü ahlaksız, çocuksu gülümsemesiyle bana sırtıttı. “İnan bana, eğer eşcinsel olsaydı şimdiye kadar onu arka odaya alıp uçurmayı teklif ederdim. Adam alışılmışın dışında seksi.”

“Cehenneme gideceksin, bunu biliyorsun değil mi?”
Gelişigüzel biçimde bakıp alıcıyı kontrol ettim. Benny
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

adam konusunda haklıydı; adam Ferragamos marka ayakkabılarının derisinin gözeneklerinden, dalgalı koyu renk saçlarının ucuna kadar seksilik yayıyordu. Neredeyse bir doksan, kaslı, kendinden emin, zengin. Gözleri hakkında bir şey söyleyemiyordum, çünkü galerinin sahibiyle konuşuyordu. Belki de benim fotoğrafım hakkındaydı... Söylemesi zordu ama pek de önemli değildi. Eğer o satın aldıysa bile adamı bir daha hiç görmeyecektim.

"Haklıyım, hım?" Ben, baktığımı gördü ve kaburgalarımı dürttü.

"Mastürbasyon yapma konusunda mı? İmkânı yok, Benny!" Başımı yavaşça iki yana salladım. "Adam orgazm için eline başvurmak zorunda kalmayacak kadar güzel."

Ve ardından o güzel adam dönüp bana baktı. Sanki Benny'ye ne söylediğimi duymuş gibiydi, bakışları odanın karşısından yakıyordu. Ama bu imkânsızdı. Değil mi? Adam gözlerini dikip bakmayı sürdürdü ve en sonunda aşağı bakmak zorunda kaldım. Bu seviyede yoğunlukla ya da onun durduğu yerden bana doğru gelmekte olan ne cehennemse onunla yarışabilmemin imkânı yoktu. Ortadan kaybolma dürtüsü anında etkisini gösterdi. İlk öncelik, güvenlikti.

Şampanyamdan bir yudum daha alarak bitirdim. "Artık gitmem lazım. Ve şov muhteşem." Arkadaşımı kucakladım. "Dünya çapında meşhur olacaksın," dedim sırtarak. "Yaklaşık elli yıl kadar sonra!"

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ben kapıya yöneldiğimde Benny arkamdan kakhaha attı. "Ara beni, güzelim!"

Arkamı dönmeden elimi salladım ve dışarı çıktım. Londra'da bir hafta içi akşamına göre sokaklar kalabalıktı. Yaklaşan Olimpiyat Oyunları'yla şehre tamamen insan yığılını olmuştı. Bir taksi bulana kadar yıllar geçebilirdi. En yakın metro istasyonuna yürüme riskini almalı mıydım? Başımı eğip ayakkabılarıma baktım, elbisemle müthiş uyumlu görünen bir çiftti ama konforlu yürüme konusunda yetersizdi. Ve eğer metroyla gidersem daireme gidebilmek için karanlıkta birkaç blok daha yol tepmem gerekecekti. Annem tabii ki hayır derdi. Ama öte yandan, annem burada, Londra'da değildi. Annem San Francisco'daki evinde, benim olmak istemediğim yerdedi. *Siktir et.* Yürümeye başladım.

"Bu çok kötü bir fikir Brynne. Riske girme. İzin ver de seni gideceğin yere bırakayım."

Caddede donakaldım. Sesi daha önce hiç duymamış olsam da kimin konuştuğunu biliyordum. Galeride beni yakan gözlerle buluşmak için yavaşça başımı çevirdim. "Sizi tanımıyorum bile," dedim adama.

Gülümsedi, top sakalla çevrelenmiş dudaklarının bir yanı, diğerinden daha çok kıvrıldı. Kaldırımın kenarındaki arabasını işaret etti, parlak siyah bir Range Rover HSE. Yalnızca parası olan İngilizlerin karşılayabileceği türden bir araç. Daha önce para kokmadığından değildi ama bu beni epeyce aşıyordu.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Güçlükle yutkundum. O gözler maviydi, fazlasıyla parlak ve derin. "Ayrıca bana adımla seslendiniz ve... ve sizinle birlikte arabaya binmemi mi bekliyorsunuz? Deli misiniz?"

Bana doğru yürüyüp elini uzattı. "Ethan Blackstone."

Eline gözümü dikip baktım, tasarımcı ceketinin gri kolunu süsleyen beyaz man etle oldukça  ıktı. "Adımı nasıl biliyorsunuz?"

" ok değil, yaklaşık on be  dakika önce Andersen Galerisi'nden adı *Brynne'in Sessizliği* olan bir çalışma satın aldım. Ve zihinsel bir sorunum olmadığından oldukça eminim. Delilikten çok kişisel iletişim gibi geldiğini düşünmüyor musun?" Elini havada tuttu.

Elini sıktım ve elimi tuttu. Ah, hep de öyle olmaz mıydı? Belki de çıplak bedenimin devasa bir kanvas üzerine basılmış halini satın alan bir yabancıyla el sıkı tığım için deli olan bendim. Ethan'ın sıkı bir tutu u vardı. Ve eli sıcaktı da. Beni kendisine doğru biraz daha çektiğini hayal mi etmiştim? Ya da *belki* deli olan bendim, çünkü ayaklarım bir santim bile kıpırdamamı tı. Ama yine de o mavi gözler bana bir dakika önce olduğundan daha yakındı ve parfümünün kokusunu alabiliyordum. Koku  yle m t-hiç şekilde lezizdi ki, böyle güzel kokup da insan olmak g nahtı.

"Brynne Bennett," dedim.

Elimi bıraktı. “Ve artık birbirimizi tanıyoruz,” dedi, önce beni ve ardından kendini işaret etti, “Bryenne, Ethan.” Başıyla Rover’ını göstererek, “Şimdi evinize bırakmama izin verecek misiniz?” diye sordu.

Tekrar yutkundum. “Niçin bu kadar çok önemsiyorsunuz ki?”

“Çünkü başına bir şey gelmesini istemiyorum. Çünkü o topuklular ayaklarında çok sevimli görünüyorlar ama üzerinde yürümek cehennem gibi olacak. Çünkü bir kadın için gece şehirde olmak tehlikelidir.” Gözleri üzerimde gezindi. “Özellikle de senin kadar güzel birisi için.” Yine ağzının tek tarafı hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. “Çok fazla sebep var, Bayan Bennett.”

“Peki ya siz güvenilir değilseniz?” Tek kaşını havaya kaldırarak bana baktı. “Hâlâ sizi tanımıyorum veya hakkınızda hiçbir şey bilmiyorum ya da Ethan Blackstone’un gerçek isminiz olup olmadığını.” *O, az önce bana bakış mı atmıştı?*

“Bu konuda haklısın. Ve bu kolayca doğrulayabileceğim bir şey.” Ceketinin cebine uzanıp üzerinde net bir şekilde Ethan James Blackstone yazan bir ehliyet çıkardı. Krem kâğıdın üzerine aynı isim ve *Blackstone Uluslararası Güvenlik, Ltd.* yazısının işlenmiş olduğu bir kartvizit uzattı. “Sende kalabilir.” Tekrar sırtıttı. “İşim çok yoğun-
dur, Bayan Bennett. Hobi olarak seri katillik yapacak vaktim kesinlikle yok, sizi temin ederim.”

Kahkaha attım. “Bu iyiydi, Bay Blackstone.” Kartını

çantama koydum. "Pekâlâ. Beni götürebilirsiniz." Kaşları yeniden havaya kalktı ve tekrar o yarım gülümsemeyi kazandım.

'Götürmek' kelimesinin iki anlama geldiğini fark edince içten içe irkildim. Ayakkabılarımla metro istasyonuna yürümenin gerçekten nasıl rahatsız olacağına ve beni eve götürmesine izin vermenin iyi bir fikir olduğuna odaklanmaya çalıştım.

Elini sırtının alt kısmına bastırıp beni kaldırıma yönlendirdi. "Önden buyurun." Ethan yerleşmemi sağladı ve ardından cadde tarafına doğru yürüyüp direksiyonun arkasına geçti, hareketleri bir panter gibi akıcıydı. Bana bakıp başını eğdi. "Bayan Bennett nerede yaşıyor?"

"Southwark'ta Nelson Meydanı."

Kaşlarını çatı ama sonrasında yüzünü diğer tarafa dönüp trafiğin içine çıktı. "Amerikalısın."

Ne, Amerikalılardan hoşlanmıyor muydu? "Londra Üniversitesi'nde burslu okuyorum. Lisansüstü programı," diye ekledim. Neden ona her şeyimi anlatmam gerekiyormuş gibi hissettiğimi merak ediyordum.

"Ve modellik?"

Sorduğu ikinci soru cinsel gerilim yüklüydü. Cevaplamadan önce duraksadım. Ne yaptığını tam olarak biliyordum; fotoğraftaki halimi hayal ediyordu. Çıplak. Ve ne kadar garip hissettirse de, ağzımı açıp onunla konuş-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

tum. "Ah, Ben... ben arkadaşım, fotoğrafçı Benny Clark-son için poz verdim. O rica etti ve iş faturaları ödememe yardım ediyor, bilirsiniz?"

"Pek sayılmaz ama fotoğrafınızı sevdim, Bayan Ben-nett." Gözlerini yolda tuttu.

Yorumuyla gerildiğini hissetti. O kim oluyordu da kendini geçindirmek için yaptığı şeyi yargılıyordu?

"Pekâlâ, benim şahsi uluslararası şirketim sizinki ka-dar başarılı olmadı, Bay Blackstone. Son çare olarak mo-delliğe başvurdum. Parktaki bankın yerine yatakta uyu-maktan hoşlanıyorum. Ve sıcaktan. Buranın kışları sik-tirebilir." Sesindeki alayı ben bile duyabiliyordum.

"Deneyimlerime dayanarak buradaki birçok şeyin *sik-tirebileceğini* fark ettim." Döndü ve bana deneyimli mavi gözlerle bir bakış attı.

'Siktirebilir' kelimesini söyleyiş şekli, fantezideki yete-neklerimin araştırıldığına hiç şüphe bırakmayacak şekil-de kanımı karıncalandırdı. Çarşafların arasında pek faz-la pratik deneyimim olmayabilirdi, ancak fantezilerimin tek zerresi bile kullanılmamaktan ızdırıp çekmiyordu.

"O zaman bir şeyde hemfikiriz." Parmaklarımı alnuma bastırıp ovaladım. Ethan'ın erkekliğinin görüntüsünün ve 'siktirebilir' kelimesinin beynimdeki aynı ufacık boş-lukta yer almaları şu an için biraz fazlaydı.

"Baş ağrısı mı?"

“Evet. Nasıl bildiniz?”

Bir ışıktayavaşladık ve dönüp bana baktı, gözleri yavaş, ölçülü bir hızla kucağımdan yüzüme doğru gezindi. “Yalnızca bir tahmin. Akşam yemeği yemeyip sadece galeride şampanya içtiniz ve şimdi geç olduğu için vücudunuz karşı koyuyor.” Yine tek kaşını havaya kaldırdı. “Bildim mi?”

Umutsuzca su dileyerek zorlukla yutkundum. *Bingo, Bay Blackstone. Beni ucuz bir çizgi roman gibi okudunuz. Her kimseniz, gayet iyisiniz.*

“Sadece iki aspirine ve suya ihtiyacım var, bir şeyim kalmaz.”

Kafasını iki yana salladı. “En son ne zaman yemek yedin, Brynne?”

“Yani yine ilk isimlerimize mi döndük?”

Bana hoşgörölü bir bakış attı ama sinirlendiğini söyleyebilirdim.

“Geç kahvaltı ettim, tamam mı? Eve gittiğimde bir şeyler yapacağım.” Pencereden dışarı baktım. Işık değişmiş olmalıydı, çünkü tekrar hareket etmeye başladık. Tek ses köşeyi dönerken bedeninin kıpırdamasından gelen sestiy. Ve bu, gözlerimi uzun süre uzak tutamayacağım kadar seksi bir sestiy. Ufacık bir bakış atmayı denedim. Profilden hafif çıkıntılı bir burnu vardı ama bu hiç problem değildi, o hâlâ güzeldi.

Şimdi, sanki birkaç santim ötesinde oturmuyordum gibi davranarak beni görmezden geliyor, bizi hızlı bir şekilde gideceğimiz yere doğru götürüyordu. Ethan Londra'yı avucunun içi gibi biliyor gibiydi, çünkü bana bir kere bile yolu sormadı. Hâlâ kokusunu alabiliyordum ve kokusu aklıma bazı şeyler yapıyordu. Gerçekten de bu arabadan çıkmaya ihtiyacım vardı.

Kaba bir ses çıkarıp dükkânların olduğu alışveriş merkezine doğru sürdü. "Burada kal; bir dakika içinde döneceğim." Sesi kulağa biraz gergin geliyordu. Hatta birazdan da fazla. Onunla ilgili her şey gergindi. Ve emredici. Sanki ne yapacağımı o söyler ve sen tartışmaya cesaret edemezsin gibi.

Arabanın sıcaklığı ve deri koltuğun rahatlığı bu gece giydiğim ince eteğin altında çok güzel hissettirdi. Ethan bir konuda haklıydı, metroya yürüyüşüm sırasında ölürdüm. İşte, beni çıplak görmüş, arabasıyla götürmek için bana kabadayılık yapmış ve şimdi de elinde bir paketle ve asık suratla dükkândan çıkan bir yabancıнын arabasında oturuyordum. Tüm bu olay garipten de garipti.

"Dükkândan ne almaya ihtiyacın—"

Elime bir şişe su tutuşturdu ve İngiltere'de Advil'le eşdeğer olan bir paket Nurofen açtı. İkisini de tek kelime etmeden alıp, hapları yutuşumu izlemesini önemsemedim. Su bir dakikadan daha kısa sürede bitiverdi. Dizime bir protein bar bıraktı.

"Şimdi, şunu ye." Sesi yine şu 'benimle uğraşma!' tonundaydı. "Lütfen," diye ekledi.

İç çekip beyaz çikolatalı *PowerBar*'ı açtım. Paketin hışırtıları arabanın sessizliğini doldurdu. Bir ısırık alıp yavaşça çiğnedim. Tadı muhteşemdi. Bana getirdiği bu şeye ihtiyacım varmış. Umutsuzca.

Aniden duygusal hissederek, "Teşekkürler," diye fısıldadım, bir anda inanılmaz bir ağlama hissi gelmişti. Elimden gelenin en iyisini yaparak bastırdım. Başımı da önüme eğdim.

"Benim için zevk," dedi yumuşakça, "herkes temel şeylere ihtiyaç duyar, Brynne. Yemek, su... bir yatak."

Bir yatak. Cinsel gerilim geri dönmüş ya da belki de hiç gitmemişti. Ethan, en masum kelimeyi bile uzun, uzun zaman boyunca hatırlayacağınız ateşli, terli, akılları uçuracak sekse çekmek gibi bir yetenekle kutsanmış görünüyordu. Yanımda oturup ben protein barın son lokmasını bitirene kadar arabayı çalıştırmadı.

"Adresin tam olarak ne?" diye sordu.

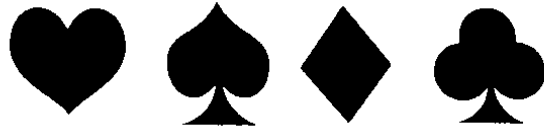
"41 Franklin Kavşağı."

Ethan bizi otopark alanından çıkarıp caddeye geri döndü, tekerleklerin her dönüşüyle birlikte beni daireme daha da yaklaşıyordu. Yumuşak deriye gömülüp gözlerimi kapadım. Çantamdaki telefonum titredi. Çıkardım ve Benny'den bir mesaj geldiğini gördüm:

Eve sağ salım varden mı?

Çabucak 'evet' yazıp gözlerimi yeniden kapadım. Baş ağrımın süzölüp gittiğini hissedebiliyordum. Saatlerdir olmadığım kadar rahatlamış hissettim. Sanırım bitkinlik insanı yıpratıyordu, çünkü eğer elimde olsaydı, kendime Ethan Blackstone'un arabasında uyuyakalma iznini asla vermezdim.

Bölüm 2

Embish & Elysion

www.webcanavari.net

Birisi bana dokunurken oldukça güzel kokuyordu. Baharat kokusunu alabiliyor ve bir elin ağırlığını omzumda hissedebiliyordum. Ama yine de korkum ortaya çıkmıştı. Bilincimi çığlık çığlığa bırakan dehşet darbesi tam zamanında geldi. Ne olduğunu biliyor olmama rağmen panik bana hükmediyordu. Bilmeliydim. Bu his artık yıllardır benimleydi.

“Brynne, uyan.”

Bu ses. Kimindi? Gözlerimi açtım ve Ethan Blackstone’un sadece on beş santim uzağımdaki mavi bakışlarıyla yüz yüze geldim. O muhteşem suratla arama daha fazla mesafe koymak adına kendimi koltukta geriye ittim. Şimdi hatırlıyordum. Bu akşam bir fotoğrafımı satın almıştı. Ve beni eve getirdi.

“Kahretsin! Özür dilerim ben... ben uyuyakaldım, değil mi?” Kapı kolunu kurcaladım ama bu arabayı bilmiyordum. Dışarı çıkmak, uzaklaşmak için kör olmuşçasına çabaladım.

Ethan’ın eli atılıp benimkini kapladı, sert bir doku-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

nuşla sakinleştiriyordu. "Sakin ol. Güvendesin, her şey yolunda. Biraz için geçti, o kadar."

"Tamam... üzgünüm." Birkaç derin nefes almak için hızlı hızlı soludum, önce pencereden dışarı baktım ve ardından hâlâ benim her hareketimi izleyen adama döndüm.

"Niçin özür dileyip duruyorsun?"

"Bilmiyorum," diye fısıldadım. Biliyordum ama şu anda bunun hakkında düşünemiyordum.

"İyi misin?" Başını yana eğerek yavaşça gülümsedi. Yemin ederim beni şaşırttığı gerçeği hoşuna gitmişti. Benim hoşuma gidip gitmediğinden o kadar emin değildim. Şu anda, bu adamla her çeşit şeyi kabul etmeden önce bu durumdan kurtulmaya o kadar ihtiyacım vardı ki. Şuna benzer şeyler gibi: *Kıyafetlerini çıkar ve Range Rover'imın büyük arka koltuğuna uzan Brynne*. Bu adamın kontrolle arası, cesaretimi ciddi anlamda kıran bir biçimde iyiydi.

"Beni getirdiğin için teşekkürler. Ve su için de. Ve diğer şey—"

"Kendine dikkat et, Brynne Bennett." Bir düğmeye bastı ve kilit açıldı. "Anahtarın hazır mı? Sen içeri girene kadar bekleyeceğim. Kaçınıcı kat?"

Çantamdan anahtarımı çıkardım ve yerine hâlâ kucağımda duran telefonumu koydum. Çanta kilitteki stüdyo dairede yaşıyorum, beşinci kat."

“Ev arkadaşın var mı?”

“Şey, evet ama büyük ihtimalle evde değildir.” Yine, böylesi kişisel bir bilgiyi fiilen yabancı biriyle paylaşma sebep olan dilimin neden gevşediğini merak ettim.

“O zaman ışığın yanmasını bekleyeceğim.” Ethan’ın yüzünden hiçbir şey anlaşılmıyordu. Ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Kapıyı itip açtım ve dışarı çıktım. “İyi geceler, Ethan Blackstone.” Arabasını kaldırımında bırakıp apartmanımın basamaklarına doğru yöneldim. Ben yürürken bana baktığını hissedebiliyordum. Anahtarı kapıya sokup omzumun üzerinden Rover’a doğru baktım. Pencereleleri o kadar karanlıktı ki, içini göremiyordum ama orada durmuş gitmeden önce benim apartmana girmemi bekliyordu.

Beş katlı apartmanın basamaklarının yer aldığı antrenin kapısını açtım. Topuklu ayakkabılarımı çıkarıp çıplak ayaklarla merdivenleri çıktım. Daireme girer girmez ışıkları yaktım ve kapıyı kilitledim. Destek için resmen tahta kapıya dayandım. Topuklu ayakkabılarım tıkırtıyla yere düştü ve kocaman bir soluk verdim. Az önce ne cehennem oldu öyle?

Kendimi lanet olası yerden kaldırıp pencereye yönelmem bir dakika kadar sürdü. Tek parmağım ile perdeyi geriye çekip baktığımda arabasının gitmiş olduğunu anladım. Ethan Blackstone gitmişti.

Sekiz kilometrelik bir koşu yapmak kafamı dün gecenin—Alice Harikalar Diyarında’nın kahrolası tavşan deliğine düşme—gezintisinin sisinden kurtarmanın biletiydi. Cidden tüm o ‘Ye Beni’ ve ‘İç Beni’ olaylarını da yapmış gibi hissediyordum. Tanrını, şampanya ilaçlı falan mıydı? Öyle gibi davranmıştım. Yabancı bir adamın beni arabasına bindirmesine, evime bırakmasına ve yiyeceğimin kontrolünü eline almasına izin mi vermiştim? Pekâlâ, bu aptallıktı. Kendime yaptıklarımı ve adamı unutmamı söyledim. Hayat bela aranmadan da yeterince karmaşıktı.

Marie Teyze hep böyle söylerdi. Modellik yapmama verdiği tepkiyi gözümde canlandırmak beni gülümsetti. Gerçekçi olmak gerekirse büyük teyzemin çıplak fotoğraflar konusunda kendi annemden daha az endişelendiğini biliyordum. Marie Teyze aşırı iffet taslayanlardan değildi. iPod’umu karışık çalmak üzere ayarlayarak yola çıktım.

Dün geceki garip karşılaşma kısa sürede Waterloo Köprüsü’nün kaldırımlarındaki adımlarımda yok oldu. Kendimi fiziksel olarak zorlamak ve sadece koşmak iyi geldi. Tüm bu endorfinlerden olmalıydı. Bir seks imasına daha içten içe küfrettim, sorunumun ve dün gece Ethan’ın rotadan çıkmasına izin verme sebebimin bu olup olmadığını düşünmüyordum. <http://www.danbiy.org> gazma ihtiyacım vardı. *Hapı feci yuttun.* Evet ve bu durumun hem

gerçek hem de mecazi anlamını hayal edebiliyordum.

Hızla ilerledim ve büyük nehri takip eden Thames yoluna geçtim. iPod'um da yardımcı oldu. Müzik beyni yeniden başlatmanın bir yoluymuştu. Kulağımda Eminem ve Rihanna aşk ve yalanlar veya aşk uğruna yalan söylemekle ilgili kapışırken düzenli bir hız tutturmuştu ve geçtiğim güzergâh üzerindeki mimariye hayranlık duydum. Londra gibi çok eski bir şehrin tarihi çok büyüktü ve yine de telaşlı, modern dünya oyuncularıyla karşılaştırıldığında mükemmel bir denge sağlıyordu. İkilik. Burada yaşamaya bayılıyordum.

~*~

Modellik tek işim değildi. Londra Üniversitesi'nde Sanat Eserleri Konservasyonu lisansüstü programına kayıtlı tüm öğrencilerin Winchester House'daki Roth-vale Galerisi'nde uygulamalı staj yapması gerekiyordu. Winchester Dükü'nün on yedinci yüzyıldan kalma malikânesi, elli yıl kadar önce Londra Üniversitesi'nin Sanat Departmanı'na verilmişti ve bana göre çalışmak için kesinlikle bundan daha güzel bir yer yoktu.

Personel girişinden geçerek kimlik kartımı önce güvenliğe sonra da konservasyon stüdyoları için gösterdim.

"Bayan Brynne, iyi günler dilerim," dedi Rory. Görgü kurallarıyla ilgili bir şeyler söylemişti. "Akteyden güvenliğin görevlisi ne zaman içeri girsem beni tam olarak aynı

şekilde karşılardı. Bir gün farklı bir şey söyleyeceğini ummaya devam ediyordum. *Dün gece hiç kontrol delisi bir milyoner götürdünüz mü, Bayan Brynne?*

“Selam Rory.” İçeri girmeme izin verirken ona en iyi gülümsememi gönderdim.

İşimi yaptığım sırada dikkatli ve titizdim. Tablo tam bir afetti, Mallerton’ın basit bir şekilde, *Leydi Percival* diye isimlendirilmiş ilk işlerinden biriydi. Kanvasın çoğunu, neredeyse siyah saçlı, gözleriyle uyumlu mavi bir elbise giyen, elinde bir kitap bulunan ve bir kadının sahip olmayı umabileceği en fevkalade figüre sahip, kesinlikle saygı uyandıran bir kadın kaplıyordu. Etkileyici olduğu kadar güzel değildi. Onun hikâyesini bilmeyi o kadar istedim ki. Tablo altmışlardaki bir yangın sırasında biraz ısı hasarına maruz kalmıştı ve o zamandan beri hiç dokunulmamıştı. Leydi Percival’ın biraz hassas sevgi gösterilmesine ihtiyacı vardı ve ona bunu verecek şanslı kişi ben olacaktım.

Telefonum çalmaya başladığında tam da ara vermek üzereydim. *Bilinmeyen numara mı?* Bu bana garip geldi. Numaramı dağıtmıyordum ve modelliğimi temsil eden Lorenzo Ajansı’nın katı gizlilik kuralları vardı.

“Merhaba?”

“Brynne Bennett.” İngiliz aksanının seksi ahengi üzerine çöküverdi.

bir fikrim yoktu. Ya da bu durumda, niçin olduğuna dair ama oydu. Telefonumun diğer ucundaki seksi aksarı canlı ve güzeldi. O emredici sesi her yerde tanırdım.

“Bu numarayı nasıl aldınız?”

“Dün gece sen verdin.” Sesi kulağımı kavuruyordu ve yalan söylediğini biliyordum.

Hızlanan kalp atışıma son vermeye çalışarak yavaşça, “Hayır,” dedim. “Dün gece size numaramı vermedim.” Niye arıyordu ki?

“Sen sızmışken *yanlışıklıkla* serin telefonunu ödünç almış... ve kendi cep telefonumu aramış olabilirim. Susuz kalarak ve açlıktan ölerек dikkatimi dağıttın.” Arka plandan boğuk sesler duydum, sanki bir ofisteymiş gibi. “Tamamen birbirlerine benzedikleri için yanlışı telefonu almak çok kolay.”

“Yani benim telefonumu alıp kendinizinkini aradınız, böylece arama geçmişinden numaramı alabilirdiniz. Bu biraz ürkütücü gibi, Bay Blackstone.” Bay Muhteşem Mavi Gözlü, Uzun, Esmer ve Yakışıklıya kişisel sınırları tamamen hiçe saydığı için kızmaya başlıyordum.

“Lütfen bana Ethan de, Brynne. Bana Ethan diye seslenmeni istiyorum.”

“Ve ben de mahremiyetime saygı duymanı bekliyorum, Ethan.”

“Öyle mi, Brynne? Dün gece seni eve bıraktığım için gerçekten minnettar olduğumu sanıyordum,” dedi daha yumuşak bir sesle, “ve *akşam yemeğini* de beğenmiş gibi görünüyordun.” Bir an için durakladı. “Bana teşekkür ettin.” Daha fazla sessizlik. “Senin durumunda, eve asla tamamen güvende varamazdın.”

Cidden mi? Söyledikleri beni doğruca dün gece bana su ve Nurofen getirdiğinde hissettiğim bunaltıcı duygu-ya geri götürdü. Ve kabul etmekten ne kadar nefret etsem de, o haklıydı.

“Tamam... bak, Ethan, dün geceki yolculuk için sana borçluyum. Senin için iyi bir karardı ve yardımın için teşekkür ederim ama—”

“O zaman benimle birlikte *akşam yemeği* ye. Doğru dürüst bir *akşam yemeği*, tercihen plastik ya da folyoya sarılmamış ve kesinlikle arabamın içinde olmayacak bir şey.”

“Ah, hayır. Üzgünüm ama bunun iyi bir fikir olduğunu san—”

“Az önce, ‘Ethan, bıraktığın için sana borçluyum,’ dedin ve benim istediğim de bu... benimle birlikte *akşam yemeği* yemen. Bu gece.”

Kalbim daha hızlı çarptı. *Bunu yapamam.* Beni öyle farklı bir şekilde etkiliyordu ki. Ethan Blackstone’un benim gibi bir kız için tehlikeli olacağını fark edecek kadar kendimi tanıyordum. Koyun sakın sularında yalnız bir yüzücü için açlık duyan Büyük Beyaz Köpekbalığı.

Düşünmeden, "Bu akşam için planlarım var," deyiverdim. Tamamen yalandı.

"O zaman yarın akşam."

"Ben... o zaman da gelemem. Öğleden sonraya kadar çalışıyor olacağım ve fotoğraf çekimleri beni her zaman yora—"

"Mükemmel. Seni çekimden alır, besler ve erkenden yatman için evine götürürüm."

"Her konuştuğumda beni bölüp duruyorsun! Sen emirler yağdırıp dururken düzgün düşünemiyorum, Ethan. Herkese karşı böyle misin, yoksa özel olan sadece ben miyim?" Sohbetin böyle çabucak onun lehine dönməsinden hoşlanmadım. Çıldırıcıydı. Ve akşamın erken saatleriyle her ne kastettiye, beni tüm yasak şeyleri hayal ederken bıraktı.

"Evet... ve evet Brynne, öylesin." Sesinden telefonu ma resmen seks aktığını hissedebiliyordum ve bu ödümü koparıyordu. Ve böyle bir soruyu yönelttiğim için aptal bir gerzektim. *Bravo, Brynne, Ethan senin özel olduğunu söylüyor.*

"Şimdi işe dönmem lazım." Sesim kulağa incecik geliyordu. Öyle olduğunu biliyordum. Beni öyle kolayca yumuşattı ki. Tekrar denedim. "Teklif için teşekkürler, Ethan ama ben, sana hayır—"

"Diyemezsin," diye araya girdi, "ve işte bu yüzden yarın akşam yemeği için seni çekimden alacağım. Bana

bir iyilik borcun olduğunu kabul ettin ve ben de iyiliğimi istiyorum. İstedğim şey bu, Brynne."

Herif yine aynı şeyi yaptı! Telefona doğru gürültüyle iç çektikten sonra rahatsızlığımı anlatabilmek için bir an sessizce bekledim. Ona öyle kolayca teslim olmayacaktım.

"Hâlâ orada mısın, Brynne?"

"Yani şimdi konuşmamı mı istiyorsun? Fikrini çabucak değiştirdiğin kesin. Ne zaman konuşsam araya gir-din. Annen sana hiç görgü kuralı öğretmedi mi, Ethan?"

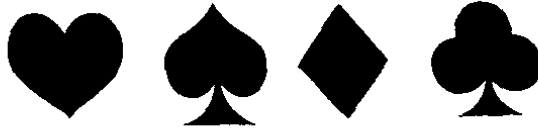
"Öğretemezdi. Annem ben dört yaşındayken öldü."

Kahretsin. "Ah, bu açıklıyor o zaman. Ben çok üzgünüm... Bak, Ethan, gerçekten işimin başına dönmem lazım. Kendine iyi bak." Ödleklik edip aramayı sonlandırdım.

Yanağımı çalışma masama dayadım ve bir ya da beş dakika için sadece öylece durdum. Ethan beni tüketmişti. Nasıl başardığını bilmiyorum ama başarmıştı işte. Eninde sonunda sandalyemden kalkıp dinlenme odasına yöneldim. Bulabildiğim en büyük fincanı alıp epeyce krema ve şeker, makul miktarda kahveyle doldurdum. Belki kafein ve karbonhidrat patlamasının bana yardımı olurdu ya da beni komaya sokardı.

bir asırdan uzun süredir yapmış olduğu gibi zarıf ve sakin-
kindi. Elimde kahvemle ona döndüm ve sevgiyle göğ-
sünde tuttuğu kitabın üzerindeki kir tabakasını temizle-
meye koyuldum.

Bölüm 3

Benny'nin güzel kahverengi teni, kaslı yapısını sarmalayan açık sarı tişörtünün içinde müthiş görünüyordu. Hayatının her anında kendine güveni tam olmuştu. Tamamen iyimserdi. Onun gibi olabilmeyi öyle isterdim ki. Elimden gelenin en iyisini yapıyordum ama şöyle diyelim; benim en iyim berbattı.

"Yani bu Ethan denilen herif üstüne atlamaya çalışıyor, hım? Seni nasıl izlediğini gördüm, Brynne. Sana bakmayı hiç *kesmedi*," Ben homurdandı, "onu suçladığımdan değil tabii."

Benny her zaman böyle tatlıydı işte. Ne zaman bir omuza ihtiyaç duysam başvurduğum kişiydi. Meraklının tekiydi tabii. Bütün gece sohbeti fotoğraflarında ve galeri şovunda tutmaya çalıştım ama konuşmayı Ethan'a getirip durdu.

"Evet, şey dizginleri ele almaya çalışıp duruyor ve bundan hoşlanmıyorum, Ben." Kızarmış patatesimi—cips demeyi reddediyorum—ranch sosu batırdıktan sonra ağzıma atıverdim. "Ve bu akşam dürüst bir kadın olmamı sağladığınız için teşekkürler." Bir patates daha ye-

dim. "Ethan'a planlarım olduğunu söyledim. Ve sen arayana kadar bu tamamıyla yalandı."

Ben, patatesle beni işaret ederek kendinden memnun bir şekilde sırıttı. "Demek o yüzden neredeyse telefon-dan üzerime atladın."

Burger ve kızartma için daha fazla açlık hissetmeye-
rek elimde tuttuğum *Sheppy*'den bir yudum aldım. "Da-
vet için teşekkürler, dostum." Kendi kulaklarıma bile sı-
kıcı gelmişim.

"Pekâlâ, niçin onunla çıkmıyorsun? Herif ateşli. Seni
feci şekilde istiyor. Kesinlikle iyi zaman geçirmeni sağla-
yabilir." Benny elimi kaldırıp yumuşak dudaklarını teni-
me bastırdı. "Biraz eğlenceye ihtiyacın var, hayatım. Ya
da biraz sekse. Herkes arada bir sevişmeye ihtiyaç duyar.
Ne kadar zaman oldu?"

Elimi onun elinden kurtardım ve içkimden bir yudum
daha aldım. "En son ne zaman seks yaptığımı ilgili ko-
nuşmayacağım, Ben. Sınırlarımıza ne oldu?"

Bana sabırlı bir bakış attı. "Kesinlikle bir orgazma ih-
tiyacın var, hayatım."

Yorumunu dikkate almadım. "O, o kadar... pekâlâ
ben... o adam... o kadar yoğun ki! Kelimeleri, yaptığı
şeyler, havaya kaldırdığı kaşı, o mavi gözler..." Parma-
ğımı bir tabanca gibi kafama yönelttim ve tetiği çektim.
"Emirlerini dizmeye başladığında düşünemiyorum
bile." Ben'in de tabağını ittiğini fark ettim. "Gitmeye ha-
zırsın, değil mi?"

“Evet. Hadi cinsel yönden bıkmış vajinarı eve götürelim. Belki vibratörünle bir buluşma ayarlayabilirsin, onun yardımı olacaktır.”

Masanın altından Ben’in ayağını tekmeledim.

Daireme doğru gittiğimiz taksi yolculuğu boyunca Ethan’ın arabasındaki dün geceyi düşündüm. Kendimi uykuya dalacak kadar rahat hissettiğim açıktı. Bu, benim için tamamen şok edici olmuştu. Ben *asla* böyle şeyler yapmazdım. Asla. Benim gibi geçmişisi olan birisi için yabancılar karşı gardını indirmek menüde yoktu, özellikle de uyuma olayı. O zaman niçin Ethan’la bunu yapmıştım? Muhteşem görünüşü yüzünden miydi? Gerçek anlamda yalnızca yüzünü görmüştüm ama o ipek takımın altında yapılı olduğunu söyleyebilirdim. Adamın kendisine hizmet eden tam bir paketi vardı. Dilediği herkesi elde edebilecekken, niçin ben?

“Demek yarın Lorenzo’da stüdyo çekimi için programın var, öyle mi?”

“Evet.” Ben’e sarıldım. “Yönlendirme için teşekkürler tatlım ve yemek için de. En iyisisin.” Yanağından öptüm. “*Vaya con dios**, seni seksi herif.”

“Benimle İspanyolca konuşmana bayılıyorum, canım!” Ben ellerini göğsüne doğru hareket ettirdi. “Böyle devam et! Şehre bir dahaki gelişinde Ricardo’yu etkilemek istiyorum.”

Yüzünde bir gülümsemeyle takside bıraktığım Ben'e bir öpücük attım. Sevdiğim ve bayıldığım ufak daireme yöneldim, beş dakikadan kısa bir zamanda duşumdaydım ve on dakika sonraysa pijamalarımı giymiştim. Tam dış fırçamı yerine koymuştum ki telefonum çaldı. Ekranı baktım. *Lanet olsun.* Ethan.

Cevaplaya basıp konuşacak cesareti topladım. "Ethan..."

"İsmimi söylemen hoşuma gidiyor, o yüzden sanırım bugün yüzüme kapatmanı affedeceğim." Ağır, zarif İngiliz aksanı üzerimde süzülüp erkeksiliği ve anında seks vaadiyle ilgili farkındalığımı arttırıyordu.

"Onun için üzgünüm." Başka bir şey söylemesini bekledim ama yapmadı. Hâlâ onunla dışarı çıkma konusunda hemfikir değildim ve bunu ikimiz de biliyorduk.

En sonunda sordu; "Bu akşamki planların nasıldı?" Ağzının kızgınlıkla sert bir çizgi haline geldiğini gözümde canlandırabiliyordum.

"İyiymiş... güzeldi. Aslında daha yeni geldim... akşam yemeğinden."

"Akşam yemeğinde ne sipariş ettin Brynne?"

"Neden bilmek zorundasın Ethan?"

"Böylece seni neyin memnun ettiğini öğrenebilirim." Ve işte böylece yine yaptı! Birkaç ufak kelime ve her za-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

manki gibi seks akan imalarıyla savunma durumumu alıp götürdü. Ve kendimi soğuk bir sürtük gibi hissetti-riyordu.

"Sebze burger, patates kızartması ve elmalı bir Sheppy." Kendimi biraz rahatlamış hissedip tonumu yumuşattım.

"Vejetaryen misin?"

"Zerre kadar değilim. Eti severim, demek istediğim... yerim... eti... her zaman." *Yüce Tanrım*. Kısa süreli rahat-lama hissim anında yok oldu ve bir ergen gibi kekeleme-ye geri döndüm.

Ethan kahkaha attı. "Yani menüde iyi bir et seçeneği ve *Sheppy* varsa sana uyar mı?"

"Hey, seninle çıkacağımı hiç söylemedim." Gözlerimi kapattım.

"Ama söyleyeceksin." Sesi bana bir şeyler yaptı. Gözü-mün önünde olmasa da, telefondan bile olsa, beni sade-ce onu tekrar görmek için kabul etmek istemeye zorladı. Ona tekrar bakmak için. Onu tekrar koklamak için.

Telefona inledim. "Beni öldürüyorsun Ethan."

"Hayır," yumuşakça güldü, "seri katil olmadığımı çoktan kanıtlamıştık, hatırladın mı?"

"Sizin iddianıza göre, Bay Blackstone ama şunu bilin
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ki eğer beni öldürürseniz, şüpheli listesindeki ilk isim olacaksınız.”

Söylediğime kahkaha attı ve kahkahasının sesi beni gülümsetti. “Yani arkadaşlarınla benim hakkımda konuşuyordun o zaman?”

“Belki de gizli bir günlük tutuyorum ve senin hakkında yazdım. Polisler ipucu için dairemi araştırdığında bulacaklar.”

“Bayan Bennett dramatik konularda oldukça kabiliyetli. Okuldayken oyunculuk dersleri mi aldı?”

“Hayır. Sadece bir sürü CSI bölümü izledi.”

“Tamam, şimdi resmin tamamını görüyorum. Et, *Sheppy* ve Crime & Investigation kanalı. Sizi bekleyen güzel bir seçmece karışım olacak... diğer şeylerle birlikte,” Son kısmı öyle yumuşak şekilde söyledi ki, sözlerdeki teklif bana dosdoğru bacaklarımın arasından çarptı. “Pekâlâ, yarınki fotoğraf çekiminden sonra seni nereden alayım?”

“Stüdyo çekimi, yani Shires Binası’nın onuncu katındaki Lorenzo Ajansı’ndan.”

“Seni bulacağım, Brynne. İşin bittiğinde bana bir mesaj at, orada olacağım. İyi geceler.” Sesi değişerek kulağa daha haşın geldi.

Önce bir klik sesi ve ardından gelen sessizliği duydu-

ğumda bu kez konuşmayı Ethan'ın sonlandırdığını fark ettim. Öncekinin öcünü mü alıyordu? Belki de. Fakat yatağa girip karanlıkta konuşmamızı yeniden ele aldığımda, yine kendi istediğini yaptırdığı gerçeğinin farkına vardım. Yarın akşam Ethan'la randevum vardı ve gerçekte gitmeyi hiç kabul etmemiştim.

... ..

Marco görüntülere bakarken Ethan'a mesaj gönderdim. Bazı zamanlarda Marco'yla çalışıyor ve ondan çok hoşlanıyordum. Normalde Milan'da çalıştığından otuzları ve kırkları anımsatan klasik pozlardan hoşlanıyordu.

Marco, o güzel İtalyan mırıldanmasıyla, "Bunlarda muhteşemsin, *bella*," dedi, "kamera seni seviyor."

"Bu güzeldi. Teşekkürler, Marco."

Hâlâ hazırlanmam gerekiyordu, soyunma odasına yöneldim. Görünüşüm üzerine fazla titrememeye çalıştım ama Ethan o kadar yakışıklıydı ki. Bense sadece... bendim. Düzgün bir figürüm olduğunu biliyordum. Öyle kalmasını sağlıyordum. Şu anda bedenim geçim kaynağımdı, o yüzden kendime bakmam gerekiyordu. Ve büyürken erkeklerden oldukça ilgi görmüştüm. Çok fazla ilgi. Ama güzel değildim. Uzun, düz ve açık kahverengi saçlarım vardı, bir özelliği yoktu. Muhtemelen gözlerim benimle ilgili en eşsiz şeydi. Rengi garipti: Kahverengi, gri, mavi ve yeşilin bir çeşit karışımı gibiydi.

Amerika'dayken sürücü belgeme ne yazdıracağımı hiç bilememiştim. Ben de... kahverengi yazdırmıştım.

Çantamı açtım ve üzerimdeki bornozu çıkardım. Ne-redeyse yaz mevsiminde olduğumuzdan bu akşamın sıradan bir iş günü sonrası olacağını varsayarak spor çantasında taşındığı zamanı hissettirmeyecek kıyafetler seçmiştim; büzgülü, keten pantolon, siyah, ipekli bir kol-suz üst ve siyah, topuksuz deri ayakkabılarımı giydim. Omuzlarıma en sevdiğim yeşil hırkamı atıp geri kala-nıma özen gösterdim. Saçlarımı fırçaladım ve lastiğin çevresine bir tutam saçımı dolayarak atkuyruğu yaptım. Ardından makyajımı hallettim ve fazla zamanımı alma-dı. Rimel ve allıktan fazlasını nadiren kullanırdım. Biraz parlatici ve biraz da parfümle hazırdım. *Gitmeye hazırsın, Brynne.*

Asansörlerin çağrı butonuna basıp bekledim. Ethan tam olarak nerede buluşacağımızı söylemediğinden lo-binin iyi olacağını düşündüm. Şehri avucunun içi gibi biliyor görünüyordu.

Marco yanıma gelip vedalaşmak için bana sarıldı. Duygularını gizlemeyen bir adamdı, her zaman sarılır ve onun için kabul gören Avrupa tarzıyla yanaktan iki kez öperdi ki benim gibi Amerikalıyı bile düşkününü yapmıştı. Anavatanımda nadiren gösterilen böyle nazik bir davran-ıştan tamamıyla büyülendiğimi itiraf edebilirim.

Ben de ona sarıldım ve yanağımı uzattım. Marco du-daklarını yanağıma bastırdığı anda asansörün kapıları açıldı ve Ethan dik dik bakarak dışarı çıktı, güzel yüzüne katı bir ifade yerleşti.

Marco'nun kollarının arasından sendeleyerek çıktım ve Ethan'ın ellerinin beni yakaladığını, belime kenetlendiğini hissettim. "Brynne, hayatım, işte buradasın." Ethan belimdeki kollarını yukarı çıkararak gevşekçe omuzlarıma sardı, etkileyici bir şekilde beni Marco'dan uzağa çekerek hemen kendi bedeninin önüne getirdi. Fazlasıyla sert ve kaslı bedeninin. Ethan'ın dik bakışlarının Marco'nun üzerinde olduğunu hissedebiliyordum ve durum olduğundan daha garip bir hâle gelmeden önce bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum. "Tanıştır bizi, Brynne," dedi kulağıma doğru, top sakalının çene-me sürtünmesi dizlerimi gevşetti.

"Ethan Blackstone, Marco Carvaletti, benim... benim bugünkü fotoğrafçım." *Kahretsin!* Gerçekten de sesim titrek ve zayıf mıydı? Yemin ederim bu adamlayken başım büyük beladaydı. Beni yıldırıcı, fakat ayrı anda tahrik edici bulduğum bir şekilde rahatsız ediyordu; kafamda 'Tehlike!' diye bağırان kışkırtıcı bir karışımıdı.

Ethan elini uzattı ve durumumuzdan kafası karışmış görünen uzun İtalyan adamla selamlaştı. "Benimki bugün nasıldı, Bay Carvaletti?" Ethan, nazik sesiyle ağır ağır konuştu.

Marco sadece hafifçe gülümsedi. "Brynne işini kusursuz yapar, Bay Blackstone. Her zaman." Asansör tekrar çınladı ve Marco kapıları tutmak için kolunu araya soktu. "Aşağı iniyor musunuz?" diye sordu içeri adım atarken.

Ethan, "Eninde sonunda. Sadece, henüz değil," diye cevapladı. İki eliyle birden beni kollarımdan sıkıca tuttu.

Kapanmak üzere olan asansör kapılarına döndük. *Eninde sonunda mı?* Yorumdaki imayı kaçırmama imkân yoktu. O güzel siyah saçların yavaşça bacaklarımın arasında bir aşağı bir yukarı hareket edişinin görüntüsü şu anda libidomun kaldırabileceğinden fazlaydı.

“Hoşçakal, Marco, beni tercih ettiğin için teşekkürler!” Hızlı hızlı konuşmayı başararak tek elimi kaldırıp salladım.

“Ben sana teşekkür ederim, *bella*, fotoğraflar her zamanki gibi muhteşem.” Marco iki parmağını öperek asansör kapıları kapanırken bana doğru üfledi, beni Ethan’la, ereksiyonunu kalçama bastıran ve onu tam olarak nasıl kullanıldığını bildiğini hissettiren bu adamla tamamen bir başıma bırakıp gitti.

Dönüp kollarının arasından çıkarken, “Sen ne yapıyorsun!” diye parladım. “*Benimki* demek ve bölge işaretlemiş gibi davranmak da ne demek oluyor Ethan?” Güçlkle soluduğumun ve aldığım her nefesle birlikte nefis kokusunu daha çok içime çektiğimin fazlasıyla farkında olarak güzel yüzüne doğru döndüm.

Beni koridorun duvarına yaslayarak üzerime doğru geldi. Dudaklarını kasıtlı olarak benimkine doğru indirirken iri bedeni karaltı gibi görünüyordu. Ethan’ın dudakları top sakalının aksine yumuşaktı ve tıpkı kadife gibi olan dili anında benimkiyle buluşmuştu; ağzımın her noktasını âdeta keşfediyor, dilimle birbirine dolaşıyor, alt dudağımı emip derince içeri giriyordu. İri cüssesini bana daha sertçe bastırdığında aletin sert uzun-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

luğunun karnıma çarptığını hissettim. Ethan Blackstone bedenimin kontrolünü ele geçirmişti ve ben de ona izin vermiştim.

Öpücükleriyle inleyerek ellerimi saçlarının arasına gömdüm. Onu daha yakınımaya çektim, sert kaslı göğsüne sürtünen göğüs uçlarım sertleşiyordu, göğsü o kadar sert ve erkeksiydi ki, hayal ürünü olmalıydı. Ama o hayal ürünü değildi, Shires Binası'nın onuncu katında, Lorenzo Ajansı'nın hemen önündeki halka açık bir koridorda beni tutkuyla öpüyordu. Buraya *beni* bulmak için gelmişti.

Dilinin hücumundan kaçamayayım diye yüzümü iki yanından tuttu. Bu adama ve bana her ne yapmak istiyorsa ona açtım. Ethan'a olan tepkim bir zayıflıktı. İlk bakışta o hayal ürünü olsa bile, ta başından biliyordum. Adamın aslı harap ediciydi.

Tek elini yüzümden çekti ve aşağıya indirip boynuma yerleştirdi. Şehvetli öpücüğü yavaşlayarak ufak ısırıklara dönüştü, ta ki dudaklarını uzaklaştıran kadar. Öpücüklerinin yerinde bıraktığı ıslaklığın üzerindeki soğuk havayı hissettim.

"Gözlerini aç," dedi. Başımı kaldırıp baktığımda Ethan'ın yüzünün benimkinden yalnızca birkaç santim ötede durduğunu, mavi gözlerinin arzuyla yandığını gördüm.

"Ben senin değilim, Ethan."

"Bu öpücük boyunca öyleydin, Brynne." Gözlerini kırıştırarak beni izledikten sonra derin bir nefes aldı.

Bacaklarımın arası feci şekilde nemliydi ve kokumu alıp almadığını merak ettim. "O kadar güzel kokuyorsun ki... ve feci şekilde seksi."

Yüce İsa! Hâlâ boynumda duran elinin başparmağıyla köprücük kemiğimi ovaladı. Ve ben onu durdurmak için kesinlikle hiçbir şey yapmadım. Manzaradan fazlasıyla hoşnuttum. Ellerimle hırpalayarak saçını karmakarışık etmiştim. Hâlâ muhteşem görünüyordu. Büyük ihtimalle sabahları yataktan çıktığında da öyle görünüyordu. *Yatak.* Yakın geleceğimizde bir yatak var mıydı? Bu adamı yatağa atmak benim açımdan neredeyse hiç zor olmazdı. Seks istediğini bilmek için dâhi olmam gerekmiyordu. Buradaki asıl soru; *ben* bunu istiyor muydum?

"Ethan." Çelik duvardan bedenini ittim ama kıpırdamadım. "Niçin bunu yapıyorsun? Neden bana karşı böyle davranıyorsun?"

"Bilmiyorum. Uzak kalamıyorum ve rol yapmıyorum. Seni yalnız bırakmaya çalıştım, fakat yapamadım." Diğer elini saçımı okşayarak aşağı kadar indirerek boynumun diğer tarafına yerleştirdi. "Senden uzak kalmak istemiyorum." Başparmakları boğazımın ortasında buluşarak yavaşça erotik daireler çiziyordu. "Sen de beni istiyorsun, Brynne, istediğini biliyorum."

"Bunu nasıl biliyorsun?" Sesim bir fısıltıdan ibaret çıkmıştı.

Dudaklarını yeniden benimkilere getirdi ve yumuşak-
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ça öptü. "Gözlerinde ve sana dokunduğumda verdiğin karşılıkta görebiliyorum."

O, bedenimi fethederken kendi başıma zar zor ayakta durabiliyordum. Mesele tartışılabilirdi, ayakta durmam gerekmiyordu. Sırtımı duvara dayayarak desteklemiş ve kalçalarını da ön tarafıma yapıştırmıştı. Asansör çınladı ve geriye doğru adım attı. Göğsüne doğru sendeledim. Bir çift dışarı çıkıp koridordan aşağı yönelirken Ethan beni yatıştırdı.

"Yapamayız... İnsanların içindeyiz. Ben böyle şeyler yapmam... Seninle bu şekilde burada olam—"

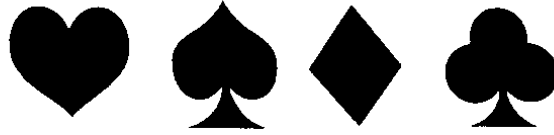
Ethan hızla hareket etti. Beni susturmak için birkaç parmağıyla dudaklarımı kapattıktan sonra elimi öpmek için ağzına doğru kaldırdı. "Biliyorum," dedi usul usul. "Her şey yolunda. Telaşlanma."

Yumuşacık dudaklarını elime bastırırken yalnızca büyülenmiş biçimde bakabildim. Dudaklarını çevreleyen bıyıkları elime sürterken daha az yumuşaktı, fakat şimdi önceki sertliğine yakın hissettirmiyordu bile.

Ethan öptüğü elimi alıp kendi eliyle sarmadan önce bana özlem dolu baktı. Boştaki eliyle yerdeki spor çantamı aldıktan sonra beni açık asansöre doğru çekti. "Önce akşam yemeği ve sonra, olanlar hakkında konuşabiliriz."

Ve gittikçe aşına olduğum bir şekilde, ne zaman Ethan'ın önünde olsam yaptığım gibi, yine idareyi tamamen ele geçirmesini kabullenmiştim. Her şeyin üzerinde kontrol kuruyordu ve beni tam olarak istediği yere getiriyordu.

Bölüm 4

Vauxmoor's Bar & Grill modaya uygundu ve konuşmak için birbirimize bağlamak zorunda kalacağımız kadar gürültülü değildi. Zaten ben çoğunlukla manzaranın tadını çıkarıyordum. Biftek tabağının arkasında oturan Ethan, tam anlamıyla kibar İngiliz centilmenin resmiydi: Fevkalade ateşli bir İngiliz centilmenin. Asansörde paylaştığımız ateş ve kan ter içindeki seks vaadi uçup gitmişti. Beni tahrik ettiği kadar çabuk biçimde bu konuyu kapatmıştı.

"Amerikalı biri, kendisini evinden bu kadar uzaktaki bir üniversitede nasıl buldu?

Biftek salatamı didikledim, ama yemek yerine bir yudum elma şarabı içtim. "Ben... ben liseden sonra biraz bocaladım. Ben..." Bir an için gözlerimi kapattım. "Aslına bakarsan, tam bir viraneydim, birçok sebepten dolayı." Ne zaman bu soruyu cevaplamak zorunda kalsam ortaya çıkan endişemi gidermek için yaptığım gibi derin bir nefes alıp konuştum, "Ama ilgimi odaklamam için aldığım biraz *yardımla*, sanata ilgi duymaya başladım. Buraya gelmek için başvurdum ve bir çeşit mucizeyle Londra Üniversitesi'ne kabul edildim. Ailem benim bir

amacım olduğunu görünce öyle heyecanlandı ki, beni memnuniyetle buraya gönderdiler. Burada bir büyük halam var-Waltham Forest'ta. Marie Halam ama onun dışında kimse yok, tek başınayım."

"Ama şimdi yüksek lisans yapıyorsun?" Ethan burada ne yaptığımla samimi şekilde ilgili göründü, o yüzden konuşmaya devam ettim.

"Şey, sanat tarihinde lisansımı bitirdiğimde, sanat eseri konservasyonunda ileri düzey eğitim almak için başvurmaya karar verdim. Beni ikinci kez kabul ettiler." Çatalımı bir parça bifteğe sapladım.

"Pişman mısın? Konuşurken biraz melankolik göründün." Ethan istediğinde sesi çok yumuşak oluyordu.

Dudaklarına baktım ve benimkilere yapışıp öpücüğünü kabul ettirmeye zorladığında nasıl hissettirdiğini düşündüm.

"Londra'ya geldiğim için mi?" Başımı iki yana salladım. "Asla. Burada yaşamayı seviyorum. Aslında yüksek lisansımı bitirdiğimde çalışma izni alamazsam yıkılırım. Artık Londra'yı evim olarak görüyorum."

Bana gülümsedi.

Kendi iyiliğin için fazla güzelsin, Ethan Blackstone.

"Buraya oldukça iyi... uyuyorsun. Hatta fazla iyi, konuşana kadar buradan olmadığını anlamazdım ama o

zaman bile, Şu Amerikalı genizden aksanın ve hepsi birlikte, araya kaynıyorsun.”

“Genizden aksan, hım?”

“Oldukça iyi bir aksan, Bayan Bennett.” Masanın karşısından sırttı, mavileri parıldıyordu.

“Peki ya sen? Ethan Blackstone kendini nasıl Blackstone Uluslararası Güvenlik Şirketi’nin CEO’su olarak buldu?”

Hâlâ iş için giydiği, kesinlikle kiramdan daha fazla tutan koyu gri takımının içindeydi, birasından bir yudum alıp dudağının kenarını yaladı.

“Senin hikâyen ne Ethan? Ve bu arada, benim genizden aksanıma karşılık, sen sözcükleri uzatarak konuşuyorsun.” Ona sırttım.

Seksi bir kaş havaya kalktı. “İki çocuktan küçük olanıyım. Babam, ablamı ve beni tek başına büyüttü. Bir Londra taksisi sürüyordu ve okulum olmadığında beni de yanına alıyordu.”

“Bu yüzden dairemi bulmak için yönlendirmelere ihtiyaç duymadın,” dedim. “Ve Londra’daki taksilerin bütün sokakların sorumluluğunu almak için girdikleri sınavı duymuştum. Bu inanılmaz.”

Bana tekrar gülümsedi. “Bilgi birikimi bu olsa gerek. Çok iyi, Bayan Bennett. Bir Amerikalı olarak, İngiliz kültürünün gerçekleri konusunda oldukça ileridesiniz.”

Omzumu silktim. "Onunla ilgili bir şov izledim. Aslında oldukça komikti." Dikkatini sohbetten uzaklaştırdığımı fark ederek devam ettim. "Böldüğüm için üzgünüm. Peki, okulu bitirdikten sonra ne yaptın?"

"Askeri eğitim aldım. Altı yıl boyunca askerdim. Ayıldım. Gönüllü askerlik yaparken kurduğum bağlantıların yardımıyla şirketimi kurdum." Bana yeniden özlemle baktı, konuşmaya devam etmeye hiç istekli görünmüyordu.

"Askeriyenin hangi dalıydı?"

"İngiliz ordusu. Özel Kuvvetler, çoğunlukla keşif." Daha fazla detay vermedi ama bana sırtıttı.

"Pek konuşkan değilsiniz, Bay Blackstone."

"Eğer daha fazla anlatırsam seni öldürmek zorunda kalırım ve bu, verdiğim sözü berbat eder."

"Ne sözü?" diye sordum masumca.

"Seri katil olmadığım sözü," diyerek o güzel ağzına bir parça biftek attı ve çiğnemeye başladı.

"Tanrı'ya şükür! Seri katilin biriyle bir tabak biftek yeme düşüncesi benim için bu randevuyu kesinlikle öldürürdü."

Etini yuttu ve bana sırtıttı. "Çok komik, Bayan Bennett. Kıvrak zekâlısınız."

"Ah, teşekkür ederim, Bay Blackstone. Öyle olmak için çok uğraşıyorum." Cazibesiyle beni öyle zahmetsizce yumuşattı ki, konuyu değiştirmesine engel olmak için gerçekten çabalamam gerekti. Ethan bir sohbeti anında kendi lehine çevirebilirdi. "Şirketinde ne yapıyorsun?"

"İngiliz Hükümeti ve bazı özel uluslararası müşteriler için, çoğunlukla özel güvenlik. Şu anda Olimpiyatlara batmış durumdayız. Dünyanın her yerinden Londra'ya çok sayıda insan gelmesi, özellikle de 11 Eylül sonrası dünya için bir sorun."

"Bahse varım öyledir."

Bıçağıyla salatamı işaret etti. "Mayfair bifteği ye diye seni şehirdeki en iyi yerlerden birine getiriyorum ve sen ne yapıyorsun?" Başını iki yana salladı. "Salata sipariş ediyorsun."

Kahkaha attım. "İçinde biraz biftek var. Her neyse, zaten elimde değil. Tahmin edilebilir olmaktan hoşlanmıyorum."

"Tahmin edilemez olmakta oldukça iyisiniz, Bayan Bennett." Bana göz kırıp bifteğinden bir ısırık daha aldı.

"Sana kişisel bir soru sorabilir miyim, Ethan?"

"İçimden bir ses sormak üzeresin diyor," dedi kuru bir şekilde.

Samimiyetle bilmek istiyordum. Bu düşünce birkaç

gündür aklımda belirliyordu. "Pekâlâ, sen... sen nü fotoğraflar ya da öyle bir şey mi... biriktiriyorsun?" Başımı eğip tabağıma baktım.

"Hayır," diye yanıtladı anında, "O akşam Andersen galerisinin güvenliğinde çalışıyordum. Birkaç tane üst düzey konuk vardı ve ben sadece ortalarda görünmek için gittim. İçeride gerçekten görev yapan çalışanlarım vardı." Durdu. "Ama katıldığıma çok memnunum, çünkü senin fotoğrafını gördüm." Sesi eğleniyor gibi geldi. "Onu istedim, bu yüzden de satın aldım."

Gözlerinin ona bakmam için beni çağırdığını hissedebiliyordum. Gözlerimi kaldırdım.

"Ve sonra sen içeri girdin, Brynne."

"Ah."

"Bu arada, Clarkson ve senin ne dediğinizi duydum... benimle ve elimle ilgili olan şeyi." Hafifçe kulağının üzerine vurdu. "Yüksek teknolojik güvenlik aletleri benim işim."

Çatalım ses çıkararak elimden düştü ve yerimden birkaç santim sıçramış olmalıydım. Kendini beğenmiş bir ifadeyle sırıttı, burada benimle birlikte olmak için fazla seksi-ydi. O kadar utanmıştım ki kapıya doğru kaçmak istedim. "Duyduğun şey için çok üzgün—"

"Olma, Brynne. Boşalmak için elimi kullanmamaya gayret ediyorum, özellikle de çok daha güzel seçenekler varsa."

Parmakları çenemi kaldırdı. Yüzümü kaldırmasına izin verirken vücut ısımın arttığını hissettim. *Vay canına... nefes al, Brynne, nefes al.*

"Senin gibi." Son kısmı fısıldadı. "Ben gerçeğini isterim. Seni altımda istiyorum. *Seninle* birlikte boşalmak istiyorum." Mavi gözleri benimkileri asla terk etmedi. Çenemi de bırakmadı. Beni sertçe tutup sözlerini anladığımdan emin oluyordu.

"Niçin Ethan?"

Başparmağı kıvrılıp çenemi okşadı. "Birisi bir şeyi niçin ister? Sadece sana karşı böyle tepki veriyorum." Bakışları üzerimde gezindi ve gözlerinde şu dumanlı ifade belirdi. "Benimle birlikte eve gel. Bu akşam benimle ol, Brynne. Sana göstermeme izin ver."

"Tamam." Kalbim öyle gürültüyle çarpıyordu ki, duyabildiğinden emindim. Ve hayatımı değiştireceğini bildiğim bir şeyi öylece kabul etmiştim. Benim için, değiştirirdi.

Kelime dudaklarımdan çıktığı anda, Ethan'ın çok kısa bir süreliğine gözlerini kapattığına şahit oldum. Buradan sonrası bulanık hareketlerden ve tempoyu belirleme amacından ibaretti; her şey sürdürdüğümüz şehvetli sohbetle tam bir zıtlık içindeydi. Dakikalar içinde yemeğimizin hesabını ödedi ve beni arabasına yönlendirdi. Ethan sertçe sırtıma bastırarak beni ileri doğru itiyor, bana sahip olabileceği bir yere götürüyordu. Yalnız.

Ethan bizi önceki yüzyıllardan kalan Londra silüetinin üzerine yerleştirilmiş muhteşem cam binaya doğru götürdü, moderndi, fakat zarif bir şekilde savaş öncesi İngiltere'yi anımsatıyordu.

"İyi akşamlar, Bay Blackstone." Üniformalı apartman görevlisi Ethan'ı karşıladı ve beni başıyla kıbarca selamladı.

"İyi akşamlar, Claude," diyerek rahatça karşılık verdi. Sırtımda duran elinin yarattığı baskıyla beni kapıları açık asansöre doğru yürüttü. Kapılar kapanır kapanmaz beni çevirdi ve dudaklarını benimkilere yapıştırdı. Sanki yeniden Shires Binası'ndaki gibiydi ve uyarılışının uyluklarımın arasına sertçe çarptığını hissettim. Yanımdaki adamı net bir şekilde görmeye başlıyordum. İnsanların arasındayken, Ethan tam bir centilmendi ve kendini tutuyordu, fakat kapalı kapılar ardındayken? Dikkat. Et.

Bu kez elleri her yerimdeydi. Beni bir köşeye geriletirken karşı koymadım. Dokunuşu beni ayrı anda hem ısıtıp hem de uçuruyordu. İğne gibi batan sakalları boynumdan aşağıya doğru ilerlerken, göğsümü avuçlamak için elini bluzumdan içeri, yukarı doğru kaydırды. Sıcak ellerinin vücudumu tanımak adına dolaşmasının hissiyle nefesim kesildi. Kendimi ona doğru ittim, göğüs kafesim dışarı doğru yükseliyor, göğsümü eline daha fazla bastırıyordu. Dantelin üzerinden, göğüs ucumu buldu ve çekti.

"Lanet olsun, çok seksisin Brynne. Senin için ölüyorum," boynuma doğru konuştuğunda nefesi tenimi gıcıkladı.

Asansör durdu ve binmeyi bekleyen yaşlı bir çiftle doğru açıldı. Bize bir bakış atıp binmekten vazgeçtiler. Ethan'ı itip uzaklaşmaya, bedenlerimizin arasına biraz boşluk koymaya çalıştım. Bugün ikinci kez, kendimi herkese açık bir yerde ve başkalarının görebileceği şekilde Ethan için, bir fahişe gibi solurken buldum.

"Burada olmaz, lütfen, Ethan."

Göğsümü bıraktı ve elini bluzumun altındaki yerinden çıkararak boynuma yerleştirdi. Başparmağının çeneimin altında yavaşça bir daire çizmeye başladığını hissettim. Ve ardından bana gülümsedi.

Boştaki eliyle elimi tutarken mutlu görünüyordu ve bir öpücük almak için dudaklarını uzattı. Lanet olsun, bunu yapmasını seviyordum.

"Haklısın ve özür dilerim. Beni affeder misiniz, Bayan Bennett? Korkarım bana kendimi kaybettirdiniz."

Karnımın alt kısmı bir sancıyla burkuldu. Başımı sallayarak onayladım, çünkü başka bir şey yapamazdım. Fısıldayarak, "Sorun değil," dedim. Tanrı bu asansörün mekanik kalbini kutsasın, bizi dairesine gittikçe yaklaştırıyordu. Beni dairesine soktuğu anda ne yapacağını merak ettim. Ethan beni tamamen etkisi altına almıştı ve onun da bunu bildiğinden oldukça emindim.

En sonunda asansör en üst katta durdu ve Ethan bana dokunduğunda asansörün yumuşak hareketi karnımı yeniden dalgalandırdı. Ethan dokunmaya meraklıydı, eğer yapabiliyorsa sürekli dokunuyordu.

Oymalı meşe kapıları açmak için anahtarını kullandıktan sonra kapılardan birini itip açarak bana içeri doğru eşlik etti. Güzel bir odaydı, bir erkekten bekleyeceğimden daha aydınlıktı. Ana oda gri ve krem tonlarındaydı, böylesine modern bir alan için fazlasıyla ahşap, pervaz ve dekoratif parçalar vardı.

"Burası çok güzel Ethan. Evin çok hoş."

Ethan takımının ceketini çıkarıp kanepenin üzerine attı. Elimden tutup Londra'nın nefes kesen şehir ışıklarına bakan pencerelerden bir duvara ve balkona doğru yönlendirdi.

Ama ardından camdan kapıların arkasındaki manzaraya arkamı döndürerek kendisiyle yüzleştirdi ve geriye doğru bir adım attı. Bir an için gözlerini dikip bana baktı.

"Ama hiçbir şey senin şu anda, burada, benim evimde, önümde durman kadar güzel değil." Kafasını iki yana sallarken umutsuz göründü. "Hiçbir şey seninle kıyaslanamaz."

Bir sebepten ağlama dürtüsünün bastırıldığını hissettim. Ethan çok yoğundu ve bana doğru yavaşça, tıpkı yırtıcı bir hayvan gibi yaklaşırken benim zavallı beynim her şeyi anlamak için çabalıyordu. Bu hareketi daha önce

görmüştüm. Hızlı, yavaş, sert, nazik gidebilirdi; hangisi olursa olsun zahmetsizmiş gibi gösteriyordu.

O yaklaştıkça kalp atışlarım hızlandı. Benden sadece birkaç santimetre uzakta durup bekledi. Gözleriyle buluşmak için başımı kaldırmak zorunda kaldım. Benden fazlasıyla uzun olduğundan, onun göğsünün de kendi hızlı soluklanmasıyla hareket ettiğini görebiliyordum. Bu çekimden benim kadar etkilendiğini bilmek iyi hissettirdi.

"O kadar da güzel değilim... sadece fotoğraf makinesinin objektifinden öyle görünüyor," dedim.

Yeşil hırkama uzanıp düğmesini açtı ve yumuşak bir hışırtıyla parlak meşe zemine düşene kadar omuzlarımdan arkaya doğru kaydırıldı.

"Yanılıyorsun, Brynne. Sen her zaman güzelsin." İpeksi siyah bluzumun kenarını tuttu ve başımdan yukarı doğru çekerek, çıkardı. Ona yardımcı olmak için kollarımı kaldırdım.

Tutkulu mavi gözleriyle beni yalayıp yutarken siyah dantelden destekli sütyenimle önünde duruyordum. Parmak uçlarının tersini omuzlarımla ve göğüslerimin şişkinliğinin üzerinde gezdirdi. Saygılı dokunuşu daha fazlası için sızlamama neden oldu ve daha fazla hareket-siz kalamadım.

"Ethan..." Okşayan parmaklarına doğru bedenimi ileri doğru ittim.

"Efendim bebeğim? Ne istiyorsun?" Başımı yana eğip boynumu ortaya çıkardı. Tam oradan öptü. Sakalıyla o yumuşak dudakların birleşimi heyecanlandırıcıydı. Zevk veren hisler artarak öyle bir noktaya ulaştı ki, onun için duyduğum ihtiyaçla tamamen kayboldum. Dönüşü olmayan nokta benim için geçmişti. Onu istiyordum. Fena hâlde.

"Ben... ben sana dokunmak istiyorum."

Ellerimi beyaz gömleğine doğru kaldırdım ve koyu mor kravatını gevşettim. Beni gevşekçe tuttu ve ben ipeği çözerken kopmaya hazır bir yay kadar gergince gözlerini dikip baktı. Parmaklarım düğüm üzerinde uğraştı ve bir dakika içinde kravatını yerdeki yeşil hurkama katılması için yavaşça bıraktım. Gömleğinin düğmelerini açmaya başladım.

Parmaklarım açığa çıkan tenine dokunduğunda dişlerinin arasından nefes aldı.

"Kahretsin, evet! Dokun bana."

Güzel beyaz gömleğini de yerdeki büyüyen yığına doğru bıraktım. İlk kez çıplak göğsüne baktım ve neredeyse ağlıyordum. Ethan kaslarla sarılıydı ve karın kasları, bu zamana kadar bir erkekte gördüğün en erotik V şekline karışıyordu.

Öne doğru eğilip dudaklarımı göğsünün ortasına değdirdim. Ellerini başımın iki yanına yerleştirip beni orada tuttu, sanki gitmeme asla izin vermeyecekmış gibi...

Gücü ve hâkimiyeti oldukça açıktı. Konu sekse geldiğinde idare Ethan'daydı. Ve garip bir şekilde bunu anlamak beni rahatlattı. Onunla birlikteyken güvendedim.

Diz çökmek için harekete geçerken elleri kalçalarım-
dan aşağıya ve ardından bacaklarıma doğru kayıyordu.
Ayakkabılarıma ulaştığında önce birini, ardından diğ-
erini çekerek tatlı bir şekilde ayaklarımdan çıkardı. Elleri
keten pantolonumuñ beline doğru çıktı. Bağcığını çekip
gevşetti ve ardından aşağıya doğru çekti. Buruşuk
keten öbeğinin içinden çıkarken bacaklarımı sabit tut-
tu ve tam külotumun lastiğinin üstünden öptü. Karnım
biraz daha çırpındı ve bacaklarımin arasındaki sızı güç-
lendi. Ethan parmaklarını siyah dantele doğru getirdi ve
lastiğin altına kaydırđı. Aşağı doğru çekti ve siyah dantel
kayıp düşüverdi.

Karşısında çıplak bir şekilde kalan kadınlığıma göz-
lerini dikti ve fazlasıyla ilkel, aceleci bir ses çıkarıp tek-
rardan başını kaldırarak bana baktı. "Brynne... sen çok
güzelsin, ben... lanet olsun, bekleyemiyorum..."

Parmaklarını karnımın ve kalçalarımin üzerinde do-
laştırdı ve beni kendine doğru çekip dudaklarını tam
çıplak kadınlığıma bastırdı. Beni tutsağı olarak tutan bu
samimi dokunuşla ürpererek gelecek sonraki şeyi bekle-
meye koyuldum.

Yeniden doğrulurken ellerimi kasten beline yerleş-
tirdi. Mesajını gürültülü ve net bir şekilde aldım. Önce
kemerini, sonra kumaş pantolonu üzerinde uğraşmaya
başladım. Etkileyici görünüyordu. Pantolonu aşağı iner-

ken çamaşırının içindeki çıkıntıyı görmezden gelmek imkânsızdı. Elim ince, siyah ipeğin kapladığı gergin penisine sürtündüğünde âdeta hırladı. Çabalarımı kıyafetlerini çıkarmaya odaklamak için öne doğru eğildiğimde, sütyenimin arkasındaki kopçayı açıp uzaklaştırdı. Tamamen çıplaktım.

“Geceyi burada geçirmeyeceğim, Ethan. Sonrasında beni eve götüreceğine söz ver.”

Beni kaldırıp odanın dışına doğru taşımaya başladı. “Benimle birlikte kalmanı istiyorum. Bir kez yeterli olmaz... seninleyken yetmez.” Bir kapıyı tekmeleyerek açtı ve beni yatak odasına soktu. Yüzü vahşi ve tehlikeli görünüyordu. “Önce seni düzmem lazım, daha sonra yavaş gideceğim. Bana bu geceyi ver. Bu gece seninle sevişme- me izin ver, güzel Brynne.” Gözlerini yüzümde gezdirdi. “Lütfen.”

“Ama gece kalama—”

Dudakları karşı koyuşlarımı yutarken beni yumuşak, kabarık yatağına yatırdıktan sonra vücuduma dokunmaya başladı. Vücudumu öpmeye. Bu noktadan önce aklımda olan her bilinçli düşünce yok oluncaya kadar bedenimi kızıştırdı ve devam etti. Kurallarımı yıkıyordum ve Ethan’ın dilinin sertleşen meme ucumda kıvrıldığı gerçeğinin oldukça farkındaydım, aralarda dişleriyle yaptığı ufak sıyrıkları yatıştırmak için yumuşakça sıvazlıyordu.

Sakallarının sürtünmesiyle, yumuşak dudaklarının okşamasının zıtlığı beni hızla uçuruyordu. Sadece bu

yaptığıyla orgazm olacakmış gibi hissettim. Aldığım zevk, çılglık atarken yükselmeme sebep oldu. O göğüslerimle uğraşırken bacaklarım kapandı. Hareketsiz kalmaktan aciz bir hâlde vahşiydim ve altında kendimden geçiyordum. O kadar iyi hissettiriyordu ki bu karardan dolayı pişmanlık hissedemedim. Bütün çekinceler vücuduma vermekte olduğu enfes alıştırmayla ertelendi ve başka hiçbir düşünce kalmadı.

Çıplak olmak benim için korkutucu değildi. Modelik için bunu sık sık yapıyordum ve erkeklerin fiziğimi memnun edici bulduğunu biliyordum. Benim için ilerlemeyi zorlaştıran cinsel ilişkiydi. O yüzden Ethan 'seninle sevişmeme izin ver, güzel Brynne' gibi bir şey söylediğinde hiç şansım olmadığını biliyordum.

Kapılarak, "Ethan?" diye adını haykırdım. Gerçekten tek amacım burada onunla birlikte olduğuma, erotik rüya âlemindeki bir fantezide olmadığımı kendimi inandırmaktı.

"Biliyorum, bebeğim. İzin ver de seninle ilgileneyim." Göğüslerimden uzaklaşp ellerini dizlerimin iç kısımlarına koydu ve beni açtı. Onun önünde tamamen iki yana açılmıştım ve o, bu gece ikinci kez kadınlığıma gözlerini dikti. "Tanrım, çok güzelsin... Şunun tadına bakmak istiyorum."

Ardından dudakları üzerimdeydi. Yumuşacık dili klitorisimin ve katların arasında kıvrılıp beni okşadı. Dudaklarına ve diline karşı kıvranırken top sakalının hassas tenime battığını hissedebiliyordum. Bir saniye içinde bo-

şalacaktım ve bunu durduracak hiçbir şey yoktu. Ethan'a durdurmanın yolu yoktu. İstedğini aldı.

"Boşalacağım..."

"Bu daha ilki, bebeğim," dedi bacaklarımın arasından.

Ardından iki uzun parmağını içime daldırıp, okşama-ya başladı. "Çok sıkısın," dedi boğuk bir sesle, "ama ale-tim içindeyken daha da sıkı olacaksın, değil mi Brynne?" Beni parmağıyla becermeye devam ederken dilini klito-risimde kıvrırdı. "Değil mi?" diye sordu tekrar, bu kez daha zorlayıcıydı.

Yaklaştığını hissettim, başladığı anda karnımın de-rinleri gerilmeye başladı. Bir cevap beklediğini bilerek, "Evet!" diye çığlık attım.

"O zaman benim için boşal. Benim için boşal Brynne!"

Ve dediğini yaptım, daha önce yaşadığım hiçbir or-gazma benzemiyordu. Boşalmaktan başka hiçbir şey yapamadım. Ethan beni sınıra kadar ittikten sonra tam düşerken beni yakaladı. Kadınlığımın derinliklerindeki parmakları beni orada tutarken zevk dalgasıyla zirveye ulaştım. Görkemiyle parçalara ayırıcıydı ve bana sundu-ğunu kabul etmekten başka hiçbir şey yapamadım.

Parmakları içimden kayıp çıktı ve bir paketin yırtılıp açıldığını duydum. Kondomu kalın, güzel, sert aletine indirişini izledim. Bir dakika içinde bir parçası içimde olacaktı. Beklentiyle ürperdim.

Mavi gözlerini benim gözlerime doğru kaldırıp fısıldadı, "Şimdi, Brynne. Şimdi sana sahip olacağım."

Üzerime çıkma görüntüsüyle hıçkırdım, beklentim o kadar büyüktü ki, kendimi zor tutuyordum.

Ethan aniden üzerimdeydi, penisinin başı şimdiden kadınlığımın içine hafif hafif dokunuyordu. Ateş gibi yanıyordu ve kemik gibi sertti. Sertliğini derin ve esaslı bir şekilde içime gömerken kalçaları beni daha genişçe açılmaya zorladı. Dudaklarımı ele geçirirken, yavaşça devam ettiği giriş hareketleriyle eş zamanlı olarak diliyle darbeler yapıyordu. Ethan Blackstone tarafından onun yatağında ele geçiriliyordum. Tamamen ve geri dönülemez biçimde.

Ethan kendini bende kaybederken, ben de arzunun dalgalarında kendimi kaybetmişim. İlk başta hareketleri sertti. Sırılsıklam olmuş özüme giriş çıkışları sert vuruşlarla yaparken, her darbeye birlikte biraz daha derine gitti. Kendimi bir orgazm için daha çabalarken buldum.

İçime farklı bir açıdan girmek için kendini kaldırırken boynundaki damarlar şişti.

İçimde sertçe hareket ederken kadınlığımı, darbeler yapan erkekliğinin etrafında kastım. Her türden sesleri çıkarıp, beni becermenin ne kadar güzel hissettiği hakkında edepsizce fısıldamaya başladı. Bu sadece beni daha da çıldırttı.

"Ethan!" Adını haykırp ikinci kez boşaldığımda,

onun benimkinden daha iri ve sert bedenine tamamen amade olup, kendimden geçerek sarsılıp ürperdim.

Durmadı. Orgazm olma sırası gelene kadar içime girip çıkmaya devam etti. Boynu gerilmiş, gözleri alev alevken sertçe bana sahip oldu. O biraz daha sertleştikçe, boyuyla ve cüssesiyle uyum sağlamak için gerildim. Yakın olduğunu biliyordum.

Daha önce hiç yapmadığım kadar güçlü şekilde vajinamın duvarlarını kastım ve onun kaskatı olduğunu hissettim. Gırtlaktan gelen bir sesle benim adımla savaş narası arasında bir şeyler inleyen Ethan üzerimde titredi, mavi gözleri odanın loşluğunda ışıldıyordu. İçime boşalıırken gözlerini bir an olsun benimkilerden ayırmadı.

Bölüm 5

Ethan, içimden çıktıktan ve seksin telaşı yatıştıktan sonra bile gözlerini üzerimde tutmaya devam etti. Kondomu çıkarıp bağladı ve kanıttan kurtuldu. Ama ardından hemen geri dönüp yeniden benimle yüz yüze geldi. Gözleri üzerimde geziyor, az önce yaptığımız şeyle ilgili tepkime bakıyordu.

“İyi misin?” diye sordu. Başparmağını dudaklarımın üzerinde gezdirip nazıkçe takip etti.

Ona gülümseyerek kısık bir sesle, “Hı hı,” dedim.

“Seninle işimin bitmesine yaklaşmadım bile.” Elini boynumdan aşağıya doğru çekip göğsümün üzerinden geçirdi, kalçamdan dönüp karnıma yerleştirdi. “Bu çok... çok harikaydı, ben... ben bunun bitmesini istemiyorum.” Elini orada tutmayarak devam ederken beni yavaşça ve neredeyse saygılı bir şekilde adamakıllı öpmek için öne doğru eğildi. Bir şey isteyeceğini söyleyebilirdim. “Sen... korunuyor musun Brynne?”

“Evet,” diye fısıldadım dudaklarına doğru. *Haklıydım.*

Sebebini duysa şaşırırdı ama bu bilgiyi bu akşam paylaşmayacaktım.

“Ben... ben içine boşalmak istiyorum. Aramızda hiçbir şey olmadan burada olmak istiyorum.” İki parmağını kaygan katlarımın bastırıp, ileri geri okşadı. “Tam burada.”

Yine de sözleri şaşırtıcıydı. Çoğu erkek şansa bırakmak istemezdi. Bedenim iradesizce dokunuşuna tepki verdiğinde parmaklarına doğru kasılmaktan başka çarem yoktu. Boğazımdan zevk dolu bir ses geldi.

“Şirketimin yaptığı düzenli sağlık kontrolüne herkes girmek zorunda, ben de dahil. Sana raporu gösterebilirim, Brynne, ben temizim, yemin ederim,” dedi, boynuma sokuluyor ve uzun parmaklarını sızlayan klitorisimde kaydırıyordu.

“Ama ya ben değilsem?” diye soludum.

Kaşlarını çatıp elini durdurdu. “Ne kadar zaman oldu sen... biriyle birlikte olalı?”

Omzumu silktim. “Bilmiyorum, uzun bir zaman.”

Gözlerini sadece bir milim kıstı. “Bir hafta kadar uzun bir zaman mı, aylar kadar uzun bir zaman mı?”

Bir hafta uzun bir zaman değil ki. Ona cevap verirken, aklımda Ethan’layken alıp alabileceğimin sadece bu olacağı dışında hiçbir fikrim yoktu. Yanıt istiyor, isabetli

sorular soruyordu. Onda, gitmesini istemediğim yerleri kurcaladığında görmezden gelmemi neredeyse imkânsız hâle getiren bir şeyler vardı. Cevabım, "Aylar," oldu ve şu anda alabileceği en detaylı cevap buydu.

Yüzü rahatladı. "Öyleyse... bu evet demek mi?" Tamamen üzerime yuvarlandı ve ellerimi kendininkilerle birleştirerek beni âdeta tuzağa düşürdü, bacaklarımın arasına yerleşebilmek için diziyile bacaklarımı genişçe açtı. "Çünkü seni yeniden istiyorum. Yeniden içinde olmak istiyorum. Seni aletimle öyle derinden boşaltmak istiyorum ki orada olduğumu asla unutmayasın. Senin içine boşalmak istiyorum Brynne ve bunu seninle birlikte hissetmek istiyorum."

Şu anda onu devasa bir şekilde hissedebiliyordum; sert, sıcak, beni dürtüklüyor ve tamamen içeri gömülme-ye hazırlanıyordu. Ve ben de en kırılgan halimle altındayken, kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim.

Beni yoğun bir şekilde öpüyor, dili daha önce yaptığı gibi bana sahip oluyordu. Aletiyle yapmak istediği şeyin bir gösterisiydi. Çoğu zaman onu gayet net bir şekilde anlıyordum. Ethan en ufak şekilde kafa karıştırıcı değildi.

"Sana güveniyorum, Ethan. Beni hamile bırakmayacak—"

Çıplak aletin kalınlığını hâlâ sızlamakta olan cinsel organımın duvarlarına doğru kaydırıldığında, "Siktir... eveeeet," diye inledi. "Ah, bebeğim, o kadar iyi hissettiri-

yorsun ki. Ben... ben şu anda feci şekilde sende kaybolmuş durumdayım..."

Ve onunla ikinci sefer böyle gitti. Bu defa daha yavaş hareket etti, sanki deneyimin tadını çıkarmak istiyormuş gibi daha kontrollüydü. Daha az tatmin edici de değildi, çünkü Ethan, onun etini sürebildiği gevşek bir kılıftan ibaret kalana kadar beni boşalttı.

İçimde daha büyük hissettiriyordu, daha sert, hayaları her hareketiyle birlikte sıırıslıklam olmuş açıklığıma çarpıyordu ve ardından dondu, aşağıya doğru yaptığı güzel bir girişle omurgası kıvrılırken bizi birbirimize öyle derinden bağladı ki, o anda onun bir parçam olduğumu hissettim.

Ethan boğulurcasına adımı söyledi ve tıpkı az önce istediğini söylediği gibi, içimde gömülmüş vaziyette kaldı. Ardından içinde kalan her şeyi aletin ucundan sağlamak için birkaç tane ufak, kısa salınım yaptı. Ta ki tamamen durup, hâlâ bacaklarımın arasındayken ağır ağır soluyana kadar.

Sırtını okşarken hafifçe boynumu emdi, pürüzsüz kasları sıcaktı ve terle nemliydi. Oda seks ve parfümü her neyse o kokuyordu. Gerçekten de şu parfümün adını öğrenmem gerekiyordu. Parmak uçlarımin altında pürüzlü kabartılar hissettim. Bir sürüydüler. Yara izi miydi? Üzerimden kalktığında ellerim düşüverdi. Sormamam gerektiğini biliyordum.

Ama fazla uzaklaşmadı. Ethan yan dönerek kendini

destekledi ve bana biraz daha baktı. "Bunun için," diye fısıldadı, bir parmak ucunu yüzümde gezdiriyordu, "ve bana güvendiğin için teşekkürler." Bana tekrar gülümse-di. "Burada, benim yatağında olmanı sevdim."

"Birisinin seninle birlikte bu yatakta oluşunun üzerin-den ne kadar zaman geçti, Ethan?" Eğer o sorabiliyorsa, o zaman ben de sorabilirdim.

Fazlasıyla kendini beğenmiş görünerek sırttı. "Ne zamandan beri... asla, sevgilim. Buraya kadınları getir-mem."

"Son kontrol ettiğimde ben de bir kadındım."

Cevap vermeden önce müstehcen gözlerini bedenim-de gezdirdi. "Kesinlikle bir kadın." Bakışları gözlerimle buluştu. "Ama yine de, *diğer* kadınları buraya getirmem."

"Ah..." Yatağın başına dayanarak otururken örtüyü göğüslerime doğru çektim. *Böyle bir şey nasıl, lanet bir yalan olmazdı ki?* "Bu beni şaşırtır. Kullanabileceğinden daha fazla teklif aldığını düşünürdüm."

Örtüyü aşağıya çekip göğüslerimi açığa çıkardı. "Manzaramı mahvetme, lütfen ve anahtar kelime *kullan-mak*, tatlım. Kullanılmış olmayı pek tercih etmem ve ka-dınlar da erkekleri kullanıyor, diğer türlü-sü kadar sık sık hem de." Yatak başında bana katılarak yanımda kıvrıldı ve tek parmağını göğsümün üzerinde gezdirdi. "Ama se-nin beni kullanmana hiç itirazım yok. Senin özel geçiş iznin var."

Homurdanarak güldüm ve elini çekti. "Kendi iyiliğın için fazla yakışıklısın Ethan... ve bunun farkındasın. Şu İngiliz caziben, sana *serbest geçiş izni* kazandırmayacak."

Alaylı bir ses çıkardı. "Sen de fazla sertsin Amerikalı. Önceki gece seni kaldırıp arabama atmak zorunda kalacağımı sandım."

"Yapmaman iyi olmuş, yoksa az önce eğlendiğimiz güzel sevişme var ya? Asla gerçekleşmemiş olurdu." Sırtarak başımı yavaşça iki yana salladım.

Kaburgalarımın gıcıklayarak beni cıyaklattı. "Demek senin için sadece güzel bir sevişme, hum?"

"Ethan!" Elleri vurup uzaklaştırdım ve sürünerek yatağın kenarına doğru ilerledim.

Beni geri çekip altına aldı, yüzünde kocaman bir sırıtış vardı. Ağır ağır konuşarak,
"Brynnne," dedi.

Ve sonra beni öptü. Yavaş, yumuşak ve nazikti ama samimi ve özel hissettirdi. Ethan beni yanına doğru çekerek örtülerin altındaki bedenlerimizi ayarlarken ağır kolunu etrafıma sarıp beni güven altına aldı. Sıcak yatakta onunla birlikteyken gittikçe uykulu hissediyordum. Kötü bir fikir olduğunu biliyordum. Kural kuraldı ve ben bozuyordum.

"Gece kalmamalıyım, Ethan; gerçekten gitmem gerek..."

Saçıma doğru konuşarak, "Hayır, hayır, hayır, burada benimle birlikte olmanı istiyorum," dedi ısrarla.

"Ama yapmamalıyım —"

"Şişşt," Daha önce defalarca yaptığı gibi araya girdi ve beni öperek sözümü kesti. Başımı okşayıp parmaklarını saçlarımın arasından geçirdi. Onunla savaşamadım. Bu gecedен sonra yapamadım. Emniyet öyle harika hissettiriyordu, defalarca orgazmdan sonra bedenim o kadar bitkindi ve sert gücü benim için öyle rahatlatıcıydı ki, konu üzerinde onunla savaşmadım. Böylece uyudum.

...Karabasanlar gerçеk. Gece ben uyurken geliyorlar. Onlarla savaşmaya çalışıyorum, fakat neredeyse her zaman kazanıyorlar. Her şey karanlık, çünkü gözlerim kapalı. Ama sesleri duyuyorum. Birisi hakkındaki acımasız sözleri, iğrenç kelimeleri ve isimleri. Ve korkunç kahkahaları... Bu kişiyi küçük düşürmenin eğlenceli olduğunu düşünüyorlar. Bedenim ağır ve zayıf geliyor. Yine de onların kahkahalarını duyuyorum ve yaptıkları bütün uğursuz şeyleri tekrar yaşıyorum.

Ethan'ın yatağında çığlık atarak ve yalnız uyandım. Nerede olduğumu, Ethan gözleri kocaman bir hâlde yatak odasına dalıverdiğinde kavradım. Onu gördüğüm anda ağlamaya başladım. Yatağa oturup beni tuttuğunda hıçkırıkları daha gürültülü hâle geldi.

"Sorun yok... yanımdasın." Beni göğsüne dayayarak salladı. Ethan giyinikti, bense hâlâ onun yatağında çıplaktım. "Sadece kötü bir rüya gördün, hepsi bu."

"Nereye gittin?" Kesik soluklarımın arasında sormayı başardım.

"Sadece ofisimdeydim... şu siktiğimin Olimpiyatları... Gece geç saatlere kadar çalışıyorum..." Dudaklarını başıma bastırdı. "Sen uyuyana kadar, tüm süre boyunca tam buradaydım."

"Beni eve götürmeliydin! Sana gece kalamayacağımı söyledim!" Kollarından kurtulmak için çabaladım.

"Tanrım, Brynne, sorun ne? Saat kahrolası sabahın ikisi. Halsizsin. Sadece biraz... Neden burada uyumuyorsun?"

"İstemiyorum. Bu çok fazla! Yapamam, Ethan!" Göğsünden ittim.

"Yüce Tanrım! Seni evime getirmeme ve vahşice becermeme izin veriyorsun ama birkaç saatliğine yatağında uyuyamıyor musun?" Yüzünü eğip benimkine yanaştırdı. "Konuş. Burada benimle olmaktan niçin korkuyorsun?"

İncinmiş göründü ve kulağa biraz alınmıştan daha fazlası gibi geliyordu. Ve duygusal, bombok karmaşıklığa ilaveten kendimi acımasız bir kaltak gibi hissettim. Ayrıca solmuş kot pantolonu ve açık gri tişörtünün içinde çok güzel görünüyordu. Saçı tamamen dağılmıştı ve top sakalının çevresinin tıraş edilmesi gerekiyordu, fakat her zamanki gibi tahrip edici bir şekilde muhteşem görü-

nüyordu. Hatta daha da fazla, çünkü gerçek Ethan'ı görüyordum, insanların içinde göstermediği halini.

Yeniden ağlamaya başladım ve üzgün olduğumu söyledim. Söylediğimde gerçekten ciddiydim. Bazı parçalarının hasarlı ve kırık dökük olmasına *üzgündüm* ama bu gerçekleri değiştirmiyordu.

"Seninle olmaktan korkmuyorum. Bu çok karışık, Ethan. Ben... ben üzgünüm!" Yüzümü ovaladım. "Eve gitmek istiyorum."

"Şişşt... üzgün olunacak hiçbir şey yok. Sadece kötü bir rüya gördün. Ve bu hâldeyken eve gitmene izin vermem. Çok üzgünsün." Ethan yatağın yanındaki bir kutu peçeteye uzandı ve bana verdi. "Bununla ilgili konuşmak ister misin?"

Üç peçetenin arasından, "Hayır," demeyi başardım.

"Sorun değil Brynne. Rahat hissettiğinde eğer istersen anlatabilirsin." Sırtımda daireler çizen eli harika hissettiriyordu; tekrar uykuya yenik düşme olasılığına karşı gözlerimi kapatmak istemedim. Beni kendisiyle birlikte yatağa çekti. "Bir süreliğine sana sarılmama izin verir misin?"

Başımı sallayarak onayladım.

"Sen uyuyana kadar tam burada olacağım ve eğer uyanıp da beni görmezsen, hemen oturma odasının karşısındaki ofisimde olacağım. Işık açık olacak. Seni evim-

de asla yalnız bırakmam. Burada benimle birlikteyken tamamen güvendesin. Güvenlikçiyim, hatırladın mı?”

Daha çok peçete alıp burnumu sildim, durumla tamamen zarara neden olmuş ve utanmıştım. Yine de kandırmak için elimden gelenin en iyisini yaptım, ne yapmam gerektiğini biliyordum. Şakasına hafifçe güldüm ve beni yatağına yatırmasına izin verdim. Göğsüne doğru dönüp, kesinlikle bayıldığım ve ne kadar güzel olduğunu hatırlamaya çalıştığım kokusunu içime çektim. Ethan'ın beni güvende tuttuğu hissine ve iri vücudunun sıcaklığına odaklandım. Hepsini aklıma hapsedmeye çabaladım, çünkü bu deneyimi bir daha yaşamayacaktım.

Uykuya dalmış gibi davrandım.

Nefesimi düzenleyip taklit ettim. Ve bir müddet sonra yataktan çıkıp odadan gittiğini hissettim. Hatta çıplak ayaklarının tahta zeminde çıkardığı sesleri duydum. Saati izleyip, ona bir beş dakika daha verdikten sonra kalktım.

Ethan'ın oturma odasına çırılçıplak ilerledim ve kıyafetlerimi topladım. Koyu mor kravatını yığından çıkarıp düzelttim, ikiye katlayıp koltuğun koluna bıraktım. Keşke bir hatıra olarak yanımda götürebilseydim.

Devasa pencerenin önünde çabucak giyindim ve ayakkabılarımı giymektense elimde tuttum. Spor çantamı alıp kapıya yöneldim. Menisinin bacaklarımın arasında ıslaklığa sebep olduğunu, dışarı aktığını hissedebiliyordum ve bu düşünce ağlamak istememe sebep oldu. Şimdi her

şey yanlış hissettiriyordu. Her şeyi mahvetmişim.

Dış kapıdan çıktığım anda asansöre doğru koşup çağrı düğmesine bastım. Ayakkabılarımı ayaklarıma geçirdim ve saç fırçamı bulmak için çantamı karıştırdım. Fırçayı 'az önce düzüşüyordum' diye bağırarak saçlarıma arasından acımasız darbelerle geçirdim. Zavallı karmaşık yığının hiç şansı yoktu ama hiç yoktan iyiydi. Asansör geldiğinde biniverdim, fırçamı yerine koydum ve aşağı doğru inerken taksi parası için cüzdanımı kontrol ettim.

Lobiye vardığımda görevli beni karşıladı. "Yardımcı olabilir miyim, hanımefendi?"

"Hım... evet, Claude? Eve gitmem lazım. Bana bir taksi çağırabilir misin?" Kendi kulaklarıma bile umutsuz geliyordum. Claude'un ne düşündüğünü tahmin edemezdim.

Yine de en ufak bir tepki göstermedi, telefonu açtı. "Ah, şu anda gelen bir tane var." Telefonu yerine bırakan Claude, masasının etrafından dolandı ve lobinin kapısını benim için açık tuttu. Taksiye binmeme yardım edip kapımı kapattı. Ona teşekkür edip taksi şoförüne adresimi verdim ve pencereden dışarı baktım.

Geceleyin zarif lobinin manzarası netti, o yüzden Ethan, asansörlerden fırlayıp Claude'la konuştuğunda onu görebildim. Dışarı koştu ama taksim çoktan harekete geçmişti. Kollarını hüsrarla havaya kaldırdı ve başını geriye düşürdü. Ayaklarının hâlâ çıplak olduğunu görebiliyordum. Gözlerimiz buluştuğunda yüzünde beliren

kafa karışıklığını ve kati çaresizliği görebiliyordum: Ben taksinin içinde ve o caddede. Ethan'ı görebiliyordum. Ve muhtemelen bu onu son görüşümdü.

Bölüm 6

Embish & Elysion

www.webcanavari.net

Muhteşem kahve kokusu beni uyandırdı. Çalar saatime baktığım anda bu sabah Waterloo Köprüsü'nde koşu olmayacağını anladım. Mutfağa bir kolumla gözlerimi kapatarak girdim.

"Tam senin sevdiğin gibi, Bree, tatlı ve kremalı." Yarı zamanlı ev arkadaşım ve sevgili dostum Gabrielle fincanı bana doğru kaydırды, yüzündeki ifade açıkça okunuyordu. *Dökülmeye başla kızım ve canını yakmayayım.*

Gaby'i seviyordum ama Ethan'la olan bu şey beni öyle yoldan çıkarmıştı ki, sadece bu şeyin var olduğuna dair bilgiyi gömmek ve hiç olmamış gibi davranmak istiyordum.

Dumanı tüten fincana uzanıp leziz kokusunu içime çektim. Bir sebepten bana onu hatırlattı ve içimdeki duygu kabarcığının güçlü bir şekilde yükseldiğini hissettim. Mutfak barına oturdum ve civcivini koruyan bir anne tavuk gibi kahve fincanıma üşüştüm. Tabureye otururken bacaklarımın arasındaki hassasiyet başka bir hatırlatıcı olarak hizmet etti. Ethan'ın, o seksi bedeninin, model gibi görünüşünün ve olağanüstü seksin... ve yatağında

nasıl kendimi kaybederek uyandıgımın hatırlatıcısı. Cesurmuşum gibi davranma şakasına son verdim ve göz-yaşlarımın akmasına izin verdim.

Hikâyeyi anlatmamı sağlaması biraz zaman aldı; iki fincan kahve ve kanepeye doğru yapılan yolculuk kadar. Ama Gaby o yönden oldukça iyiydi. Acımazdı.

"İki saat önce telefonunu sessize aldım. Spor çantan o kadar çok ses çıkarıyordu ki lanet olası şeyi tekmelemek istedim." Gabrielle omzuna yasladığım başımı okşadı. "Dünya kadar sesli ve yazılı mesajın var. Zavallı şeyin patlayacağını düşündüm, o yüzden dehşet verici ölümünü önlemek için lanet şeyi kapattım."

"Teşekkürler, Gab. Bu sabah burada olmana o kadar memnunum ki." Ve söyledigimde ciddiydim. Çoğu yönden tıpkı benim gibiydi. Londra'da yaşayan bir Kaliforniya doğumlu, sanat eseri konservasyonu okuyor ve arkasında bıraktığı, onu takip eden her ne haltsa ondan kaçıyor. Tek fark; onun babası gerçekten Londra'da yaşıyordu, o yüzden İngiltere'de tamamen bir başına değildi. Birbirimizi dört yıl kadar önce, okulun ilk haftasında bulmuştuk ve o zamandan beri de bırakmamıştık. Benim karanlık sırlarımı biliyordu, ben de onunkileri.

"Ben de." Dizime pat pat vurdu. "Doktor Roswell'den bir randevu alacaksın, Benny ve benimle birlikte gecelere akma planı yapacaksın ve Charbonnel et Walker'da duracağız, böylece günahkârca zengin çikolatadan tıka basa yiyebiliriz." Başını yana yatırdı. "Kulağa nasıl geliyor?"

"İlahi geliyor." Kendimi gülümsemeye zorladım ve toparlanmaya çalıştım.

"Belki de bu adama bir şans vermelisin Bree. Yatakta iyi ve seni feci şekilde istiyor."

Zoraki gülümsememi hakiki kaş çatışa dönüştürdüm. "Ben'le dedikodu yapmışsın."

Gözlerini devirdi. "Ya da en azından onu ara." Gaby fısıldayarak devam etti. "Geçmişinle ilgili hiçbir şey bilmiyor..."

"Biliyorum." Ve Gaby haklıydı. Ethan benimle ilgili bir şey bilmiyordu.

Gaby kolumu ovaladı.

"Dün gece gerçekten ona kızmadım ya da gücenmedim. Sadece oradan çıkmam gerekiyordu. Yatağında çığlık atarak uyandım ve ben..."

Şu anda ağlama isteğim en az önceki kadar güçlüydü. Etkinin azalması için kendimi zorlamaya çabaladım.

"Ama seni rahatlatmak istemiş gibi geliyor. Seni uzaklaştırmaya çalışmıyordu, Bree."

"Ama ben bir manyak gibi haykırırken aceleyle yatak odasına girdiğinde yüzünü görmeliydin. Bana bakış şeklini..." Şakaklarımı ovaladım. "O kadar yoğun birisi ki. Sana onu doğru düzgün tarif edemiyorum, Gab. Ethan

daha önce karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyor ve onunla bir ilişkiden sağ salım çıkabilir miyim, bilmiyorum. Eğer dün gece bir işaretse, o zaman ciddi şüpheliyim.”

Gaby bana baktı, güzel yeşil gözleri güvenle gülümsüyordu. “Sen düşündüğünden çok daha güçlüsün. Bunu biliyorum.” Sertçe onayladı. “Şimdi, işe gitmek için hazırlanacaksın ve ardından Londra Üniversitesi’nin müthiş şaheserleri üzerinde çalıştığın verimli bir günden sonra, yozlaşmış zevklerden oluşan gecemize hazırlanmak için eve geleceksin. Benny kabul etti bile.” Parmağıyla omzumu dürtükledi. “Şimdi kıpırda bakalım kızım.”

“Biliyordum. Ben, becerebildiği anda arkamdan iş çeviriyor.” Ona gülümsedim, on iki saattir hissettiğim ilk samimi gülümsemeydi ve popomu kanepeden kaldırdım. “Hallediyorum Gab,” dedim dürtüklediği yeri ovalayarak, “Teslim oluyorum.”

Rory, bugüne kadar gördüğüm en muhteşem mor yıldız çiçeklerinin olduğu bir vazoyla arka tarafa geldiğinde, birkaç saattir isteydim. Yüzünde ışıldayan bir gülümsemeyle bana doğru yürüdü. “Sizin için bir teslimat var, Bayan Brynne. Görünüşe göre bir hayranınız var.”

Ah lanet olsun! İki kez kontrol ettim. Vazodaki fiyonk gerçekten bir fiyonk değildi. Dün geceki mor ipekten kravatıydı. Sonuç olarak Ethan kravatını bana vermişti.

"Çiçekleri buraya kadar getirdiğin için teşekkür ederim Rory. Muhteşemler." Plastik tutacaktaki karta uzanırken ellerim titredi. Ne yazdığını okuyamadan iki kez elimden düşürdüm.

*Brynne,
Dün gece bir armağandı.
Bana söylemeye çalıştığın şeyi
dinlemediğim için beni affet.
Çok üzgünüm.
Sevgilerimle,
E*

Notunu defalarca okudum ve ne yapacağımı bilemedim.

Böyle kolaylıkla aklımı karıştırmayı nasıl başarıyordu? Bir an için Ethan'dan kaçmak istediğimden eminiken, bir an sonra yeniden onunla birlikte olmak istiyordum. Mor çiçeklere bir defa daha baktım. Hediyesini ve el yazısıyla yazdığı özrünü aldığımı kesinlikle bildirmem gerektiğini biliyordum. Görmezden gelmek acımasızlık olurdu.

Mesaj atmak mı, aramak mı? Bu zor bir karardı. Bir parçam Ethan'ın sesini duymak istiyordu. Diğer parçası onun sorularını yanıtlamaya çalışırken kendi sesimi duymaktan korkuyordu. Sonuç olarak mesaj atmaya karar verdim ve tam bir pısırik gibi hissettim. Önce telefonumu açmam gerekti ve açıldığı anda gelen cevapsız aramaların ve mesajların uyarıları daha dinlemeden veya okumadan kendimi hasta hissetmeme sebep oldu. Şu an

benim için çok fazlaydı, o yüzden hepsini görmezden geldim ve boş bir mesaj ekranı açtım:

Ethan, çiçekler çok güzel. Tşk. Ben ♥ Mor.

-Brynn

Göndere basar basmaz telefonumu tekrar kapatmayı düşündüm, fakat tabii ki kapatmadım. Merak kediye öldürürmüş ya da benim durumumda aptalca şeyler yaptırılmış.

Onun yerine vazodaki çiçeklerime doğru gittim ve aranjmandaki kravatı çözdüm. Burnuma doğru kaldırıp kokladım. Koku duruyordu. Hayranı olduğum Ethan kokusu. Bu kravatı ona asla vermeyecektim. Ne olursa olsun ya da olmasın, bu kravat artık bana aitti.

Telefonumun ışığı yandı ve titremeye başladı. İlk içgüdüm kapatmaktı ama onun aradığını biliyordum. Ve içimdeki bencil bir parça onun sesini yeniden duymak istedi. Telefonu kulağıma dayadım.

"Selam."

"Gerçekten moru seviyor musun?"

Soru beni gülümsetti. "Hem de çok. Çiçekler çok güzel ve kravatını geri vermiyorum."

"Fena şekilde çuvalladım, değil mi?" Sesi yumuşaktı ve bir hışırtının ardından verilen soluğu duyabiliyordum.

"Sigara mı içiyorsun, Ethan?"

"Bugün her zamankinden daha fazla."

"Bir kusur... sende bir tane var." Masama serdiğim kravatı parmağımla takip ettim.

"Korkarım birkaç tane var." Bir anlık sessizlik oldu ve beni de kusurlarından biri olarak değerlendirip değerlendirmediğini merak ettim ama sonrasında konuştu, "Dün gece dairene gelmek istedim. Neredeyse geliyordum da."

"Gelmemen iyi olmuş Ethan. Düşünmem gerekiyordu ve sen yakındayken bunu yapmak benim için çok zor. Ve dün gece senin yaptığın bir şeyle ilgili değildi. Senin hatan değil. Ben... ben biraz mesafeye ihtiyaç duydum, yaptığımız... birlikte yaptıklarımızdan sonra. Bu sadece... bu sadece benim gerçeğim. Çuvallayan benim."

"Öyle söyleme, Brynne. Dün gece seni dinlemediğimi biliyorum. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyledin ve ben seni dikkate almadım. Çok fazla, çok hızlı zorladım. Güvenini boşa çıkardım ve en çok pişmanlık duyduğum şey bu. Son derece üzgünüm... ne kadar üzgün olduğumu tahmin edemezsin. Ve eğer bu, seninle olma şansımı mahvederse, bunu hak ediyorum."

"Hayır, mahvetmiyor." Sesim bir fısıltıdan ibaretti ve söylemek istediğim çok şey vardı, ancak düzgün şekilde ifade edecek sözcükler yoktu. "Benimle birlikte olmak istemezsin Ethan."

“Ben ne istediğimi *biliyorum*, güzel Brynne.” Sigarasının dumanını üflediğini duyabiliyordum. “Ve şimdi asıl soru, sen biliyor musun? Yeniden benimle olacak mısın, Brynne Bennett?”

Elimde değildi. Sözleri beni gözyaşlarına boğdu. Durumu kurtaran tek şey, Ethan’ın telefondan ağladığımı göremiyor olmasıydı, fakat beni duyabildiğinden oldukça emindim.

“Ve şimdi de seni ağlattım. Bu iyi mi, yoksa kötü mü, bebeğim? Lütfen söyle bana, çünkü bilmiyorum.” Sesindeki özlem direncimi kırdı.

“İyi...” Beceriksizce güldüm. “Ve zamanını bilmiyorum. Bu gece Benny ve Gaby’le planlarım var.”

“Anlıyorum,” dedi.

Onu yeniden görmeyi kabul mü ediyordum? Sorusunun cevabını ikimiz de biliyorduk. Mesele şu ki, Ethan aklımı çeliyordu. Tanıştığımız ilk geceden bu yana beni tutsak etmişti. Evet, sekse hızlı giriş yapmıştım. Evet, beni biraz zorlamıştı ama beni geçmişimi unutabileceğim, harika hissettiren bir yere götürmüştü. Ethan, beni bir şekilde şaşırtan ve sebeplerini düşünmeye zorlayan şekilde çok, çok güvende hissettirmişti. Yürütebileceğimize dair fazla inancım yoktu ama kesinlikle hatırlamaya değer bir macera olacaktı.

“Ağırdan alabilir miyiz, Ethan Blackstone?”

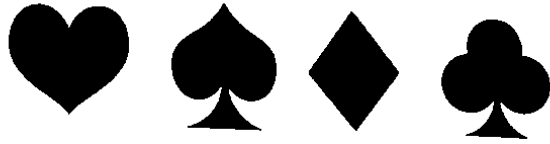
"Bunu bir evet olarak alıyorum. Ve tabii ki alabiliriz."
Yine yumuşak bir üfleme sesi duydum. Sanki cesaretini topluyormuş gibi bir duraklama oldu. "Brynne?"

"Evet?"

"Şu anda bir sersem gibi gülümsüyorum."

"Ben de, Ethan."

Bölüm 7

Londra'daki kulüp ortamı oldukça şahaneydi. Sık sık yapmazdık ama bir gecede gezebildiğimiz kadar kulüp gezmek, tam da ihtiyacım olan şeydi. Zavallı ruhum, duygu çatışmaları, korkular ve suçlulukla fazla yüklemeye maruz kalmıştı. Dans etmem, içmem ve kahkaha atmam gerekiyordu ama en önemlisi tüm boklukları unutmalıydım. Hayat, karanlık kısımlarda yaşamak için çok kısaydı ya da en azından terapistimin söylediği buydu. Yarın saat dörtte Doktor Roswell'le bir randevum vardı ve sonrasında Ethan'la akşam yemeği için buluşacaktım. Telefonda kararlaştırdığımız ağırdan alma kararına attığımız ilk adımdı bu. Kartları masaya açmak istediğini söyledi ve itiraf etmek gerekirse bu hoşuma gitti. Gerçek her zaman işime gelirdi. Benim gerçekten saklayacak hiçbir şeyim yoktu; bu sadece paylaşmak istediğim şeyler konusunda dikkatli olmaktı. Ve Ethan'la ne kadarını paylaşabileceğimi bilmiyordum. Bana yardım edecek bir kılavuz yoktu. Dalgayla birlikte hareket etmek ve sıg kayalıklara çarpıp boğulmamayı ummak zorundaydım.

"Bunu dene. Fevkalade." Benny bana uzun bir kokteyl bardağında turuncu-kırmızı bir içecek uzattı. "Buna Olimpiyat Ateşi diyorlar."

Bir yudum aldım. "Güzelmiş." İkimiz de Gaby'nin bir herifle dans pistinin tadını çıkarışını izledik. Adam için bu gece kesinlikle şanslı *olmayacaktı*. Şu âna kadar üç kulüp gezmiştik ve ayaklarım itiraz etmeye başlamıştı. Koyu mor çizmelerim, tek omuzlu çiçekli elbisemle muhteşem görünüyordu ama üç kulüp sonrasında pofuduk çoraplara hazırdım. "Kovboy çizmelerine olan saplantım sorun yaratıyor sanırım." Benny'e sırtıp tek çizmemi havaya kaldırdım.

"Sende onlardan neredeyse on çift var." Omzunu silk-ti. "Bence ateşli görünüyorlar. Biliyor musun," Ben düşünceli şekilde konuştu, "çizmelerle çıplak olduğunda inanılmaz nü fotoğraflar ortaya çıkabilir." Çabucak başını salladı. "Senin bedenün ve senin çizmelerin. Haksız mıyım? Bunu yapmak istiyorum. Aydınlatmayı çok karanlık tutabilirim ve çizmelerin rengini vurgulayabilirim. Çok farklı tonda çizmelerin var: sarı, pembe, yeşil, mavi, kırmızı. Göz kamaştırıcı görünecekler. Sadece sanat, açık olmayacak." Bana baktı. "Yapar mısın, Bree?"

"Şey... tabii yaparım. Eğer iyi fotoğraflar olacağını düşünüyorsan, tabii ki çizmelerim için feragatname imzalarım." Ona dilimi çıkardım. "Annem kalp krizi geçirecek." Ben'in alaylı yorumunu bekledim.

"Annenin iyi bir düzüşmeye ihtiyacı var." Ben, beni yüzüstü bırakmadı.

Clarice Huntington Bennett Exley'in hayatının herhangi bir dönemine ait düzüşmesinin absürd görüntüsü

karşısında kahkahalara boğuldum.

"Kahretsin, hiç kimse hamile kalmak için orgazm olmak gerektiğini söylemedi zaten ve annemin, babamla sadece bir kez seks yaptığına oldukça emindim."

"Sanırım haklı olabilirsin, hayatım," dedi Benny. Ben annemle birkaç kez karşılaşmıştı, o yüzden neden bahsettiğini biliyordu. Ben şakayla, "En azından, sadece bir kez bile olsa doğru anda seni yapmış," dedi ve biraz daha kahkaha attım.

Annemle babam ben on dört yaşımdayken boşandı—muhtemelen düzenli düzüşmemekten ve birbirlerine karşı gerçekten hiçbir ilgi duymadıklarını fark ettiklerinde ama adil olmak gerekirse, ikisi de ben liseden mezun oluncaya kadar aynı çevrede kaldılar. Annem aklına estiğinde Londra'ya gelmek için Atlantik Okyanusu'nun bu kıyısına uçardı ve ben de, hususi ziyareti ona yeterli gelene kadar onu arkadaşlarımla, yaşam stilimle ve genel olarak uygunsuzluklarımla şok etmekten büyük bir zevk alırdım. Yeni kocası, Frank, ondan daha büyüktü, babamdan daha zengindi ve muhtemelen onun San Francisco'nun dışına yaptığı yolculuklardan hoşlanıyordu. Frank'le de fazla düzüşmediğinden emindim. Belki o seyahat ettiğinde Frank biraz yapıyordur ama kimbilir. Çoğu zaman annemle aramız bozuktu.

Ama babam bambaşka bir hikâyeydi. Her zaman benim kurtarıcı ebeveynimdi. Beni düzenli olarak arayıp tercihlerimi desteklerdi. Beni olduğum kişi için severdi. Ve en karanlık zamanımda hâlâ dünya üzerinde yürüyor

olmamın yegâne sebebiydi. Babamın Ethan hakkında ne düşüneceğini merak ettim.

Ben, muhtemel yatak ısıtıcı ateşli sarışının biriyle soh-
bete koyuldu ve ben kalıp Olimpiyat Ateşimi yudumla-
dım.

"Selam, güzel bayan, ayağındaki mor çizmeler pek
güzelmiş." Kendi bir çift çizmesi, kovboy pantolonu ve
Teksas şeklinde ve büyüklüğünde kemer tokasıyla gös-
teriş yapan kızıl saçlı, iri bir adam masamın tepesinde
dikiliyordu. Amerikalı olduğu kesindi. Olimpiyat Oyun-
ları için Londra'ya bir sürü insan gelmişti ve bu herif ke-
sinlikle Avrupa bakiri gibi görünüyordu.

"Teşekkürler. Kovboy çizmeleri biriktiriyorum." Ona
gülümsedim.

"Demek kovboy biriktiriyorsun, hum?" Pis pis güle-
rek gözlerini üzerimde gezdirdi. "O zaman doğru yerde-
yim." Yanıma oturduğunda iri bedeniyle beni koltukta
sıkıştırdı. "İstersen senin kovboyun olurum," kalanını
alkollü nefesinin altından homurdandı, "beni sürebilir-
sin."

Koltukta kayıp başımı diğer yana çevirdim.

"Adın ne, tatlım?"

"Adım, seninle-ilgilenmiyorum." İfadesiz bir yüzle
baktım. "Ve ikinci adım da; benimle-dalga-geçiyor-olma-
lısın-seni-sarhoş-domuz."

"Buraya ta Teksas'tan gelmiş Amerikalı misafirlerini-
ze karşı daha sıcakkanlı davranmanın bir yolu var mı?"
İri Kızıl daha da yaklaştı ve kolunu koltuğun arkasına
atarak yan tarafımdan bana dayandı, bacağı benimkinin
yanına yapışırken nefesi yüzüme geliyordu. "Ne kaçırdı-
ğını bilmiyo'sun."

"Bence oldukça iyi bir fikrim var." Ondan uzaklaşa-
bildiğim kadar uzağa eğildim ve koltukta kenara kay-
dım. "Teksas'ta size görgü kurallarını öğretmiyorlar mı,
yoksa oradaki kızlar insanların içinde kendilerine teklifte
bulunan iğrenç ayyaşlardan mı hoşlanıyor?"

İri Kızıl işareti almadı ya da belki sorumu kavramaya-
cak kadar ahmaktı, çünkü elimi tuttu ve ayağa kalkarak
beni de beraberinde çekti. "Dans et benimle, tatlım."

Ayak diredim ama tutuşu öyle güçlüydü ki, heybet-
li cüssesine karşı bir şansım yoktu. Fazla alkol tüketmiş
kılı, kızıl bir mağara adamı gibiydi, beni kendi bedenine
doğru çekiyor ve bizi dans pistinin etrafında sürünerek
ilerletiyordu. Eli kalçamı kavradı ve eteğimin altına yol
almaya başladı. İşte o anda, çizmemi kaldırdım ve topu-
ğumu yapabildiğim kadar sertçe ayak parmağının üzeri-
ne indirdim.

"Hayalarını çizmelerime ponpon yapmadan önce eli-
ni kıcımdan çek. Senin iki hayan ve benim de iki çizmem
var... Her biri için bir tane." Ona sahte bir gülümseme
gönderdim.

Bana homurdanıp gözlerini kıstı. Ciddi olup olmadı-

ğımı düşündüğünü söyleyebilirdim ve ardından alayla dudağını bükerek benden uzaklaştı. “Soğuk, İngiliz sür-tüğü,” diye homurdandı. Büyük ihtimalle başka bir za-vallıyı taciz etmek için kalabalığın arasına karıştı.

“Ben Amerikalıyım, seni pislik herif! Ülkenin iyi kıs-mından!” Arkasından bağırıdıktan sonra etrafımda dö-nüp erkeksi göğüsten sert bir duvara çarptım. Daha önce dayanmış olduğum bir göğüs. Beni mest eden kokuyu taşıyan bir vücut. *Ethan*.

Kaşlarını çatarak İri Kızıl'ın giden cüssesine ve ar-dından bana bakarken mutlu görünmüyordu. Ethan elini sırtıma bastırdı ve beni bir masaya doğru itti. Te-pesinin attığını söyleyebilirdim. Ama sinirli bile olsa si-yah tişörtü, koyu kot pantolonu, gri ceket ve yüzündeki günahkârca ciddi bakışla güzel görünüyordu.

“Neden buradasın, Ethan?”

“Lanet olsun ki, burada olmam iyi bir şey, değil mi? O maymun sana asılıyordu—pençeleri kışındaydı—bir sonraki deneyeceği şeyi söylemeye gerek bile yok!” Kon-forlu koltukta bana dik dik baktı, çenesi inatçı bir hâl alır-ken dudakları eğik bir çizgiden ibaretti.

“Kendi başıma gayet iyi idare ettiğime inanıyorum—”

Ethan yüzümü ellerinin arasına alıp beni öptü, beni ağzıyla esir tutarken dilini içeri itiyor, geçmesine izin vermemi talep ediyordu. İnledim ve öpüşüne karşılık verdim, sadece nane ve belli belirsiz bira tadı aldım. Hâlâ

sigara içtiğine inanamıyordum. Üzerinden hiç kokusunu alamamıştım. Öpücüğünü geri çevirmek istesem bile, Ethan'a hayır demek imkânsızla eşdeğerdi. Onu hep istedim. Benimle ilgili hep doğru düğmelere basıyordu ve bu sebeple tehlikeliydi.

"Kendine bir bak," dedi ağır ağır, gözleri aşağı doğru inerek kıyafetimi taradı ve ardından yüzüme çıktı, "seni elde etmeye çalışan elli ereksiyon olmaması bir mucize."

"Hayır. Sadece iki tane — İri Kızıl ve sen."

"Kim?" Gözlerini kıstı.

Tek kaşını kaldırma sırası bendeydi. "Benny birkaç dakika öncesine kadar benimle birlikteydi ve bu sefer oluruna bırakacağım, Ethan. Nereye gideceğinden emin değilim." Kollarımı göğüslerimin altında topladım. "Burada olman gerekiyor muydu, Ethan? Daha da önemlisi, özellikle bu kulüpte olduğumu nasıl bildin? Şimdi de beni takip mi ediyorsun?"

Tek elini saçlarının arasından geçirip benden uzağa baktı. Saçları sarıya boyalı bir kokteyl garsonu anında beliriverdi, Ethan'ın içki siparişini alırken kızarıp, kırdıyordu. Eminim Ethan kucağına oturmasını istese 'Bayan-Sex-On-The-Beach' gözünü bile kırpmazdı. Cidden, kadınlar kendilerini ayaklarına kapamadan böyle bir yere nasıl gidiyordu ki?

Ethan bardan bir şey isteyip istemediğimi sorduğunda basitçe başımı iki yana salladım ve Benny'nin aldığı

içkimi kaldırdım. Garson kalçalarını sallayarak uzaklaşırken bana bir bakış attı.

“Ben hayatımı nasıl sürdürüyorum, Brynne?” Sesi çeltiklendi ve kızın poposuna bakmadığı için ona hakkını vermem gerekiyordu. Ne de olsa, kız resmen ona doğru poposunu bir Olimpiyat bayrağı gibi sallıyordu. İşin aslı, Ethan dans pistine doğru konuşuyor, gözleriyle mekânı tarıyordu.

“Blackstone Uluslararası Güvenlik şirketinin sahibisin ve emrine amade aletleri çıktığın kişileri takip etmek için kullanıyorsun?” dedim alayla ve soruyla başımı yana eğdim.

Tekrar bana döndüğünde gözlerini bedenimde gezdirdi. “Ah, senin sadece çıktığım kadın olmanı geçeli çok oldu, güzelim.” Öne doğru eğilip dudaklarını kulağıma dayadı. “Yatağımda düzüştüğümüzde keşfedilmemiş topraklardan içeri girdin—bunda bana güven.”

Yüzündeki bakışla ve az önce söylediği sözlerle kalbim tekledi. Anında onun için ıslandım, sohbeti cinsellikten uzağa yönlendirmeye çalıştım. Niye uğraştığımı da bilmiyordum; Ethan muhtemelen birlikte otururken onun için kesik kesik soluduğumun farkındaydı. “Burada olduğumu nasıl bildin?”

“Clarkson’ın kredi kartı aniden beliriverdi. Bir dakikalık bir işti.” Elime uzanıp başparmağıyla okşadı. “Geldiğim için bana kızma. Eğer arkadaşlarınla birlikte olsaydın sadece geride duracaktım ama o siktiğimin kovboyu

sana elini sürdü.” Ethan elimi dudaklarına doğru kaldırdı, top sakalının sürtünmesi gittikçe sevmeye başladığım ve doğal karşıladığım bir dokunuştı. “Seni eğlenirken görmek istedim. Seni son gördüğümde o takside o kadar üzgün görünüyordun ki.”

Ethan gülümsedi ve tüm yüzü değişti.

“Bunu yapmana bayılıyorum,” dedim.

“Neyi yapmama?”

“Elimi öpmene.”

Hâlâ tuttuğu elime baktı. “Çok güzel bir el. Ve eğer zarar vermeyi beceren bir şey olsaydı yıkılırdım.”

Gözleri yeniden benimkilere döndü ama çoğunlukla sessiz kalıp beni izledi, başparmağıyla daireler çizdi veya canı istediğinde elimi dudaklarına doğru çekti. Ethan’ın dokunmaya ihtiyacı vardı. Bu sadece yapmasını anladığım şeylerden biriydi. Ve garip bir şekilde beni rahatlatıyordu. Gerçekten açıklayamıyordum ama bana dokunduğunda, nasıl hissettirdiğini biliyordum. Sanırım bu, bir sonraki randevumuzda Doktor Roswell’le görüşmem gereken konulardan biriydi.

Bir anda Ethan’ın kelime seçiminin alışılmadık olduğunu fark ettim. Kesinlikle fazla korumacıydı, sanki zarar görmemden endişeleniyormuş gibiydi. *O tren altı yıl önce istasyona girdi, Ethan.*

Benny ve Gaby ortaya çıktı, Ethan'la tanıştılar ve ardından havalı olduklarını düşünerek bira fıçısının başında dikilen dernek üyeleri gençler gibi göze çarpmadan sıvışıp gittiler. Her neyse. Gecenin yarısını ayakta kalıp yorumda bulunarak geçireceklerine emindim.

İçkisi geldiğinde Ethan sol elini kullandı. Sağ elimi hiç bırakmadı. Beni eve götürmek için arabasına bindirene kadar bırakmadı.

Sürekli bana doğru bakıp duruyor, gözlerimi tekrar tekrar kendininkilere çekiyordu; bacaklarımın arasındaki sızıyı rahatlatmak için kıvrınma dürtüsü hissedeceğim bir noktaya kadar tahrik ediyordu.

En sonunda sordum. "Neden bana öyle bakıp duruyorsun?"

"Bence biliyorsun." Sesi biraz gergin ama yumuşaktı.

"Ve bana söylemeni istiyorum, çünkü gerçekten de *bilmiyorum.*"

"Brynne, bakıyorum, çünkü gözlerimi senden alamıyorum. İçinde olmak istiyorum. Seni öyle feci becermek istiyorum ki, şu anda lanet olası arabayı zar zor kullanabiliyorum. İçine boşalmak ve sonra tekrar yapmak istiyorum. Seni boşalttığım için adımı haykırırken o tatlı vajinanın aletimi sarmasını istiyorum. Lanet olası bütün gece boyunca seni yanımda tutmak istiyorum, böylece sana tekrar tekrar sahip olabilirim ve sen benden başka hiçbir şeyi hatırlamazsın."

Kolçağı kavrayıp ürperdim, az önce vücudumdan mini bir orgazm geçtiğinden emindim. Külotum o kadar ıslanmıştı ki, çizmemin topuklarını Rover'ın halı döşemesine saplamasaydım deri koltuktan aşağı kayabilirdim.

Ethan kaldırımın kenarına çektiğinde titriyordum. Dışarı çıktı ve kapımı açmak için arabanın etrafından dolaandı. Hiçbir şey söylemedi, ben de öyle.

Sundurmada beceriksizce anahtarlarımı aradım ve düşürdüm. Ethan yerden alıp kilide soktu ve içeri girdik. Beş kat merdiven boyunca elimi tuttu, ikimiz de tek kelime etmedik.

Dairemin kapısını itip açtım ve Ethan beni takip etti. Ve tıpkı diğer zamanlarda olduğu gibi, ikimiz baş başa kaldığımız anda farklı bir adam ortaya çıktı. Benim için açılığını zorlukla bastıran bir adam. Ben de hayır demeyeceğimi biliyordum.

Sırtım duvara çarptı ve iki saniye içinde ayaklarım yerden kesildi. Ethan'ın dudakları benimkilerin üzerindeydi, iki saniye sonraysa dürtükleyip arayışa geçmişti.

Kalçalarındaki tutuşunu sıkılaştırarak, "Bacaklarını etrafıma dola," dedi.

Yapmamı söylediğini yaptım. Duvara yayılmış, mor kovboy çizmelerim diseksiyon yapılan bir kurbağa gibi yanlardan sarkarken, planladığı her neyse ona teslim oldum. Bunu—seksi, Ethan'ın yönlendirmesini kabullen-

dim. Bedenime yapacağı her hükmedici şey onun sorumluluğundaydı ve şu anda onun dokunuşunu tereddütte kalmayacak kadar çok istiyordum.

“Fermuarımı aç ve aletimi dışarı çıkar.”

Onu da yaptım. Ulaşmam için kalçaları geriye doğru çekildi ama ben fermuarını açıp onu özgür bırakırken dudakları ve dili hâlâ saldırılarına devam ediyordu. Erkekliği kemik kadar sert ve sanki ipekle kaplıydı. Elimden gelen en iyi şekilde etini sıvazladım ve dokunuşumla birlikte gırtlaktan gelen bir sesle tıslamasından zevk aldım.

Ethan elini eteğimin altına soktu ve parmakları tanga-
mın altına girdi. Arka tarafından çekerek kumaşı sanki lastik bantmış gibi kopardıktan sonra devasa ereksiyonuyla beni delip geçti. O beni doldururken çığlık attım, boyutuyla öyle gerilmiştim ki, hisle sarsıldım. Bir an için beni o şekilde tuttu, bedenlerimiz en sonunda birlikteydi.

“Bana bak ve gözlerini benden sakın ayırma.” Popo-
mun altındaki ellerini sıkılaştırdı ve içime darbeler yap-
maya başladı. Sertçe. Derinden. Cezalandırıcıydı ama önemsemedim. Alev alev yanan mavi ateşlerden gözlere bakarken bunu ondan istiyordum.

“Ethan!” İnledim ve o beni becerirken dairemin duva-
rında kıvrandım, aleti içime sahip oluyordu. Gözlerimi onun üzerinde tuttum. Rahmimde baskının başladığını hissedebildiğimde ve penisinin başı ulaşabileceği en derin noktaya çarptığında bile ona bakmaya devam ettim.

Yakınlık alışılmışın dışındaydı ve isteseydim bile başka tarafa bakamazdım. Gözlerimin genişçe açık olmasına ihtiyacım vardı.

"Bunu neden yapıyorum, Brynne?" diye sordu.

"Bilmiyorum Ethan." Zar zor konuşabiliyordum.

"Evet, biliyorsun. Söyle Brynne!" Orgazm beni ele geçirmeye başlarken gerildim ama anında hızını azalttı, açılmış kadınlığımda yavaş giriş çıkışlar yaparak ağırdan aldı.

Yılmış bir hâlde çığlık attım. "Neyi söyleyeyim?"

"Duymam gereken kelimeleri söyle. Gerçeği söyle, boşalmana izin vereyim." İçime daha yavaş darbe yaptı ve çıplak omzumu dişledi.

"Gerçek ne?" Artık hıçkırmaya başlıyordum, tamamen onun insafına kalmıştım.

"Gerçek şu," geri kalan üç kelimeyi, sert darbelerle vurgulayarak söyledi, "Sen. Bana. Aitsin."

Son darbeye bir çığlık attım.

Yeniden hızlandı, beni daha hızlı beceriyordu. "Söyle!" diye hırladı.

"Seninim!"

Kelimeyi söylediğim anda başparmağı klitorisimi

buldu ve orgazmı salıverdi, güçlü bir dalga kıyıyı nasıl döverse, beni öyle çevirip parçalara ayırdı. Ona itaat etmenin bir ödülü gibi. Dairemin duvarına sabitlenmişken çığlık attım, Ethan paramparça eden zevk boyunca sertçe devam etti.

Zirveye ulaştığında göğsünün derinlerinden bir kükreme yükseldi, gözlerindeki bakış neredeyse korkutucuydu. Son bir kez sertçe içime girdi, dibine kadar gömülü kalarak sıcak menisini beni sıırıslıklam etmesi için gönderdi. Dudaklarını benimkilere yapıştırıp öptü, bitirirken son birkaç kayışı yavaş ve nazikçe sallanarak yaptı. Güçlü kolları beni hâlâ havada tutuyordu ve nasıl bışardığını bilmiyorum, ama yaptı. Bir dakika önce seksle gözü dönen çılgın adam, şimdi tamamen aksine beni tatlı bir şekilde öpüyordu.

“Sen,” kısık sesle konuştu, “benimsin...”

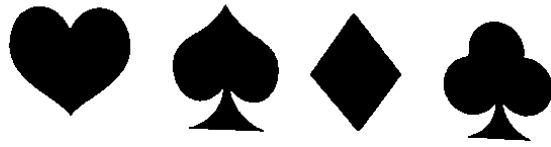
Duvarıdan aşağıya indirdi, ayaklarım sağlam bir şekilde yere basana kadar beni sabit tuttuktan sonra sertçe soluyarak bedenimden çıktı. Destek için duvara dayanıp kendini pantolonunun içine sokuşunu ve fermuarını çekişini izledim. Elbisem kendiliğinden yerine düştü. Şu anda içeri girecek birisi olsa, az önce duvara dayanarak aklımız başımızdan gidinceye kadar düzüştüğümüzü gösteren hiçbir şey olmayacaktı. Aldatıcı görünüşten ibaretti.

Ethan tek elini yanağıma dayayarak beni esir tuttu ama nazikçe kendisiyle yüzleştirdi. “İyi geceler, benim güzel Amerikalım. İyi bir uyku çek, yarın görüşeceğiz.”

Elini yüzümün üzerinden, dudaklarımdan, çenemden, boğazımdan ve ön tarafımdan aşağıya doğru indirdi. Özlem dolu bakışı, bana gitmek istemediğini söylüyordu ama gideceğini biliyordum. Ethan alnımdan yumuşakça öptü. Duraklayıp sanki beni içine çekiyormuş gibi bir nefes aldı ve ardından dairemden çıkıp gitti.

Kapalı kapının arkasında durdum. Bedenim orgazmın etkisiyle hâlâ uğuldarken, yırtılmış külotum belimde toplanmış ve sıcak meni uyluğumdan aşağı akmaya başlarken dinledim. Geri çekilişini takiben çıkan ayak sesleri hiç hoşuma gitmeyen bir sestti. Hem de hiç.

Bölüm 8

Doktor Roswell, randevularımız sırasında hep not defterine yazardı. Bana göre modası geçmiş bir yöntemdi ama öte yandan burası İngiltere'ydi ve ofisinin bulunduğu bina, Thomas Jefferson Philadelphia'da Bağımsızlık Bildirgesi'ni imzaladığında ayakta duran bir binaydı. Ayrıca dolma kalem de kullanıyordu ki bu beni fazlasıyla etkiliyordu.

Benim Ethan hakkında konuşmamı dinlerken, oldukça güzel turkuvaz ve altın sarısı dolma kalemle not defterine kelimeleri karalayışını izledim. Doktor Roswell iyi bir dinleyiciydi. Aslına bakılırsa, yaptığı şeyin ana fikri çoğunlukla buydu. Ona dinleyebileceği şeyler anlatmasaydım seanslarımız nelerden oluşurdu bilmiyorum.

Zarif, Fransız tarzı çalışma masasının arkasında otururken profesyonelliğin ve samimi ilginin resmini çiziyordu. Tahminime göre ellili yaşlarının başlarındaydı, güzel teni ve onu bir zerre bile yaşlı göstermeyen beyaz saçları vardı. Her zaman eşsiz mücevherler takar, kendisini kültürlü ve cana yakın gösteren bohem kıyafetler giyerdi. Londra'ya ilk geldiğimde onu bulmama babam yardım etmişti. Doktor Roswell, gereksinim listemde ye-

mek, kıyafet ve kalacak yerle birlikte yer alıyordu.

"Gecenin bir yarısı Ethan'dan ayrılarak tepki vermene sebep olan şeyin ne olduğunu düşünüyorsun?"

"Beni o şekilde görmesinden korktum."

"Ama gördü." Defterine bir şeyler yazdı. "Ve bana söylediklerinden yola çıkarsam, seni rahatlatmak ve orada kalmanı sağlamak istedi."

"Biliyorum. Ve bu beni korkuttu. Neden rüya gördüğümü anlatmamı istemesi..." Ve bu benim en büyük sorunumdu. Doktor Roswell'le birlikte çok defa tartışmıştık. Bir kez öğrendiklerinde herhangi bir erkek benim hakkımda ne düşünecekti? "Hakkında konuşmak isteyip istemediğimi sordu. Ona hayır dedim. O, o kadar, o kadar... yoğun ki, beni daha fazlası için zorlamasının yalnızca birkaç gün süreceğini biliyorum."

"İlişki böyle bir şeydir, Brynne. Paylaşırsın ve seni tanımak isteyen insana yardım edersin, en korkutucu kı-sımları bile."

"Gerçi Ethan öyle değil. *Her zaman* o kadar talepkâr ki. O benden... her şeyi istiyor."

"Peki, bir şeyler talep ettiğinde ya da senden *her şeyi* istediğinde, sana kendini nasıl hissettiriyor?"

"Bana olacıklardan korktum." Derin bir nefes alıp kelimeleri söyledim. "Ama onunla birlikteyken bana do-

kundduğunda ya da biz... samimiyet kurduğumuzda... o kadar güvende ve değer verilmiş hissediyorum ki, sanki onunla birlikteyken başıma kötü bir şey gelmeyecekmiş gibi. Herhangi bir sebepten, ona güveniyorum, Doktor Roswell."

"Ethan'la cinsel ilişkiye girmeye başlamanın kâbuslarının yeniden yüzeye çıkmasının sebebi olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet." Sesim titrek çıktığında, duyduğum sestten nefret ettim.

"Brynne, cinsel taciz atlatanlar için bu çok normal bir şey. Seksin doğası gereği, bir kadın için bu yoğun eylem incitici olur. Dişi, erkeği bedeninin içine kabul eder. Erkek daha güçlü ve tipik olarak daha baskındır. Kadın, partnerine güvenmek zorundadır, yoksa seks yapan çok az sayıda kişi kalacağımızı düşünüyorum. Bunu kendi geçmişine eklediğinde bilinçaltında kaynayan olaylı bir karışım var."

"Hatırlamasanız bile mi?"

"Beynin hatırlıyor, Brynne. O ihanete uyanma korkusu orada." Çabucak bir not daha yazdı. "Uyumak için ilaç ister miydin? Bunun uyku sorununu bastırıp bastırmayacağını görebiliriz."

"İşe yarar mı?" Bu kesinlikle dikkatimi çekmişti. Hap kadar basit bir şeyin önerisi endişeyle gülmeme sebep oldu. Ethan'la bütün gece kalabileceğimi düşünmek... ya

da onun benimle kalabilmesi... bana biraz umut da verdi. Tabii, Ethan hâlâ benimle uyumayı denemek istiyorsa. Dün gece duvara dayanarak yaptığımız çılgın seksten sonra dairemden çıkıp gidişini ve gidişinden nasıl da hoşlanmadığımı hatırladım. Duygularım o kadar karmaşıktı ki. Bir parçam onu istiyordu ve diğer parçamın ondan ödö kopuyordu. Bize ne olacağı hakkında gerçekten de hiçbir fikrim yoktu. *Sana, ona ait olduğunu söyletti.*

Doktor Roswell bana gülümsedi. "Deneyene kadar bilemeyiz, canım. Cesaret ilk adım. İlaç, sadece sen yolunu buluna kadar daha çok adım atmaya yardımcı edecek bir araç. Çözümler her zaman karmaşık olmak zorunda değil." Reçetesine uzandı.

"Çok teşekkür ederim—" Çantamdaki telefonum titredi. Kontrol ettiğimde Ethan'dan gelen bir mesaj olduğunu gördüm. "Ethan burada. Resepsiyonda. Beni akşam yemeğine götürmeden önce gelip randevumdan almasını kararlaştırdık. Konuşmak istediğini söyledi... bizim hakkımızda."

"İki insanın ilişkileri hakkında konuşması her zaman iyidir. Şimdi vereceğiniz dürüstlük ve güven, sonradan çözümleyeceğiniz farklılıklarınızdan daha kolay olacaktır." Reçeteyi bana uzattı. "Onunla tanışmak isterim, Brynne."

"Şimdi mi?" Endişeler karnımda dans etmeye başladı.

"Neden olmasın? Seni dışarıya kadar geçirip Ethan'ın-

la tanışacağım. Seanslarımızı yaptığımızda isimlere bir yüz oturtmak bana son derece yardım eder.”

Rahat, çiçek desenli kumaş koltuğundan kalkarken, “Ah... tamam,” dedim, “ama o gerçekten *benim* Ethan’ım değil, Doktor Roswell.”

“Göreceğiz,” dedi omzuma nazikçe dokunurken.

Ethan’ı duvardaki sanat eserine bakıp beni beklerken gördüğümde nefesim boğazımda tılandı. Orada duruş şekli bana Benny’nin şovundaki fotoğrafımı görüp istediğini hatırlattı. Satın almasına yetecek kadar istemişti.

Resepsiyona girdiğimizde Ethan bize doğru döndü. Mavi gözleri yüzünü aydınlattı ve bana doğru gelirken yumuşak bir gülümsemeye dönüştü. Bir rahatlama patlaması yüreğimden geçip gitti. Ethan beni gördüğüne çok mutlu görünüyordu.

“Ethan, bu benim terapistim Doktor Roswell. Doktor Roswell, Ethan Blackstone, benim —”

“Brynn’e in erkek arkadaşı,” diyerek beni yine böldü. Ethan, Doktor Roswell’e elini uzattı ve muhtemelen kadının külotunu eritecek bir gülümseme gönderdi. Onlar hoşbeş ederken, Ethan’a verdiği tepkiyi yakaladım: Sanırım her yaştan kadının onun erkeksi güzelliğiyle sarhoş olduğunu görmenin tatmin edici olduğunu kabul etmiydim. Ve bunu gelecek seansımız sırasında kullanmayı hatırlayacaktım. *Ee, Doktor Roswell, Ethan’ın alışılmışın dışında seksi olduğunu düşünüyorsunuz, değil mi?*

Elimi sıkıca kendisinin içinde tutarak beni arasına doğru yürütürken, "Erkek arkadaş mı?" diye sordum.

"Sadece olayları pozitif tutuyorum, bebeğim." Sırtarak, birbirine geçen ellerimizi ağzına doğru kaldırıp elimi bir öpücük kondurduktan sonra beni Rover'ına bindirdi.

"Bunu görebiliyorum," dedim. "Beni nereye götürüyorsun ve neden bu kadar güler yüzlüsün?"

Benim tarafıma eğilip ağzını tam dudaklarımın üzerine getirdi ama bana dokunmadı. "Senin de hak vereceğin üzere, istediğimi aldığında, ben her zaman güler yüzlüyümdür."

"Ne zamandan beri istediğini *alamıyorsun* ki? Sen hayatım boyunca karşılaştığım en talepkâr adamsın." Alaycılığımı küçük bir gülümsemeyle azalttım.

"Dikkat et, bebeğim. Seninle istediğim şeyin derinlikleri hakkında hiçbir fikrin yok." Gözleri karardı.

Tensel zevklerle yüklü tehdidin aramızda süzülmesine izin verdim ve soluğumu sabit tutmaya çalıştım. "Böyle şeyler söylediğinde beni birazcık korkutuyorsun, Ethan."

"Korkuttuğumu biliyorum." Tek parmak ucuyla çenemi kendi ağzına doğru çekti ve beni tekrar öptü. Bu kez alt dudağımı hafifçe dişledi. "Bu yüzden ağırdan alı-

yoruz. Seni korkutmayı hiç istemiyorum." Gözleri sanki beni okumaya çalışıyormuş gibi çabucak ileri geri hareket etti, dudakları yakındı ama dokunmuyordu. "Benimle birlikte gelmen için baskı yapmama gerek duymadan ilk defa buluştuğumuzun farkında mısın? Biraz umudum var, görüyorsun ya?" Bana son bir öpücük daha verdikten sonra geri çekilip anahtarı kontağa taktı. "Ve işte, Bayan Bennett, güler yüzlü olmamın sebebi bu olmalı." Şimdi mavi gözleri âdeta dans ediyordu.

"Yeterince adil, Bay Blackstone, bununla yaşayabilirim." Emniyet kemerimi takmama yardım etti ve bizi park yerinden çıkardı. Yumuşak deriye gömülüp Ethan'ın kokusunu içime çektim, onun beni herhangi bir yere götürmesine izin vermiştim ve o an için her şeyin yoluna gireceğine güveniyordum.

Ethan şarabımı tekrar doldururken sıradan bir şekilde, "Doktor Roswell oldukça yetenekli görünüyor," dedi. "Ne kadar zamandır hastasısın?"

Gözleriyle buluşup kendimi hazırladım. *İşte geliyor, şimdi nasıl başa çıkacaksın?* Kendime nefes almanı telkin ettim. "Yaklaşık dört yıldır. Buraya taşındığımdan beri."

"Benimle olanlar yüzünden mi bugün onu görmeye gittin?"

"Tamamen yabancı birisiyle birlikte evine gidip ne zaman karşılaşsak beni becermesini mi demek istiyorsun? Evet, bir parçası oydu." Şarabımdan bir yudum daha aldım.

Çenesi kasıldı, fakat bir sonraki sorusunu sorarken ifadesi değişmedi. "Ve gecenin bir yarısı beni bırakıp gitmen... o da bir parçası mıydı?"

Başım öne eğildi ve onayladım. Elimden gelenin en iyisi buydu.

"Seni ne incitti, Brynne?" Soruyu o kadar nazıkçe sordu ki, bir an için gerçekten ona söylemeyi düşündüm ama henüz hazır olmanın yakınından bile geçmiyordum.

Karidesli fettuccinemin benim için bittiğini bilerek çatalımı bıraktım. Konunun başlığı geçmişim olduğunda, yemek pek de iyi gitmiyordu. "Kötü bir şey," diye cevaplayıp tekrar başımı kaldırdım.

"Bunu söyleyebilirim. Kâbusundan uyandığın o gece yüzünü gördüm." İtilmiş olan yemek tabağıma ve ardından tekrar bana baktı. "O gece için üzgünüm. Seni dinlemedim." Elime uzanıp başparmağını üzerinde gezdirdi. "Sanırım sadece bana güvenebileceğini bilmeni istiyorum. Bunu yapabileceğini bilmeni umuyorum. Seninle olmak istiyorum, Brynne."

"Bir ilişki istiyorsun, değil mi?" Eklemlerimi okşayan başparmağına baktım. "Doktor Roswell'e erkek arkadaşım olduğunu söyledin."

"Söyledim, evet. Ve seni istiyorum, Brynne. Bir ilişki istiyorum." Sesi gittikçe sertleşti. "Bana bak."

Anında ona baktım, arkasındaki beyaz örtülü masalardan oluşan denize kıyasla öyle kati bir güzelliği vardı ki. "Bu halimle bile mi, Ethan?"

"Olduğun hâl bana göre mükemmel."

Elimi geri çektim. Bırakması için biraz çekiştirmem gerekti. Ne kadar da Ethan'a göreydi, her şeyde kendi yöntemini istiyordu ama elini avucu yukarda kalacak şekilde çevirmeme ve tutmama izin verdi. Parmağımı yaşam çizgisinin ve daha sonra kalp çizgisinin üzerine gezdirirken, benim çizgilerimin de kurtarılabılır olup olmadığını merak ettim.

"Değilim, Ethan. Mükemmel ve ben, aynı cümleye ait değiliz." Başımı eğip eline bakarak konuştum.

"Uygun kullanım mükemmelim ve ben olmalı," dedi bilmiş bir şekilde. "Ve kesinlikle seninle aynı görüşte değilim, seksi genizden aksanı olan Amerikalı güzelim."

Başımı kaldırıp yeniden ona baktım. "Çok kontrolcüsün ama bunu yapış şeklin bana garip bir şekilde... güvende hissettiriyor."

"Onu da biliyorum. Ve kahrolası şey beni senin için delirtiyor. Ve işte bu yüzden bana güvenmeli ve seninle ilgilenmeme izin vermelisin. Neye ihtiyacın olduğunu

biliyorum, Brynne ve bunu sana verebilirim. Sadece bilmek istiyorum... istediğini bilmek zorundayım. Benimle birlikte olmayı istediğini."

Garson masamızda bitiverdi. "Bitirdiniz mi, bayan?" diye sordu. Tabagımı almasını söyleyip bir kahve ısmarladığımda Ethan sinirlenmiş göründü.

"Bu akşam hiçbir şey yemedin." Memnun olmadığını söyleyebilirdim.

"Yeterince yedim. Pek aç değilim." Bir yudum şarap içtim. "Yani senin kız arkadaşın olmamı, kontrolü sana bırakmamı ve beni incitmeyeceğine güvenmemi istiyorsun. Gerçekten istediğin bu mu, Ethan?"

"Evet, Brynne, istediğim tam olarak bu."

"Ama hakkımda bilmediğin bir sürü şey var. Benim senin hakkında bilmediğim şeyler var."

"Benimle paylaşmaya hazır olduğunda, paylaşacaksın ve ben dinlemek için orada olacağım. Seninle ilgili her şeyi bilmek istiyorum ve eğer sen benimle ilgili bir şey bilmek istiyorsan, sorabilirsin."

"Peki, ya bazı şeyler üzerinde kontrolü sana bırakmak istemiyorsam Ethan ya da yapamayacak durumdayım?"

"O zaman bana söyle. Bir orta yol bulmaya çalışıyoruz ve ikimiz de sınırlara saygı göstereceğiz."

"Tamam."

Başını yana eğip usulca konuştu. "Şu anda seninle olmayı o kadar çok istiyorum ki. Seni benimle birlikte eve götürmek ve yatağıma yatırmak istiyorum. Benimkine dolanmış vücudunla saatlerce ve saatlerce dilediğini yapmak istiyorum. Sabah olduğunda orada olmanı istiyorum, böylece uyandığımızda seni adımı söyleterek boşaltabilirim. Seni işe bırakmak ve çıkış vakti geldiğinde işten almak istiyorum. Seninle alışverişe gitmek ve akşam yemeği pişirmek için malzeme satın almak istiyorum. Birlikte televizyon izlemek ve senin kanepede yanımda uykuya dalmanı istiyorum, böylece seni izleyebilir ve nefesini dinleyebilirim."

"Ah, Ethan —"

Kahvem geldi ve bu güzel konuşmayı böldüğü için garsonu tokatlamak istedim. Kendimi kahvemın şeker ve kremasını ayarlamakla meşgul ettim. Bir yudum alıp sözcükleri bulmaya çalıştım. Dürüst olmak gerekirse, ona çoktan kapılmıştım. Bütünüyle. Ethan'la tüm o şeyleri istiyordum, sadece sonunda sağ salım çıkacağımdan emin değildim.

"Çok mu fazla? Seni korkutuyor muyum?"

Başımı iki yana salladım. "Hayır. Aslında kulağa çok güzel geliyor. Ve daha önce hiç böyle bir şey yapmadığımı bilmelisin. Daha önce böyle bir ilişkim hiç olmadı Ethan."

Sırıttı. “Benim işime gelir, bebeğim. İlk olmak istiyorum.” Tek kaşını kaldırırken cinsel ima damlayan bakışıyla baktı ve anlaşılmaya başlamak için bu gece onunla evine gitmek istememe sebep oldu. “Ama bu gece bununla ilgili düşünmeni istiyorum ve sonra bana kararını söyle. Ve senin bilmen gereken şey şu, bana ait olana karşı çok sahipleniciyimdir.”

“Gerçekten mi, Ethan?” Sesimden alaycılık akıyordu. “Dairemdeki dün gecedен sonra hiç tahmin etmezdim.”

“Bana karşılık verdiğin için şu anda o muhteşem kışını tokatlayabilirdim.” Bana göz kırptı. “Elimde değil. Senin için böyle hissediyorum, Brynne. Kafamda sen benimsin ve seninle karşılaştığım ilk andan beri bu böyle.” Masada karşımdaki yerinde iç çekti. “Öyleyse bu kez kendime hâkim olacağım ve uyuman için seni dairene götürüp öperek iyi geceler dileyeceğim ve fikrimi değiştirmemi söylemeni bekleyeceğim.” Garsona işaret ederek hesabı istedi. “Gitmeye hazır mısınız?”

Görüntü aklımda belirdiğinde kıkırdadım.

“Bana gülüyor musunuz, Bayan Bennett? Lütfen paylaşın.”

“Beni tokatlamak istemenizi ama yine de kendine hâkim centilmeni oynayarak beni kapımda öperek iyi geceler dilemenizi gözümde canlandırdım da Bay Blackstone.”

İnledi ve sandalyedeki bacaklarını kıpırdattı, şiddetli

ereksiyonunu düzeltmek istediğine şüphe yoktu. "Bugün arabam sokağına varmayı başarırsa bir mucizeye tanık olacaksın."

—•—•—•—

Ethan sözünü tuttu. Kapıma geldiğimizde iyi geceler diledi. Ellerine birkaç serbestlik tarudı ve fermuarının arkasında yaptığı gösterişin güzel bir belirtisini gördüm ama birkaç öpücükten sonra söz verdiği gibi beni bıraktı.

Sıcak bir duş ve en yumuşak uyku tişörtlerimden birini giydikten sonra yatmaya hazırlandım. Tişörtümün önünde Jimi Hendrix'in bahçede hazırlanmış bir çay masasında otururkenki fotoğrafı vardı; çekilmiş olan son fotoğrafı olduğu düşünülüyordu. Böyle şeyleri severdim ve Jimi'yi de seviyordum, yani tişört epey işe yarardı.

Erkek arkadaşım hakkında küçük bir keşif yapmanın zamanı olduğuna karar vererek yatağımın ortasında dizüstü bilgisayarımı açtım ve bana gösterdiğinde ehliyetinden okuduğum ismini Google'a yazdım: Ethan James Blackstone.

Hakkında sürüyle şey çıkmadı. Bir Wikipedia sayfası ve Blackstone Güvenlik'in web sitesine ait linkler vardı. Wikipedia şaşırtıcıydı doğrusu. Ethan çoğunlukla yüksek bahisli oyunlarda ünlü bir poker oyuncusu olarak tanınıyordu. Yaklaşık altı yıl önce, yirmi altı gibi etkileyici bir yaşta Las Vegas'ta bir dünya turnuvası kazanmıştı. Epeyce para vardı. Bir iş kurmaya yetecek kadar. Ve Özel Kuvvetler'deki askeri geçmişiyle kendine uygun

yeri bulmuştı. Öyleyse, bu onu şu anda otuz iki yaşında yapardı. Hesaplamayı yaptım. Neredeyse benden sekiz yaş büyüktü.

Google'ın görsellerinde birkaç fotoğrafı vardı, çoğunlukla pokerdeki büyük galibiyetinde. Babama daha önce Ethan'ı duyup duymadığını soracaktım. Poker turnuvalarına bayılırdı ve bazen hâlâ oynardı.

İnerek sayfadaki görüntülere baktım ve ne zaman onu bulsam, durdum. Başbakanla ve Kraliçe'yle bir fotoğrafı vardı. *Tanrım...* İtalya Başbakanı ve Fransa Başkanı'yla? Sırtımda karıncalanmalar olduğunu hissettim. Ethan, James Bond ya da onun gibi bir şey miydi? Ne lanet olası türden bir güvenlik sağlıyordu böyle? Eğer korudukları bu insanlarsa, o zaman *oldukça* yüksek profilli müşterileri vardı. Afalladım. Gabrielle'in babasını bir dahaki görüşümde Ethan'ı duyup duymadığını sormayı not ettim. Kendisi Londra polisiydi ve eğer birisi bir şey biliyorsa, o da Rob Hargreave'di.

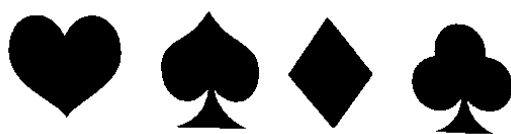
Ayrıca tek bir tane bile, Ethan'ın bir kadınla birlikte sosyal bir etkinliğe katıldığı kişisel fotoğraf görmedim. Ve böyle şeyleri susturacak kadar gücü olup olmadığını merak ettim. Bakir bir yaşam tarzı sürdürmesine imkân yoktu, gözeneklerinden seks akarken olmazdı. Eğer evine getirmemek konusunda doğruyu söylüyorduyorsa, o zaman seks için onları nereye götürüyordu? Of, bu düşünceye kafa patlatmak istemedim.

Bilgisayarımı kapatıp ışığı söndürdüm ve yatağa kıvrıldım. Yastığımın altından mor kravatını çıkarıp burnu-

ma tuttum. Rahatlatıcı kokusunu anında aldım. Şimdi, resmin geneline bakınca kendimi daha ufak hissettim. Ve öyle bir adamın niçin daha en baştan beni fark ettiğini merak ederek kalakaldım. Sadece galeri şovundaki fotoğrafımdan mıydı? Bu düşünce az bir olasılıkla inandırıcı görünüyordu.

Korkularımı fethetmeye ve bu akşam bana teklif ettiği şeyi düşünmeye çalıştım. Ve onunla olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini ve seks sırasında vücudumu nasıl kavurduğunu hatırladım. Ethan'la birlikteyken korkunç ve sinsice şeyler için endişelenmem gerekmiyordu. Ethan, hiçbir şey olmasa bile, acımasızca dürüsttü. Hâkimiyet kuruyordu, evet. Ama bu hoşuma gidiyordu. Hayatımın çok az öz güven beslediğim kesiminden baskıyı kaldırıyor. Onu istiyordum, sadece bütün hikâyemi öğrendiğinde beni isteyecek mi, bilmiyordum.

Bölüm 9

Ertesi gün, Waterloo Köprüsü aklımı başıma getirdi. Eve geldiğimde, ev arkadaşımın hazırladığı cennet gibi kahve kokusuyla karşılandım. Yarım saat sonra derse gitmek için kapıdan çıkacakken Gaby'le karşılaştım.

"Ayın onunda Mallerton sergisine gidecek misin?" diye sordu.

"İstiyorum. Şu anda onunkilerden birinin, Leydi Percival'ın, konservasyonunu yapıyorum. Kökeniyle ilgili biraz daha fazla şey bulmayı umuyordum. Biraz ısı hasarına maruz kalmış ve vernik elinde tuttuğu kitabın adına doğru akmış. O kitabın ne olduğunu öğrenmeyi gerçekten istiyorum. Sanki keşfetmem gereken bir sır gibi."

"Oley!" Ellerini çırpıp hafifçe hopladı. "Bu sanatçının doğum günü sergisi."

Parmaklarımla sayıyormuşum gibi davrandım. "Bakalım, Sör Tristan iki yüz yirmi sekiz yaşında mı olacaktı?"

"Tam olarak söylemek gerekirse iki yüz yirmi yedi." Gabrielle, Romantik Dönem ressamı Tristan Mallerton hakkında tez hazırladığından, ne zaman onunla ilgili bir şeyler yapılırsa biletlerle kuyruktaki ilk kişi o oluyordu.

"Tamam, bir yıla kaçırdım. O kadar da kötü değil."

Neden model olmadığını düşünmeme sebep olacak kadar mükemmel beyaz dişlerini ve dolgun dudaklarını açığa çıkararak genişçe gülümsedi. Koyu renk saçlarının arasındaki kırmızımsı parıltılar onu bronz teniyle egzotik gösteriyordu. Erkekler her zaman kendilerini ev arkadaşımın önüne atıyorlardı ama Gaby'nin onlarla hiç işi olmuyordu. Sanırım, fazlasıyla benim gibiydi. Ta ki Ethan gelip benim rahat yaşantımı bozana kadar.

"Hadi birlikte gitmeyi planlayalım... sabaha kadar eğlenelim. Öte yandan, yeni bir elbiseye ihtiyacım var. Sen de alışveriş gezisi düzenlemek ister misin?" Gaby, hayır diyemeyeceğim kadar fazla heyecanlı görünüyor ve konuşuyordu.

"Kulağa harika geliyor, Gab. Aniden karmakarışık olmuş hayatımda biraz dikkat dağınıklığına ihtiyacım var." Başımı yana yatırıp dudaklarımı oynattım, '*Ethan.*'

Gab bana bir göz atıp kollarını kavuşturdu. "Siz ikinizin arasında neler oldu?"

"İlişki istiyor. Birlikte uyuyup, yemek pişirdiğimiz ve televizyon izlediğimiz türden gerçek bir ilişki."

“Ve bir sürü ateşli orgazmik seks yaptığınız,” diye ekledi ve ardından kollarını bana doğru açtı. “Buraya gel. Sarılmaya ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun.”

Ona doğru gidip sarıldım ve arkadaşşıma sıkıca tutundum. “Korkuyorum Gab,” diye fısıldadım kulağına.

“Biliyorum, hayatım. Ama seni onunla birlikteyken gördüm. Onun sana nasıl baktığını gördüm. Belki de bu ‘o’dur. Denemezsen bilemezsin.” Yüzüme dokundu. “Senin için mutluyum ve sanırım biraz da inandığın şeylerin aksine inanmalısın. Şu âna kadar, Bay Blackstone iyi listemde. Eğer bunu değiştirecek ya da masum kafadaki tek bir saç teline zarar verecek bir şey yaparsa, o güzel oğlan topları bir çift *Klik Klak*’la yer değiştirir. Ve lütfen bu dediğimi ona ilet.”

“Tanrım, seni seviyorum, kadın!” Kahkaha attım ve haberleri Ethan’a nasıl vereceğimi düşünürken derse doğru yola çıktım.

Üç saat sonra bir mesaj yolladı.

*Ethan Blackstone: <--- Brynne’i özölüyor.
Seni ne zaman görecekim?*

Kelimeleri okurken gülümsedim. Beni özlemişti ve dile getirmekten korkmuyordu. İtiraf etmeliyim ki, Ethan’ın dosdoğru yaklaşması birlikte bir ilişki yaşamak konusundaki endişelerimi ve korkularımı yatıştırmada mucizeler yarattı. Kararımı toparladım ve cevap yazdım.

*Brynnne Bennett: <---burada :) Eğer çok
meşgul değilsen çok yakında, ofisine
gelebilir miyim?*

Telefonum neredeyse anında nereye gideceğim, hangi asansöre bineceğim, beni öğle yemeğiyle beslemek konusundaki talimatlarıyla birlikte vurgulu bir EVET'le birlikte aydınlandı—Ethan'ımın izlediği tipik yöntemdi. Bu beni gülümsetti de. Az önce benim Ethan'ım mı dedim? Hem de öyle bir dedim ki diye düşündüm metro istasyonuna doğru giderken ve basamaklardan inmeye başladım.

Yol üzerinde eczaneye uğrayıp yeni ilacımı almak istedim, bu yüzden iki durak sonra metrodan indim. Tekrar sokağa çıkarak Boots'a girdim ve reçeteyi bıraktım. Eczacının işimi halletmesini beklerken bir alışveriş sepeti alarak öylesine bakındım. Aklımda bir fikir oluştuğunda ona uydum, raflardan birkaç parça şey alıp sepetime attım.

Ödeme için kasadaki kuyrukta beklerken, arkamda elinde sadece bir şişe suyla bekleyen iri bir adamı fark ettim. Pekâlâ, gerçekte adamın dövmesini fark ettim. Kolumun iç kısmında bir güzellik vardı: Jimi Hendrix'in imzasının mükemmel bir temsiliydi, J'nin büyük kıvrımı sanki bizzat Jimi karalamış gibi netti. Adamın gerçekten ne kadar iri olduğunu fark ederek, "Güzel dövme," dedim. Yaklaşık bir doksan altılık boyuyla sırf kastı, diken diken yapılmış açık sarı saçları ve kendine güven yayan bir yüzü vardı—bu bulaşmayacağınız türden bir adamdı.

"Teşekkürler." Neredeyse kara olan gözleri biraz yumuşadı ve sordu, "Hayranı mısın?"

Bir sebepten, İngiliz aksanı beni yatıştırdı, fiziksel görünüşüyle tamamen zıttı. Bir gülümsemeyle, "Çok büyük hayranıyım," diye cevapladım ve sonrasında metroya geri dönmek için çıktım.

Metrodayken iPod'umu taktım. Biraz Jimi dinleyebilir ve gördüğümde Ethan'a ne söyleyeceğimi düşünebildim.

Blackstone Güvenlik, eski Londra merkezinde yer alan bütün o diğer modern gökdelenlerin olduğu Bishopsgate'teydi. Bir şekilde, Ethan'ı bir masanın arkasında, seksi bir takım elbiseyle otururken ve nefis kokarken hayal etmeye çalışmak bana bir sürpriz olmadı. Liverpool İstasyonu'nda metrodan çıktım ve sokak boyunca yürümeye başladım. Beton basamaktaki bir çatlağa takıldım ve parmaklığa tutundum. Dizlerim kurtuldu, fakat alışveriş çantam düştü ve içindekiler ortalığa saçıldı. Her şeyi toplamak için eğilirken bir küfür homurdandım ve Boots'ta sırada gördüğüm Hendrix dövmeli adamla karşılaştım.

Eşyalarımı toplamama yardım edip çantayı bana uzattı. "Adımına dikkat et," dedi yumuşakça ve basamaklardan çıkmaya devam etti.

"Teşekkürler," Uzaklaşan adamın arkasından seslendim, siyah gömleğinin altındaki kasları dalgalandırıyordu. Telefonum titremeye başladığında daha yeni kaldırıma varmışım.

Ethan Blackstone: <--- endişeli. Nrdsn?

Detaylara olan dikkatine gülümsemek zorundaydım... zaman ayarı gibi. Cevap yolladım:

*Brynne Bennett: <--- neredeyse gldm.
Sabret!!!!*

Lobideki listede Blackstone Uluslararası Güvenlik'in katlarının kırk ve kırk dört arasında olduğu yazılmıştı, fakat Ethan bana onu kırk dördüncü katta bulacağımı söylemişti. Güvenliğe doğru yürüyüp adımları verdim. Korumaya görevlisi hafifçe gülümsedi ve imzalamam için bir kalem uzattı. "Bay Blackstone sizi bekliyor, Bayan Bennett. Eğer bu tarafa gelerseniz, size kimlik kartı oluşturacağım, böylece gelecekteki ziyaretlerinizde taratıp geçebilirsiniz."

"Ah, tamam." Adama işini yapması için izin verdim ve birkaç dakika içinde kendime ait Blackstone Güvenlik kimlik kartımla kırk dördüncü kata doğru süzülüyordum. Varış noktama ulaştıkça kalbim biraz daha hızlı çarpıyordu. Birkaç kez yutkundum ve siyah deri ceke-timi tekrar düzelttim. Siyah eteğim ve onunla uyumlu kırmızı çizmelerimle neresinden bakarsan bak harabe bir kıyafet değildi, fakat bir iş yerine göre de giyinmemiştim. Aniden mahcup hissettim ve insanların bana gözlerini dikip bakmamalarını umdum. Bundan nefret ederdim.

Omzumda çantam ve elimde Boots alışveriş poşetimle asansörden çıktım, şık ve ustaca tasarlanmış alanda yürüdüm. Duvarlarda dünyanın her yerinden mimari hari-

kaların siyah-beyaz çerçevesli fotoğrafları, tüm şehre bakan büyük camlardan pencereler ve masanın arkasında da çok hoş bir kızıl vardı.

"Brynne Bennett, Bay Blackstone'u görmek için burada."

Masasından kalkmadan önce bana oldukça etraflıca baktı. "Ah, sizi bekliyordu, Bayan Bennett. Sizi ofisine götüreceğim." Kapıyı benim için tutarken gülümsedi. "Umarım Çin yemeği seviyorsunuzdur."

Onu takip edip yorumunu göz ardı ettim ama cevap vermek istemediğimden değildi, çünkü herkes bizi izliyordu. Çalışma yerindeki her baş bizden tarafa dönüyor ve gözlerini dikip bakıyordu. Yerdeki bir çatlağa gömülüp gizlenmeyi istedim. Tabii Ethan'ı öldürdükten sonra. Ne halt yemişti ki böyle? Toplu e-postayla kız arkadaşının uğrayıp ofisinde ona oral seks yapacağını mı duyurmuştu? Sol elinde kesinlikle bir nişan yüzüğü olan şirin resepsiyonisti takip ederken yüzümü ateş bastığını hissettim. Sanırım yüzüğü fark etmemin tek sebebi, diğer yüzlere bakmayı reddedişimdendi. "Vay canına... buradaki karşılama komiteniz epey fazlaymış," diye homurdandım.

"Endişelenmeyin, sadece patronun ilgisini çekenin kim olduğunu görmek için meraklılar. Bu arada, ben Elaina."

"Brynne," dedim. Kız durdu ve nefes kesici, abanoz ağacından çift kanatlı kapıları çaldıktan sonra içeri girdi.

"Ve bu Frances, Bay Blackstone'un asistanı. Frances, Bayan Bennett geldi."

"Teşekkürler, Elaina," Frances gülümsedi ve bana hitap etti. "Bayan Bennett, sizinle tanışmak bir zevk." Elini uzattı ve sertçe sıktı. Ethan'ın kişisel asistanının annemden daha yaşlı olması ve polyester takımı sevmesi gerçeğine sevinmem kötü mü diye merak ettim. Frances'e gülümseyerek karşılık verirken güvensizlik metrem birkaç çentik daha azaldı. Yine de, çalışma alanındaki yönetici olarak ikinci bir kapıyı işaret ederken nazik ve kendinden emindi. "Lütfen içeri gir, canım. Seni bekliyordu."

Ağır görünen kapıyı açtım, o kadar kaygandı ki küçük parmağımla bile itebilirdim. Ethan'ın ofisine girdim. Kapıyı kapattıktan sonra arkama dayanıp yığıldım, onu kapalı gözlerimle aradım ve koku duyumla buldum.

"Bu doğru. Yaptığın şeye devam et. Evet. Sahada olduğunda saat başı rapor istiyorum. Protokol." Telefonu da biriyle görüşüyordu. Gözlerimi açtım ve ofis kapısına dayandığım yerimden onu izledim. Koyu gri, ince çizgili takımının içinde öyle kendinden emin ve güzel görünüyordu ki. Ve bak şu işe, bir mor kravat daha! Bu seferki o kadar koyuydu ki, neredeyse siyaha yakındı ama üzerinde nasıl da güzel duruyordu. Konuşmayı sonlandırıp bana baktı. Arkamdaki kapının kilitlendiğini hissettim. Tek kaşını havaya kaldırarak sırtıttı. Ona dik dik bakarak karşılık verdim.

"Tüm o insanlar gözlerini dikip bana bakıyor, Ethan! Ne yaptın, bütün lanet olası ofise e-posta mı yolladın?"

“Buraya gel ve kucağıma otur.” Büyük masasında geriye doğru çekilip benim için yer açtı. Suçlamamdan dolayı hiçbir tepki vermedi. Sadece anında ona gitmemi isteyen, o güzel ağızdan çıkan kendinden emin talebi vardı.

Şey, öyle yaptım. Kırmızı çizmelerimle ona doğru yürüdüm ve emrettiği üzere kucağına çöküverdim. Kollarını etrafıma sardı ve beni öpmek için kendi bedenine doğru çekti. Ruh halime büyük ölçüde yardımcı oldu.

“Birkaç kişiye beni görmeye geleceğini ağzımdan kaçırmış olabilirim.” Tek elini bacağımdan yukarıya doğru, eteğimin altına itti, vücut ısısı bana göre sıcaktı. “Bana kızma. Buraya gelmen çok uzun sürdü ve gelip gelmediğini görmek için Elaina’yı ikide bir kontrol etmek zorunda kaldım.”

O uzun parmaklarını varış noktalarına doğru ilerletmeye devam ederken dudaklarına doğru mırıldandım, “Ethan? Ne yapıyorsun?” Bacaklarımı ayrılmaya zorladı, böylece aralarından kadınlığıma ulaşabilecekti.

“Sadece benim olana dokunuyorum, bebeğim.” Giydiğim kırmızı, saten külot üzerinden katlarımı izledi ve ardından kumaşı kenara sıyırdı.

Beklentiyle kaslarımı kastım ve daha sert soluk alıp verdim. “Beni kontrol etmek için kaç kez gittin?”

“Sadece birkaç kez... dört ya da beş.” Parmağı klitorisimi buldu ve sinirlerden oluşan kaygan demeti daireler

çizerek ovalamaya, beni her zamanki gibi tutarsız hâle getirmeye başladı.

“Bu çok defa gidip gelmek demek, Ethan...” Parmaklarının sürdürdüğü zevkin öylesine esiri olmuştum ki, kelimeleri zorlukla söyledim. Bacaklarımı biraz daha genişçe açtım ve elinde hareket ettim. “Kapı...”

“...kilitli, bebeğim. Benden ve yaptığım şeyden başka hiçbir şeyi düşünme.” Ethan beni tek eliyle sertçe kavrar-ken diğeriyle esir tuttu. Benim için beni götürdüğü yerden başka odaklanacak hiçbir şey yoktu. Başparmağına geçti ve biraz daha sertçe ovaladı. İki parmağı kaygan bir biçimde içime kayarak okşamaya başladı. “Benim için ne kadar da ıslaksın.” Dudaklarını benimkilerin üzerine bastırıp onlara da sahip oldu.

Parmakları vajinamın ve dili de ağzımın içindeyken, tamamen alt edilmiş ve hâkimiyet altına alınmış bir hâlde Ethan’ın kucağında çığlık atarak boşaldım. Ve çok memnun ediciydi. Sanki ayrılmaya çalışmamdan korkuyormuş gibi beni sıkıca tuttu ama endişelenmesine gerek yoktu.

Üzerimdeki etkisini işlemeye çalışırken hisler hâlâ kan dolaşımdan süzülüyordu, derince soluklandım. Ethan’ın etrafındayken kendimi kontrol edemiyordum. Hem de hiç.

Başarabildiğimde ona baktım ve o inanılmaz mavi gözleriyle delindim. “Elin berbat hâlde olmalı,” dedim. Söylediğim şeyin doğru olduğunu biliyordum. Sırılsıklamdım.

Edepsizce sırttı ve içimdeki parmaklarını kıpırdattı. "Şu anda elimin olduğu yeri tamamen seviyorum. Ama onun yerine bunun olmasını dilerdim." Aletini kalçama doğru dayadı ve bunu dilediğinden şüphe duymadım. Ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum ve ürperdim.

"Ama... biz... ofisindeyiz."

"Biliyorum, fakat kapı kilitli ve burada bizi kimse göremez. Tamamen bize özel." Boynumu koklayıp fısıldadı, "Sadece sen ve ben."

Kucağından kalkmak için hareket ettim ama beni sıkıca tuttu, gözlerinden rahatsız olduğuna dair bir parıltı geçti. Tekrar denediğimde, bu kez gitmeme izin verdi. Dizlerimin üstüne yere kaydım ve kasiğiyle yüzleştim, vücudum çoğunlukla masasının arkasında gizlenmişti. Ellerimi ereksiyonunun üstüne yerleştirdim ve bastırdım. Başımı kaldırıp ona baktığımda gözlerinde istek ve arzu gördüm, yapmam gerekeni biliyordum. "Ethan... ağzıma almak —"

"Evet!" Bu bana gereken tüm yönlendirmeydi. Kemeri çözüp fermuarını açtım ve ödülümü çıkardım. Tanrım, çok güzel bir penisi vardı. Elime alıp başını yaladığımda, Ethan dişlerinin arasından nefes aldı. Teninin tuzlu tadına bayılıyordum. Geriye çekilip bir süre daha baktım. Bu şey benim içimdeydi — birkaç defa — ve gerçekten hiç doğru düzgün bakmamıştım. İri, sert ve kadife gibi pürüzsüzdü. Uzunluğunu yukarı doğru sıvazladım ve ona gülümsedim. Dudağını ısıyor ve en küçük bir baskıyla bile ikiye ayrılabilir gibi bana doğru bakıyordu.

“Sen mükemmelsin,” diye mırıldandım ve ardından dudaklarımı etrafına sarıp o güzel, pembe aletini ağzıma aldım. Ethan sandalyeyi kavradı ve kendisini boğazımın gerisine doğru ittirdi. Üzerinde iyice çabaladım, elimle sıvazlarken ağzımın derinliklerine doğru emdim. Dilimi ereksiyonunu besleyen büyük damarın üzerinde gezdirdiğimde inlediğini duydum. Hızımı ya da aramızdaki bu şeyi kesmedim. Bunda bitiş çizgisine kadar benimle birlikte olacaktı ve istediğimi almaya niyetliydim.

Beden dilimi okumuş olmalıydı, çünkü ellerini başıma getirdi ve ağzımı becerirken beni sabit tuttu. Bir kez bile öğürmeden hepsini aldım ve hayaları kasıldığı zaman yaklaştığını biliyordum, iki elimle birden kalçalarını sıkıca yakaladım ki, kaçmasın.

“Ah, siktir, çok feci boşalacağım!” Demir gibi sertleşti ve zirveye ulaşırken iki eliyle birlikte başımı tutup boğazımın gerisine doğru ılık özünü akıttı. “Yüce Tanrım... Brynne.” Nefes nefese kalmış, derin derin soluklanıyordu.

Ağzımdan çıktığında gözlerimi kaldırdım. Yavaşça yutkundum ve izlerken alt dudağının titrediğini gördüm. Beni kendine doğru çekip yerden kaldırdı, iki eli de hâlâ iki yandan başımı tutuyordu ve beni yavaş, derinden ve çok tatlı bir şekilde öptü. Jestiyle havalara uçtum. Ona zevk verdiğime memnundum. Onu mutlu etmek beni mutlu ediyordu.

Kıyafetlerimizi düzelttikten sonra tekrar kucağına döndüm, rahatımızı bulduk ve sandalyesinde birlikte

oturduk. Parmaklarını saçlarımda gezdirip boynumu dişledi. Kaliteli görünen, oymalı gümüş kravat iğnesiyle oynadım ve sadece bana sarılmasına izin verdim. "Bu güzel," dedim ona.

Kulağıma doğru fısıldadı, "Sen güzelsin."

"Ofisine bayıldım. Resepsiyondaki fotoğraflar muhteşem."

"Beni ofisimde ziyaret etmene bayıldım."

"Bunu görebiliyorum, Ethan. Oldukça... samimi karşıladın." Kıkırdadım. Beni gıdıkladı ve benim fikrime göre uzun denilecek kadar kıvrandırdı. Elleri vurarak kaburgalarımın uzaklaştırdım.

"Alışverişinden bana ne getirdin? Umarım tatlıdır," diyerek Boots çantasına uzandı. "Jolly Ranchers seviyorum. Kirazlı favorim—"

İçine bakamadan çantayı elinden kaptım. "Hey! Bayanların çantasını karıştırmaman gerektiğini bilmiyor musun? Orada ikimizi de utandıracak bir şey bulabilirsin."

Dudaklarını büzüp iç çekti. "Sanırım haklı olabilirsin," dedi fazla kolayca. Ardından bir şeytan gibi sırttı ve çantayı tamamıyla ellerimden çekip aldı. "Ama yine de bakmak istiyorum!" Uzanamayacağım kadar uzakta tutup içindekileri çıkarmaya başladı. Mor diş fırçasını ve sonrasında diş macununu çıkardığında sessizleşti. Ma-

saşının üzerine yerleştirip elini çantaya soktu. Yeni bir saç fırçası, biraz nemlendirici ve kullandığım dudak parlaticısıyla geri çıkardı. Boots'tan aldığım her şeyi çıkarmaya devam etti. Şampuanım, tıraş jeli ve hatta Tommy Hilfiger'dan küçük bir şişe Dreaming'le tuvalet malzemelerini bitirdi. "Ama yapamazsın sanıyordum, Brynne."

"Ben de öyle." Çantada bıraktığı tek şeyi çıkardım. İlacımı. "Ama Doktor Roswell bana bunu yapabileceğime dair biraz umut verdi." Saçına dokunup düzelttim. "Uyumama yardım edecek haplar, böylece geçen seferki gibi uyanmayacağım. Demek istediğim, eğer kız arkadaşınsam o zaman isterim ki... seninle birlikte kalmaya çalışmayı—"

Daha fazlasını söyleyemeden beni bir öpücükle susturdu.

"Ah, bebeğim, beni çok mutlu ettin," dedi öpücüklerin arasında. "Bu gece? Bu gece kalıyor musun? Lütfen evet de." İfadesi bana bilmem gereken her şeyi söylüyordu. Kalmamı istiyordu, boku yemiş uyku alışkanlarım ve her şeyimle.

Başımı eğip yeniden kravat iğnesine baktım ve konuştum. "Eğer sen denemeye istekliysen ve ben de öyleysem, o zaman nasıl hayır diyebilirim ki?"

"Bana bak, Brynne."

Dediğini yaptım ve top sakalının ardındaki çenesinin sert çizgisini gördüm. Onda birçok duyguyu da görebili-

liyordum. Ethan gerçekten benden hiç saklanmıyordu. İnsanların içindeyken içine kapanık olabiliyordu ama benimle baş başayken içi dışı birdi. Ne görüyorsan onu alıyordun. Sözleri dobra olduğu için özür dilemeden benden ne istediğini söyledi.

“Denemek için çok istekli olduğumu ve serin de olmandan ne kadar mutlu olduğumu söylerken gözlerimden görmeni istiyorum.” Saçımı öptü. “Ve bir kelime seçmeni istiyorum. Korktuğunda ya da olmasını istemediğin bir şeyi yaptığımda ayrılmaya ihtiyacın olursa bana söyleyebileceğin bir şey.” Yüzümü kendine doğru tuttu. “Kelimeyi söylediğin anda duracağım ya da seni evine götüreceğim. Sadece, lütfen bir daha öylece çıkıp gitme.”

“Güvenli kelime gibi mi?” diye sordum.

Başını sallayarak onayladı. “Evet. Aynen öyle. Bana güvenmene ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var, Brynne. Ama benim de sana güvenmeye ihtiyacım var. Yapamam... bir daha öyle hissetmek istemiyorum. O gece beni bırakıp gittiğinde...” Zorlukla yutkundu. Boğazının hareketini gördüm ve bunun onun için önemli olduğunu anladım. “...sen gittiğinde hissettiğim şekilde hissetmek istemiyorum.”

“Seni o şekilde bırakıp gittiğim için üzgünüm. Sana yenik düştüm. Bana fazla geldin Ethan. Bunu bilmen gerekiyor, çünkü gerçek bu.”

Dudaklarını alnıma bastırdı ve konuştu. “Tamam, ama her şey fazla geldiği zaman bana söyle. Kelimeyi,

her neyse söyle ve geri çekileceğim. Sadece bir daha beni öyle bırakıp gitme.”

“Waterloo.”

Bana bakıp gülümsedi. “Güvenli kelimen Waterloo mu?”

Onayladım. “Aynen öyle.” Öğle yemeğimiz için masaya hazırlanmış yiyeceklere bir bakış atarak kokuyu içime çektim. Elaina’nın söylediğine göre Çin yemeği idi, burunum da aynı fikirdeydi. “Karnımı doyurmayı düşünüyor musun? Bu anlaşımadan öğle yemeği alacağımı düşünmüştüm.” Göğsünü dürttüm. “Bir kız, orgazmdan daha fazlasına ihtiyaç duyar, bilirsin.”

Ethan başını arkaya doğru atıp kahkaha attıktan sonra popoma sert bir şaplak indirdi. “O zaman kalk bakalım. Seni besleyelim, benim güzel Amerikalım. Seni formunun zirvesinde tutmamız gerekiyor. Bu akşam senin için büyük planlarım var.

Bana hınzırca göz kırptı. Kaybolduğumu biliyordum.

Bölüm 10

Tek gecelik çantamı toplarken telefonum çaldı. Kimin aradığını görüp saate baktım. Ethan beni almak için saat yedi gibi burada olacağını söylemişti. Şu anda yediye çeyrek vardı. "Pişmanlıkların var ve bu akşamki pijama partimizden cayıyor musun Ethan?"

Kahkaha attı. "Hiç şansın yok. Ve umarım çantan hazır, bebeğim."

"Öyleyse niçin beni kapıp kaçmak için burada değilsin?"

"Evet, pekâlâ, seni alması için bir araba göndermek zorunda kaldım. Acil birkaç iş başıma bela oldu. Çok üzgünüm. Şoförün adı Neil ve benim için çalışıyor. Seni benim daireme götürecek ve ben gelene kadar kendini evinde hissetmeni istiyorum. Benim için bunu yapar mısın hayatım?"

"Sanırım." Aklım onun evinde tek başıma olmamın olası sonuçlarıyla dönüyordu. Gerçekten korkmuyordum ama bu fikir beni heyecanlandırmıyordu da. "Emin

misin Ethan? Demek istediğim... eğer meşgulsen bunu başka bir gece yapabiliriz..."

"...Bu gece seninle birlikte uyuyacağım Brynne. Benim yatağında. Konu kapanmıştır."

"İnanılmaz." Telefona gülümsedim. "O zaman senin için akşam yemeği hazırlayabilir miyim? Evde yiyecek var mı, yoksa şoförü markette durdurmalı mıyım?"

"Durmaya gerek yok. Yiyecek var ve hatta dondurucuda da bir şeyler var. Temizlikçi kadın yemek pişirip donduruyor. Hoşuna gideni seç... affedersin." Boğuk sesler duydum, Ethan biriyle konuşuyordu. "Gitmem gerekiyor, bebeğim. Oraya gelebildiğim anda görüşeceğiz."

Hoşçakal dedim ama çoktan kapatmıştı. Bir an için telefonuma boş boş baktım, sonra da kapattım. Gerçeküstülüğün içinde kayboldum ve tekrar Alice Harikalar Diyarında gibi hissettim. Hayatım, sanki tuşlara basmaktan acizmişim gibi hızla ileri sarılarak ilerliyor gibi görünüyordu. Sadece bir hafta içinde yalnız bir kızdan, yavaşlama belirtisi göstermeden kız arkadaşlığa geçmiştim. Hem de hiç yavaşlamadan.

Telefonum tekrar çaldığında görünürde arayan kimliği yoktu. "Merhaba?" diye cevapladım.

"Bayan, adım Neil McManus. Bay Blackstone sizi almam için talimat verdi. Şu anda kaldırımın kenarında sizin için bekleyen siyah bir Rover var." Düzgün İngiliz aksanı kelimeleri etkili şekilde oluşturdu.

Neil. Ethan'ın şoför hakkında söylemiş olduklarını hatırladım. "Tabii. Hemen iniyorum." Çantamı omzuma atıp kısa bir koşuyla sokağa çıktım. Bekleyen araba tamamen Ethan'ın Range Rover'ı gibi görünüyordu, fakat 'Şoför Neil'ı gördüğümde kayarak duruverdim. Adam devasaydı, kaslıydı, sarıya boyanmış diken diken saçlarıyla kopkoyu gözleri vardı.

Tamamen şoka girerek, "Sen!" dedim. Bugün gördüğüm Jimi Hendrix dövme adamı.

"Evet, bayan." Benim için yolcu kapısını açık tuttu, ifadesi ser verip sır vermiyordu.

"Bugün beni takip ediyordun!" Bunun soru olmadığını Neil'in fark ettiğinden emindim. Çantamı yere atıp kollarımı göğsümün altında kavuşturdum ve arabaya binmek yerine Meksika açmazını tercih ettim. "Seninle birlikte bu arabaya girmem için tek bir iyi neden söyle, Neil."

Neil kısaca gülümsedi ve kaldırımındaki çantama baktı. "Bay Blackstone için çalışıyorum?"

Neil'a en iyi ifadesiz yüzümü takındım.

Tekrar denedi. "Talimatlarına göre sizi dairesine götürmezsem beni kovar?" Başını kaldırıp tekrar bana baktı, siyah gözleri samimiydi. "İşimi çok seviyorum, bayan."

Ne yaptığım, Ethan'ın neler karıştırdığı, kaç kişinin

benim işlerime burnunu soktuğu ve uzayıp giden listemdeki bir sürü vahşi düşünceyle başım dönmeye başladı. Aman Tanrım, bizi bir tartışmanın beklediği kesindi! Yine de, öfkemi Neil'dan çıkarmam adil değildi, görünüşe göre o sadece işini yapıyordu.

"Yeterince adil, Neil." Çantamı alıp arka koltuğa yerleştirdim. "Ama bana bayan demeye devam edersen anlaşma biter, anladın mı? Benim adım Brynne. Ve eğer Bay Blackstone bundan hoşlanmazsa, ona laubali Amerikalı kızıma öpebileceğini söyleyebilirsin. Amerikalı kızların bayan diye çağrılmaktan nefret ettiğini bilmeli."

Neil bana doğru başını eğdi ve kapımı kapatırken hafifçe sırıttı.

Ben arka koltukta köpürürken, o, arabayı sürmeye başlamıştı. Sessizlik beni rahatsız ettiğinden, her şeyi ortaya çıkarabileceğimi fark ettim. "Yani beni Londra'da takip etmen için Ethan seni işe aldı, öyle mi?"

Neil yanıtladı, "Koruma, bayan... ah... Brynne. Seni takip etmek değil."

"Ne için koruma?" diye sordum. "Sabahları koşuya çıktığımda da izliyor musun?"

Neil dikiz aynasından bana baktı. "Şehir tehlikeli bir yer olabiliyor." Gözleri yola döndü. Yağmur yağmaya başlamıştı ve silecekler ritmik bir şekilde ileri-geri gittikçe vızıldıyordu. Neil sessizce, "Sadece çok dikkatli birisi, hepsi bu," dedi.

“Evet, biliyorum.” Ethan dikkatli, kontrollü ve çoğu zaman kibirli ölçeğimde hoşuma gidenden biraz daha yüksekteydi. Benimleyken başı öyle bir dertteydi ki! “Ee, ne kadar zamandır onun için çalışıyorsun, Neil? Ethan bana kesinlikle hiçbir şey anlatmıyor, böylece senin beni aydınlayabileceğini fark ettim.” Onun iyiliği için dikiz ay-nasına doğru gülümsedim.

“Altı yıldır. ÖK’de tanıştık.”

“Bu, Özel Kuvvetler oluyor, değil mi? Yani siz İngiliz hükümeti için bir çeşit James Bond musunuz?”

Neil gerçekten bir kahkaha atarak başını iki yana salladı. “Bay Blackstone’un size niçin dikkatle göz kulak olduğunu görebiliyorum Brynne. Hayal gücünüz epey geniş.”

Kuru bir şekilde cevap verdim, “Evet, Ethan da bunu söylemişti.”

Ethan’ın haddini bilmezliğine ne kadar kızsam da—ki bu çizgiyi hayli aşmaktı—cidden sinirimi Neil’dan çıkaramazdım. Düzgün bir adam gibi görünüyordu ve hari-ka müzik zevki vardı. Ondan hoşlanmıştım. Neil basitçe işini yapıyordu. Bu her neyse benimle ilgiliydi.

Neil arabayı park ettikten sonra beni garaj girişindeki asansöre yönlendirdi. Ne olduğunu anlayamadan tekrar Ethan’ın muhteşem evindeydim, sadece bu kez, Ethan yoktu.

Neil numarasını cep telefonuma kaydetti ve bir şeye ihtiyacım olursa yakında olacağını söyledi. "Yakın derken, ne kadar yakın? Burada mahremiyetim var mı? Bu evde beni izleyemezsin, değil mi?" Sahte bahane işaretleri arayarak gözlerine baktım. "Bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme Neil. Şu kapıdan öyle hızlı çıkarım ki, Ethan şu anda ne cehennemdeyse oradan rüzgârın saçlarını uçuşturduğunu hisseder."

Neil gerçekten irkildi. "Burası tamamen özel. Dairede hiç kamera yok ama koridorda var. Yani eğer giderseniz, sizi görürüm. Karşıdaki diğer dairedeyim. Uzakta değilim. Bay Blackstone gerçekten, sadece evinizde hissetmenizi istiyor." Telefonunu kulağına doğru kaldırıp hafifçe dürttü. "Bir şeye ihtiyacınız olursa beni arayın Brynne."

Kapının kilidi tıkırdadı ve koruyucum gitti.

Pekâlâ, işte bu garipti. Tek gecelik çantam ve karma-karışık olmuş aklımla, Ethan'ın evinde yalnızdım. Tekrar normal hissedip hissedemeyeceğimi merak ettim.

Her şeyin bir sırası vardı, buzdolabına doğru gidip buz gibi bir şişe su çıkardım ve yarısını içtim. Ethan'ın buzdolabının içi taze şeylerle epeyce doldurulmuştu, akşam yemeği hazırlamak hiç sorun olmayacaktı. Ardından kahve makinesini keşfe çıktım ve salyam akmaya başladı. *Gerçekten de çok iyiydi.* Kahve hazırlamak için bir demlik yerleştirdikten sonra dondurucusunu kontrol ettim. Ethan'ın temizlikçi kadını, güzel plastik koruyuculardaki donmuş yiyecekleri kolay belirlemek için etiketlemiş ve tarihlerini yazarak organize etmiş görünüyordu.

Onları geçtim. Zaten ofisinde yedirdiği devasa Çin yemeğinden sonra gerçekten aç değildim.

Yatak odasına yöneldim ve son kez bu odada olduğum zamanın hatıraları anında aklıma geliverdi. Gözlerimi kapatıp Ethan'ın kokusunu içime çektim. Orada olmadığına bile her yerdeydi. Banyosuna adım attım. Pamuktaşı mermerden yapılma taş döşeme duş muhteşemdi, fakat nefes kesici küvet, dairesinde doğru düzgün bir küveti olmayan bir genç kız için fanteziydi. İlk önce ne yapacağımı biliyordum.

Bir saat sonra cildim sıcaktan dolayı pembe ve köpüklerden dolayı yumuşaktı. Jimi Hendrix tişörtümü ve Ethan'ın ipek iç çamaşırlarından birini giydim, üzerimde pek hışır hışırdı. Boots'tan aldıklarımı banyo çekmecelerine yerleştirdim, bacaklarımı tıraşladım ve kendime çuha çiçeğı kokulu losyondan bolca sürdüm.

Kahve makinesine gittim ve kendime bir fincan hazırladıktan sonra Ethan'ın dairesindeki diğerk odaları dolaştım. Evin spor salonunda, teknoloji harikası bir koşu bandı tavandan yere kadar inen pencerelere bakıyordu. Manzara nefesimi kesti. Şehrin ışıklı manzarasına bayılıyordum ama gündüz de bu kadar nefes kesici olduğunu düşünüyordum.

Ofisi olduğuna inandığım bir yer buldum ve kapı kolunu çevirdim. Kapının ardındaki oda kesinlikle bir ofistti. Devasa bir meşe masa tarafından kuşatılıyordu, karşı duvarda TV monitörleri olan bir panel ve diğerk ileri teknoloji ekipmanlar yer alıyordu. Ama dikkatimi gerçek-

ten çeken şey masanın arkasındaki duvardaydı: Işıklarla ve renklerle parlayan ve dalgalanan suyu köpürten bir tuzlu su akvaryumu. Yaklaştım ve zarif mercan şekilleri etrafında hızla dolanan gökkuşağı balığını fark ettim. Aslan balığı hızlı hareket etmedi. Cama doğru geldi ve sanki selamlıyormuş gibi rengârenk yüzgeçlerinden birini bana salladı.

“Selam, yakışıklı. Sana ne isim verdiğini merak ettim?” Balık arkadaşım ile konuşurken kahvemi yudumladım.

Mutfak barında kirazlı yoğurt yedikten sonra ikinci fincan kahvemi hazırladım. Ana odadaki duvarlardan biri raflarca kitapla doluydu. Koleksiyonunu inceledim, kısaca söyleyebilirdim ki; derlemeydi. Klasikler, gizemler, yaygın hâle gelen şeyler ve bir sürü tarihi kurgu çoğunu oluşturunuyordu. Askeri tarih ve fotoğrafçılık üzerine de birkaç kitap vardı. Büyük miktarda istatistik ve kumar da. Popüler kurgu ve hatta beni gülümseten birkaç tane de şiir kitabı. Ethan’ın kitaplara değer vermesi hoşuma gitmişti.

Keats’in Fanny Brawne’a yazdığı mektuplardan oluşan bir kitabı kaptım ve oturma odasına gidip kanepeye oturarak tadını çıkardım. Kahvem, bir şairin kadınına yazdığı kaygılı aşk mektupları ve önümde de Londra’nın göz kırpan gece ışıkları vardı.

Kitabı kenara bırakmadan önce rahat bir saat geçirdim. Dışarıdaki şehre baktım. Ethan’ın beni soyduğu yer tam bu noktaydı, balkon penceresinin tam önünde. Et-

han geriye doğru bir adım atmış ve benim evinde duran görüntümle hiçbir şeyin kıyaslanmayacağını söylemişti. Ah, Ethan.

Ona mesaj yazmaya karar verdim.

Brynne Bennett: <---sana Neil olayıyla ilgili kızgın. Sen deli msn?!!!

Karşılık vermesi bir dakikadan fazla zamanını almadı.

Ethan Blackstone: <---senin için deli & bazı şeylerle ilgili konuşmamız lazım. Seni çok özledim.

Yılın yetersiz kalan ifadesi!

Brynne Bennett: <---şu anda senin iç çamaşırını giyiyor ve inansen iyi edersin, adam!

Gönderdiği cevaba kahkaha attım.

Ethan Blackstone: <---seni çamaşırımın içinde hayal ederken sertleştim. Lütfen yastığın üzerinde bırak, çünkü hiç yurkamayacağım.

Brynne Bennett: <---hâlâ kızgın ve çok güzel bir kahve makinen olduğunu düşünüyor.

Ethan Blackstone: <---çok güzel bir kız arkadaş olduğunu düşünüyor. Bir şeyler yedin mi?

Brynnne Bennett: <---bir şeyler yedi. Aslan balığm var. :)

Ethan Blackstone: O Simba. Ben onu şumartıyorum & o bana katlanıyor. Siz ikinizin çok ortak noktası var.

Cevabı beni gülümsetti. Görünüşe göre, Ethan hayvanlara karşı zayıftı.

Karşılık verdim:

Bu yorumun yüzünden artık oral seks alamayacaksın. :P

Ethan Blackstone: <---şu anda seni öyle bir pataklamak istiyor ki... & seni öpmek... & becermek. Beni öldürüyorsun bebeğim!!

Brynnne Bennett: <---mahmurlaşıyor. İlacımı içip yatağına gireceğim. Bana sataşma.

Ethan Blackstone: Asla... Uyu güzelim. Seni bulacağım ♥

Ethan'ın kanepesinden kalkıp bulaşıkları yıkamak

için mutfaka yöneldim. Kahve makinesini temizleyip sabah için hazırladım. Tek yapmam gereken başlatmak olacaktı. Yeni mor diş fırçamı kullanıp ilacımı aldım. Ethan'ın yatağındaki yumuşacık çarşaf onun gibi kokuyordu; beni yalnızlığında sakinleştiriyor ve rahatlatıyordu. Aklımı kokusuyla doldurup daldım.

Sert kollar bana sarıldı. Taptığım o koku etrafımı sardı. Dudaklar beni öpüyordu. Gözlerimi geceye doğru açıp gölgeleri gördüm. Gerçi benimle olanın kim olduğunu biliyordum. Uyanmam huzurlu ve nazik oldu, iyi bir şeydi ve bu benim için tamamen yeni bir deneyimdi.

"Buradasın," diye mırıldandım dudaklarına doğru.

"Ve sen de buradasın," diye fısıldadı. "Seni yatağımda bulmaya bayıldım."

Ben uykudayken Ethan'ın elleri meşgulmüş. Belden aşağım çıplaktı, altımdaki ipek boxer gitmişti bile. Ethan da çıplaktı. Benimkine karışmaya çalışan sert kaslarını ve sağlam etini hissedebiliyordum. Tişörtüm yukarı doğru itilmişti ve göğüslerim dudakları tarafından yalanıp yutuluyor, sakalları duyarlı tenimi gıdıklıyordu. Ben inleyip, altında kıvranan bir varlığa dönüşene kadar göğüs uçlarımı emip çekeştirerek sataşıyordu.

Ellerimi saçlarının arasına gömdüm ve göğüs uçlarına tapınıp, eliyle göğüslerimin ağırlığını tartarken başının hareketini hissettim. Durdu ve tişörtümü tamamen çıkarıp başını eğerek bana baktı, aç ve çok güzeldi. Banyodan sızan ışık onu hafifçe görmeme izin veriyordu ve

buna memnundum. Bana geldiğinde Ethan'ı görmeye ihtiyacım vardı. Onunla birlikteyken güvende olacağıma dair rahatlatıyordu.

"Yatağın senin gibi kokuyor," dedim.

"Koklamak istediğim tek şey sensin ve şu anda seni tatmaya ihtiyacım var." Beni genişçe açıp aşağı yöneldi.

"Ah, Tanrım, Ethan!" Dilinin aralığım üzerindeki hareketleri, ona açılan sıcak etin üzerinde kıvrılması ve yumuşatması, beni bir saniyeden kısa sürede uykuludan seks delisine çevirdi. Ethan'ın uyluklarımı kavrayarak aşağıda ve açık tutmasına rağmen kıpırdamadan duramıyordum. Orgazm o kadar çabuk ve şiddetle geldi ki, orgazm boyunca bağırığımı duydum. Ahlaksızca dilinin üzerine hareket ediyordum, kaslarım kavurucu zevkle kasılıyor ve zonkluyordu.

Ethan kadınlığının dudaklarına doğru hırladı ve geri çekildi, muhtemelen sertliğiyle almak istediği şeye bakıyordu. Sormadı. Ethan aldı.

Bacaklarımı omzuna kaldırıp sertçe ve ta derine kadar içime girdi. Aleti beni doldururken sesler çıkardı. Hâlâ orgazmın etkisiyle sersemlemiş durumdayken onun istilasıyla yerime sabitlendiğimden, o beni becerirken sadece dişimi sıkabildim. Seks ateşli ve ısrarcıydı. Bana ne kadar iyi hissettirdiğimi, benim yatağında olmamı ne kadar çok istediğini ve ne kadar güzel olduğumu söylüyordu. Tüm o sözleri beni ona daha çok yaklaştırdı. Ona daha çok bağladı. Onun dünyasına daha çok karıştırdı. Biliyordum.

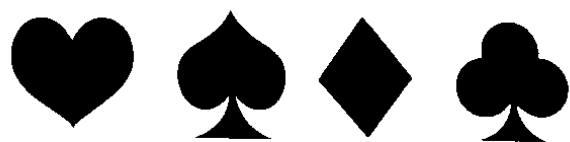
Ethan beni tekrar zirveye çıkardı; neredeyse cezalandırıcı olan darbeleri önce hak iddia etmek, daha sonra zevk vermek anlamına geliyordu. Ama beni kendi patlayan orgazmıyla doldurduğu anda aldığım zevk ince bir güzelliğe sahipti. Bana verdiği şeyi kabul ederken gözyaşlarımın örtülere döküldüğünü hissettim. Boğulurcasına adımı söyledi, önceki seferlerde olduğu gibi gözleri benimkilere kilitlendi. Gözyaşlarımı gördüğünü biliyordum.

Bacaklarımı omuzlarından indirip kendini bana dayadı, yüzümü tutup okşarken mavi gözleri araştırıyordu. Hâlâ içime gömülüyken becerikli aletiyle yavaş ve derin kasılmalar yaparak zevki uzatıyordu. "Sen benimsin," diye fısıldadı.

Ona fısıldayarak karşılık verdim, "Biliyorum." Bedenlerimiz birbirine katılırken beni saygıyla öptü; dudaklarımı nazikçe keşfetmeler, tüy gibi çekişler ve dişleriyle hafifçe sıyrarak dişlemeler... Beni bırakmadı ve uzun bir süre boyunca öptükten sonra en sonunda bedenimden çıktı.

Ethan'la düzüşmek benim kafamda yalnızca güzel olarak tarif edilebilirdi. Diğerlerinin bunu pornografik bulacaklarını biliyorum ama bana göre, basitçe ikimizin bir araya gelişinin güzelliğiydi. O beni böyle şiddetle isterken seks yapmak bağımlılık yapıcı bir uyuşturucuydu. Hayatımda daha önce tecrübe ettiğim her şeyden daha güçlüydü. Sanırım beni incitebileceği her şey için Ethan'ı affedebilirdim. Ve bu benim en büyük hatamdı.

Bölüm 11

Ertesi gün Ethan kahvemi yatağa getirdi. Yatak başına dayanarak oturdum ve yorganı çekerek üstümü örttüm. Yatağın kenarına otururken tek kaşını havaya kaldırdı ve fincanı dikkatle bana uzattı. "Sanırım doğru yaptım ama tadıp söylemen gerekiyor."

Bir yudum alıp yüzümü buruşturdum.

"Yarım kaşık krema ve üç kaşık dolusu şeker koydum," dedi omzunu silkerek, "kahveyi kendin ayarlamıştın. Tek yaptığım makinenin düğmesine basmak oldu."

Onu bir dakika daha askıda bıraktıktan sonra hafifçe gülümsedim ve leziz kahvemden bir yudum daha aldım.

"Ne? Sadece düzgün kahve hazırlamakta idmanlı olduğundan emin oluyorum. Standartlarım var." Göz kırptım. "Sanırım gerektiğinde yaparsınız, Bay Blackstone."

"Seni şeytani kadın, bana böyle sataşıyorsun." Öpmek için eğilirken sıcak kahve konusunda dikkatliydi. "Kahve makinesinin bir gece önceden hazırlanması hoşuma

gitti. Bunu neden hiç düşünmediğime şaşırdım.” Yüzünü yüzüme yakın tutup dikkatle bana bakıyordu, saç hâlâ uykudan ve onca seks yüzünden karmakarışık, ona rağmen bir tanrı gibi görünmeyi başarıyordu. “Ben-
ce yatağıma girmeden önce bunu yapmak için her gece burada olmalısın.” Dudaklarını boynuma dayadı ve hafifçe sıyırdı. “Böylece sabahları bu şekilde kahveni getirebilirim, sen tamamen çıplak ve güzel olursun ve bütün gece ilişkiye girdiğimiz için her yerin benim gibi kokar.”

Sözleriyle ve bu gerçekliğin görüntüleriyle ürperdim ama hâlâ konuşmamız gereken şeyler vardı. Ve bu Ethan’la benim aramdaki bir meseleydi. İşe koyulması gereken şeylerle ilgili pek fazla konuşmuyordum. Ne zaman yanımda olsa kıyafetler düşüveriyor, bedenim ona cevap veriyordu ve şey, ondan sonra da pek bir konuşma yapılmıyordu.

“Ethan,” dedim nazikçe, durdurmak için elim yanı-
ğındaydı, “neler olduğunu konuşmamız lazım. Neil’la ilgili şu koruma şeyi? Neden böyle bir şey yapıp bana söylemedin?”

“Dün gece seni buraya getirdikten sonra söyleyecektim, fakat işler öyle yürümedi.” Yüzü benimkinden uzaklaştı ve aşağıya baktı. “Şu anda şehir tehlikelerle dolu, bebeğim. Sen güzel bir kadınsın ve metroya binip tek başına yürümenin senin için güvenli olduğunu sanmıyorum. Kulüpteki o pislik herifi hatırlasana.”

“Ama seninle tanışmadan önce bunu yapıyordum ve gayet iyiydim.”

“Olduğunu biliyorum. Ve o zaman benim kız arkadaşım da değildin.” Bana meşhur Ethan bakışlarından birini attı—gerilip artık havanın bana çarpmasını beklediğim türden bir bakıştı. “Ben bir güvenlik şirketi işletiyorum, Brynne. Yaptığım şey bu. Tehlikeleri bilirken senin Londra’da dolaşmana nasıl izin verebilirim?” Elini yüzüme koydu ve başparmağıyla okşama hareketine başladı. “Lütfen? Benim için?” Alnını alnuma dayadı. “Eğer sana bir şey olursa, bu beni öldürür.”

Tek elimi saçlarına doğru kaldırıp parmaklarımı aralarına geçirdim. “Ah, Ethan, benden çok şey istiyorsun ve bazen bir şeyin altına çekiliyormuşum gibi hissediyorum. Benim hakkımda bilmediğin çok şey var.” Konuşmaya yeltendiğinde parmaklarımı dudaklarına dayayarak onu susturdum. “Henüz paylaşmaya hazır olmadığım şeyler. Ağırdan alabileceğimizi söyledin.”

Dudaklarındaki parmaklarımı öptü ve ardından aşağıya doğru çekti. “Biliyorum, bebeğim. Söyledim. Ve ikimizi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmak istemiyorum.” Boynumu öpüp kulak mememi dişledi. “Uzlaşmaya gidebilir miyiz?” diye fısıldadı.

Baştan çıkarma taktiklerini kesip bana bakması için saçını çekiştirdim. “Öncelikle benimle gerçekten konuşman lazım, seksle dikkatimi dağıtmaya çalışman değil. Dikkatimi dağıtmakta çok iyisin, Ethan. Sadece berim ne yapmamı istediğini söyle ve bende yapıp yapamayacağını söyleyeceğim.”

“Bir şoför kabul etsen nasıl olur?” Bir parmağını kal-

dırıp yorganın kaymaya başladığı göğüslerimin üzerinde gezdirdi. "Metroya yürüyüşler ve karanlıkta taksi çağırımlar olmayacak. Seni gitmek istediğin her yere götürecek bir araban olacak," durdu ve beni korumak için duyduğu arzuya ilgiliyle çok şey söyleyen anlamlı gözleriyle beni olduğum yere sabitledi. "Ve içim biraz rahatlayabilir."

Bana getirdiği kahvemden bir yudum daha aldım ve kendi imalı sorumu sormaya karar verdim. "Niçin benimle ilgili içini rahatlatman gerekiyor?"

"Çünkü sen çok özelsin, Brynne."

"Nasıl özel, Ethan?" Fısıldadım, çünkü duymaktan biraz korkuyordum. Onun için olan hislerimden zaten korkuyordum. Böylesine kısa bir zamanda bana sahip olmuştu.

"Benim için mi? Olabildiği kadar özel, bebeğim." Meşhur, dudaklarının tek tarafa kıvrıldığı gülümsemeyle gülümsedi ve karnım pır pır etti.

Beni sevdiğini söylemedi. Ama ben de ona söylememiştim. Öte yandan, bana kıymet verdiğini biliyordum.

Tekrar aşağıya bakıp boştaki elimi avucum yukarı bacak şeklinde kaldırdı. Bileğimdeki yara izim göründü. Utanç duyduğum ve saklamaya çalıştığım, fakat gündüz olduğu ve çıplak olduğum için gizlemenin mümkün olmadığı yara izim. Parmak ucuyla pütürlü izin üzerinden geçti, o kadar nazikti ki, sanki okşayış gibi hissettirdi.

Yara izinin nasıl olduğunu sormadı ve ben de ona anlatmayı teklif etmedim. Hatıranın acısı, utanca eklenerek beni hakkında konuşamayacağım şekilde felç etti.

Bu adama karşı bazı hislerim vardı ama henüz bunu onunla paylaşamazdım. Küçük düşürücü durumum aramıza sokamayacağım kadar çirkin ve korkunçtu. Şu anda sadece istenmek istiyordum. Ethan beni istiyordu. Ve bu, bana kabul ettirmeye yeterdi. Bebek adımlarıyla. Şoför şartını kabul edecektim ve o, geçmişimi onunla paylaşmaya gücüm olmamasını kabul edecekti. Ağırдан alacaktık.

“Tamam.” Öne doğru eğildim ve tişörtünün V yakasının üzerinden boğazına öpücük kondurdum, göğsündeki tüyler dudaklarımı gıdıkladı. Erkeksi kokusu çoktan yiyecek, su ve nefes almak gibi gereksinim haline gelen bir aşinalıktı. “Şoförü kabul edeceğim ve sen her ne yapıyorsan en baştan bana söyleyeceksin. Dürüstlüğe ihtiyacım var. Benimleyken lafını esirgememenden hoşlanıyorum. Bana ne istediğini söyle ve ben yap—”

“Teşekkürler.” Beni tekrar öpmeye başladı. Kahvem kenara kaldırılmıştı ve yorgan aşağıya doğru çekiliyordu. Ethan tişörtünü çekip çıkardı, eşofman altından kurtuldu ve üzerime uzandı. En sonunda vücuduna gerçekten bakabildim. Tamamen çıplaktı. Gün ışığında.

Yüce Tanrım!

Biçimli göğsü ve sert göğüs uçlarından, etkileyici ve güzel sert organına kadar büyülendim. Düzgünce tıraş-

lanmıştı, garip değildi, sadece güzel ve tamamen erkeksi-ydi.

Durup başını yana eğdi. "Ne?"

Onu geriye doğru ittim, böylece dizlerinin üzerine oturdu ve ben de kalkıp oturdum. "Sana bakmak istiyorum." Ellerimi, göğüs uçlarının ve diğer erkek nüfusuna gerçekten haksızlık olacak şekilde günahkârca oyulmuş V şeklinin, sert kaslı ve koyu renkli tüylerin olduğu uyluklarının üzerinde gezdirdim. Ona dokunmama ve ânu kontrol etmeme izin verdi. "Çok güzelsin, Ethan."

Boğazından bir ses çıkardı ve bedeni titredi. Gözlerimiz buluştuğunda karşılıklı bir değişim yaşandı; hislerden oluşan bir iletişim ve bizi birbirimize bağlayan bu güçle nereye yöneldiğimizin anlayışı.

Başımı eğip sert ve nabız gibi atan aletine baktım. Başındaki bir damla benim için hazır olduğunu doğruluyordu. Onu öyle feci istiyordum ki, acı çekiyordum. Ona zevk vermek ve bana yaptığı gibi, onu dağıtmak, tamamen bir milyon parçacığa bölünmesini istiyordum. Başımı eğdim ve o güzel sertliği ağızıma aldım. Dileğim birkaç dakika sonra gerçekleşti.

Duşta da parçalara ayrıldık ya da şöyle söylemeliyim, beni köşeye sıkıştırıp, dizlerinin üzerine çökerek iyiliğimin karşılığını verdiğinde ben parçalandım. Bu adamlayken seks asla son bulmuyordu. Onunla birlikteyken seksi bir trendeydim, sık sık gezginimin geçişine işaret veriyordum. Bu kadar çok seks yapmayalı uzun zaman olmuştu, şeyden beri—

O konuya hiç girme ve Ethan'la olan bu vakti mahvetme.

Ethan'ın sırtında bir dövme vardı. Omuzlarının bir ucundan diğerine kadardı ve hatta orta boy yatay kanatlar deltoid kasına kadar uzanıyordu. Siyah mürekkepli katılıklarıyla biraz Gotik ve neredeyse Greko-Romen tarzda görünüyordlardı. Kanatların altındaki alıntı hoşuma gitti. *Rüyadan başka bir şey değil.* Sabun almak için döndüğünde dušta gördüm.

"Bu Shakespeare'den, değil mi?" Elimle mürekkebin üzerinden geçtim ve işte o anda yara izlerini gördüm. Bir sürü beyaz çizgi ve çıkıntılar vardı. O kadar çoktu ki, sayamazdınız. Keskin bir soluk aldım, ne kadar feci yaralandığını düşünürken umutsuzca üzgündüm. Ona sormak istedim ama dilimi tuttum. Ben ona yaralarından bahsetmiyordum.

Ben herhangi bir şey söyleyemeden döndü ve beni dudaklarımdan öptü. Ethan yara izleri hakkında konuşmayı, benim kendiminkiler hakkında konuşmak istediğimden daha fazla istemiordu.

..e..e..

Ethan'ın evinde bir haftadan fazla zaman geçirdim ve daireme temiz kıyafet almak dışında bir şey için dönme-ye ihtiyaç duydum. Kendi evimde şarj olmaya ihtiyacım vardı. Ethan bu akşam buraya gelmeyi kabul etmişti. Fakir yerleri gezmenin ruhuna iyi geleceğini söyledim.

Bana takılarak karşılık vererek yiyecek bir şeyler ve bir yatak olduğu sürece fark etmeyeceğini, çünkü yatıya geldiğinde ikimizin de çıplak olacağını söyledi. Eğer Gaby gelirse giyinmesi gerektiğini söyledim; ev arkadaşımın, erkek arkadaşımın tanrısal fiziğine sulanmasına izin vermeyeceğimi ilettim. Kahkaha atıp sesimde kıskançlık duymayı sevdiğini söyledi. Akşam aç ve tamamen giyinik olarak gelmesini söyledim. Kapattığımızda hâlâ kahkaha atıyordu.

Neil beni eve bıraktıktan sonra tayt ve yumuşak bir tişört giydim. Beni Rothvale'den almıştı ve akşama planladığım Meksika yemeğinin malzemelerini almak için bir markette durmuştuk. Ethan, Meksika yemeğinin favorim olduğunu biliyordu ve onu kendi tarafıma çekmeye kararlıyım. Bu akşamki menü mü? Mısır salsa sosu ve avokadolu tavuklu taco. Eğer Ethan nefret ederse, o zaman ona burrito hazırlayacaktım. Hiçbir erkek et, fasulye, peynir ve soğanlı, baharatlı avokadonun yer aldığı bir burritoya direnemezdi. Umarım. İngilizler yemek konusunda garipti.

Tavuğu hazırladım ve ellerimi yıkar yıkamaz babamı aramaya karar verdim. Onun için gündüzdü ama şimdiye kadar işte olmalıydı ve eğer çok meşgul değilse sohbet edebilirdik. Telefonun hoparlörünü ayarladım ve ofisini aradım.

"Tom Bennett."

"Selam, baba."

"Prenses! Güzel sesini duymayı özlemiştim. Tam bir sürpriz oldu." Babamın bana seslenme şekline gülümsemdim. Kendimi bildim bileli bana Prenses diye seslendirdi. Ve artık yirmi beş yaşında olmama rağmen bu takma adı kullanmaktan hiç canı sıkılmış görünmüyordu.

"Değişiklik olsun diye ben seni arayayım diye düşündüm. Seni özledim."

"Londra'da her şey yolunda mı? Olimpiyatlar için heyecanlanıyor musun? Benny'nin şovu nasıldı? Fotoğraflarının devasa bir şekilde kanvasa basılmış görüntüsü hoşuna gitti mi?"

Kahkaha attım. "Bu dört soru bir arada oluyor, baba. Kızına biraz ara ver, olmaz mı?"

"Kusura bakma, Prenses, sadece senden haber alınca heyecanlandım. Çok uzaktasın ve hayatınla meşgulsün. Gönderdiğin fotoğraflar fevkalade. Benny'nin şovundan bahsetsene."

"Pekâlâ, tam bir başarıydı. Ben oldukça iyiydi ve fotoğraflar satıldı. Ben de biraz daha iş buldum, yani ağırdan alıyorum ve bunun nereye gideceğine bakıyoruz." Babamla böyle konuşabildiğime ve modellik yapmamı desteklemesine memnundum. Benim için iyi olduğunu düşünüyordu, kızının kıyafet içermeyen pozlarından utanan annemin aksine...

"Dünya çapında meşhur olacaksın," dedi. "Seninle gurur duyuyorum, Prenses. Bence modellik yapmak

sana yarıyor. Umarım sen de o şekilde hissediyorsundur." Sesi bana biraz yorgun, neredeyse hüzünlü geldi. "Şu anda ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeği hazırlıyorum. Taco. Birazdan bir arkadaşım gelecek. Baba, her şey yolunda mı?"

Bana cevap vermeden önce bir anlığına tereddüt etti. Aklında bir şey olduğunu söyleyebilirdim. "Brynnie, uçağın çakıldığını ve Kongre Üyesi Woodson'ın öldüğünü duydu mu?"

"Evet. Başkan yardımcısı olması için destekledikleri oydu, değil mi? Burada bile önemli haberd. Ne oldu baba?"

"Aday listesinde Woodson'ın yerine kimi getirdiklerini duydu mu?"

Bana söylediği ismi asla tahmin etmezdim. Ve işte geçmiş öylece şahlandı ve pençelerini tekrar geçirdi.

"Ah hayır! Bana Senatör Oakley'in adaylığı aldığını söyleme! Benimle dalga geçiyor olmalısın, eğer bu... bu... adam, Amerika Birleşik Devletleri'nin bir sonraki Başkan Yardımcısı olabilir! Onu istemeleri nasıl mümkün olur? Baba—"

"Biliyorum, hayatım. Geçen yıllarda yiyecek zinciri üzerinde çalışıp yükseldi. Önce Eyalet Senatörü ve şimdi de Birleşik Devletler Senatörü —"

“Evet, pekâlâ, umarım hepsi kocaman bir ateşten topun altında kalır.”

“Brynnie, bu ciddi bir mesele. İktidar parti, Oakley hakkında pislik bulmak için geçmişini, ailesini kurcalayacak. Dikkatli olmanı istiyorum. Eğer birisi sana yaklaşırsa ya da sana şüpheli bir şey gönderirse anında bana haber vermen gerekiyor. Bu insanların derinleri kazacak kaynakları var. Köpek balıkları gibiler. Bir damla bile kan kokusu alsalar sinsice saldırırlar.”

“Pekâlâ, oğul yerine şeytanın dölüne sahip olan kişi Senatör Oakley. O zaman *büyük* bir sorunu var derim.”

“Biliyorum, hayatım. Ve Oakley’nin adamları, aile sırlarını gömülü tutmak için ellerinden gelenin en iyisini yapacaklar. İyi bir durum değil ve evden bu kadar uzak olmaktan nefret ediyorum. Ama bu durumda, Londra’da olman iyi bir şey olabilir. Kimsenin senin carını acıtmamasını istemiyorum ve seni ne kadar uzakta tutarsak o kadar iyi. Haberlerde dolaşan kötü hikâyeler ya da... başka bir şey yok.”

Bir video gibi. Babamın ne düşündüğünü biliyordum. O video sanal âlemde bir yerlerde hâlâ geziniyordu.

“Çok iyi gidiyorsun, Prenses. Sesinden duyabiliyorum ve bu yaşlı babanı gülümsetiyor. Ee, kendisi için yemek pişirdiğin bu arkadaşın kim? Bir erkek değil, değil mi?”

Mısır salsa sosunu karıştırırken gülümsedim. “Şey, biriyle tanıştım, baba. O birçok yönden gerçekten özel

biri. Benny'nin şovunda fotoğrafımı satın aldı. O şekilde tanıştık."

"Gerçekten mi?"

"Evet." Babama aniden Ethan'dan bahsetmek garip hissettirdi. Belki de onunla erkek arkadaşlarım hakkında hiç konuşmadığımdandı. Asla böyle bir sebebim de olmamıştı. Uzun, uzun bir zamandır bir erkek arkadaş istememiştim.

"Biraz daha anlat. Ne işle uğraşıyor? Kaç yaşında? Ah, bu arada hazır devam ediyorken bana numarasını da ver. Onu aramam ve küçük kızımıyla uyması gereken temel kurallarla ilgili hizaya getirmem gerekiyor."

Gergince kahkaha attım. "Pekâlâ, sanırım bunun için biraz geç, baba. Dediğim gibi, Ethan oldukça özel. Birlikte çok fazla vakit geçirdik. Beni gerçekten dinliyor ve ben onunla uymaya çalışırken gerçekten... mutlu hissediyorum. Beni anlıyor."

Babam bir süre sessiz kaldı. Sanırım bir adamla ilgili gerçekten değer veriyormuşum gibi konuştuğumu duyunca şoka girmişti. Ve ben de çok şaşırılmamalıydım. Ethan benimle ilgili ilkler sırasındaki ilkti.

"Bu Ethan'ın soyadı ne ve ne işle uğraşıyor?"

"Blackstone. Otuz iki yaşında ve kendi özel güvenlik şirketi vardı. O kadar paranoyak ki, dolaşmak için metroya binmeyeyim diye bana bir şoför tahsis etti. Olimpi-

yatlar için akın eden insanlar onu endişelendiriyor. Yani güvenliğimle ilgili hiç endişelenmen gerekmiyor. Ethan bir profesyonel."

"Vay canına, bu kulağa ciddi geliyor. Siz... siz birlikte... ilişkiniz var mı?"

Tekrar güldüm, bu kez babamın açık rahatsızlığı için üzüldüğüm dendi. "Evet, baba. İlişkimiz var. Bu seferkinin özel olduğunu söyledim." Telefonun diğer tarafındaki sessizlik içinde bekledim ve tortillaları ısıtmaya başladım. "Aslına bakarsan, altı yıl kadar önce orada büyük poker turnuvalarını kazanmış. Belki onu duymuşsundur demiştim."

"Hım," Babam homurdandı. "Belki, kontrol etmem gerekiyor." Arka plandan bazı boğuk sesler geldi.

"Gitmene izin vermeliyim, baba. Çalışıyorsun. Sadece merhaba demek ve neler olduğunu anlatmak istedim. Oldukça iyi gidiyorum ve her şey yolunda."

"Tamam, Prenses. Aramana çok memnun oldum. Ve eğer küçük kızım mutluysa ben de mutluyum. Güven de ol ve yeni erkek arkadaşına söyle, eğer seni incitirse ölü bir erkek arkadaş olur. Unutma. Ve ona numaramı da ver. Bir ara babanın onunla biraz erkek erkeğe konuşmak istediğini söyle. Poker hakkında konuşabiliriz."

Kahkaha attım. "Tamam. Yapacağım, baba. Seni seviyorum!"

Tam telefonu kapattığım sırada Ethan içeri girdi. Elinde altılı paket Dos Equis ve yüzünde de yırtıcı bir gülümseme vardı. Ethan'ın aşağıdan çıkabilmesi için Neil'a ona vermesi için anahtarımı vermiştim. Anahtarımı ve birayı tezgâhın üzerine bıraktıktan sonra sordu, "İçeri girdiğim sırada birine onu sevdiğini söylediğini mi duydum?"

Sırıtip başımı yavaşça sallayarak onayladım. "Ayrıca bir erkekti."

Tezgâhta arkama geçip ellerini omuzlarıma yerleştirdi ve ovalamaya başladı. Sert vücuduna doğru yaslandım ve kendime masajın tadını çıkarma izni verdim. "O herif çok şanslı biri o zaman. Bu kadar özel ne yaptığını merak ettim." Kaplardaki ayıklanmış yiyeceklere bir bakış atıp bir parça pişmiş tavuğu kaçırdı. Tadını çıkarırken, "Mııımm," diyerek dudaklarını boynuma dayadı.

"Şey, uyumadan önce bana masallar okudu. Çekiştirip acıtmadan ıslak saçımı taradı. Nasıl bisiklet süreceğimi ve nasıl yüzeceğimi öğretti. Yaralandığım zamanlarda uflarımı her zaman öptü. Ve en önemlisi, cüzdanını sık sık açtı ama o sonraki zamanlardaydı."

Ethan homurdandı, "Ben senin için tüm bunları ve daha fazlasını yapabilirim." Bir parça daha tavuk çaldı. "Özellikle *daha fazlası* kısmını."

Eline vurup uzaklaştırdım. "Hırsız!"

"İyi bir aşçısın," diye mırıldandı kulağıma doğru. "Bence seni tutmalıyım."

"Yani Meksika yemeklerimi sevdin. Bakıyorum da temaya uyup Dos Equis getirmişsin. Akıllıca bir hareket, Blackstone. Potansiyelin var." Tabakları masaya taşımaya başladım.

"Dos Equis Meksika'dan mı?" Bir ses çıkarıp omzunu silkti. "Onu reklamlarını sevdiğim için seçtim... dünya-daki en ilginç adam." Haince sırttı ve yemeklerin kalasını taşımama yardım etti.

"Hem yalancı hem de hırsız." Başımı hüznle iki yana salladım. "Az önce bütün potansiyelini harcadın, Blackstone."

"Eminim daha sonra fikrini değiştirim, Bennett." Ellerini çabucak yıkadığı lavabonun üzerinden bana sırttı ve ardından bize iki bira açtı. "Bende *potansiyel* bolluğu var," derken kaşlarını yukarı aşağı oynatıyordu. Dos Equis'imi getirdi ve masadaki hazırlanmış her şeye baktı, başını dikkatle yana eğdi. "Bana bunda yardım et. Tavuklu tacolarını nasıl birleştireceğim? Bu arada çok güzel kokuyor."

Elimde olmadan ona güldüm. İngiliz aksanıyla 'taco' deyiş şekli beni feci güldürdü.

"Bu kadar komik olan ne? Şimdi de sizi eğlendiriyor muyum, Bayan Bennett?"

"İşte, izin ver de hazırlayayım." Ona tortillanın üzerine nasıl biraz tavuk, mısır salsa sosu, bir miktar ekşi

krema, bir tutam rendelenmiş peynir ve birkaç dilim avokado koyacağını gösterip katladım. "Sadece çok sevimlisiniz, o kadar, Bay Blackstone. Aksanınız... bazen beni güldürüyor." Tacosunu tabakta uzattım.

"Ah, yani kısacık sürede bütün potansiyelimi sevimli olmaya kaybettim. Ve sadece konuşarak." Tabağı alıp kendime hazırlamamı bekledi. "Bunu hatırlamam gerekecek, bebeğim." Bana şu milyon dolarlık Ethan gülümsemelerinden birini gönderdi ve birasından bir yudum aldı.

"Hadi, devam et ve bir ısırık al. Bana fikrini söyle ve eğer bana yalan söylersen *bileceğimin* farkında ol." Başma hafifçe vurdum. "Çıkarımın süper güçleri." Tacomu kaldırıp bir ısırık aldım, abartılı zevk sesleri çıkararak inledim ve boynumu geriye doğru bükтім. Masanın karşısından mırıldandım, "O kadar lezzetli ki, alev alev hissediyorum."

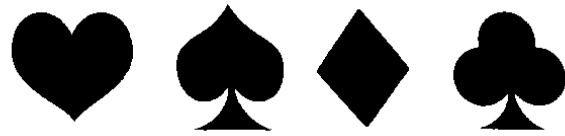
Ethan bana sanki şeytan boynuzlarım fırlamış gibi bakıyordu ve zorlukla yutkundu. Daha sonra acımasız sataşmalarıyla bana ödeteceğini biliyordum. Umursamadım. Ethan eğlenceliydi. Birlikte eğleniyorduk ve bu onunla ilgili sevdiğim yönüydü. *Sevmek*. Onu seviyor muydum?

Tacosunu ağzına doğru kaldırıp bir ısırık aldı. Çiğnerken bana bakıp yuttu. Ağzını peçetesine sildi ve derin düşünceler içindeymiş gibi yukarı bakıp parmaklarını sayıyormuş gibi davrandı. Birasından bir yudum daha aldı.

"Pekâlâ, bakalım..." Bana odaklandı. "Şef Bennett, uygulamadan size beş veriyorum. Bana gülmek daha baştan beş puanınızı götürdü. Sanırım sunuma altı puan: Tüm o inlemeler ve hareketler yemek masasında biraz adaletsiz oldu, sence de öyle değil mi? Ve tadı için de dokuz buçuk puan." Bir ısırık daha alıp sırtıttı. "Nasıldım?"

Masamda oturmuş yaptığım tacoları yerken ve tatlı bir şekilde aşçılığımı beğendiğini söylerken o kadar yakışıklıydı ki, sadece kendisi oluyordu. O anda bütün sorularımın cevabını biliyordum. Ethan'ı seviyor muydum? *Evet. Onu seviyorum.*

Bölüm 12

Embish & Elysion

www.webcanavari.net

Ethan'a ofisinde sürpriz yapmak güzel bir fikir gibi göründü ama biraz destek olmadan yapmaya gönüllü değildim. İlk önce Elaina'nın yardımını aldım. Ondan gerçekten hoşlanıyordum. Dürüst ve çok açık sözlü gibi görünüyordu, bir insanda buna saygı duyardım. Ayrıca Neil'la nişanlıydı. Ethan'ın evinde yatıya kalmaya başladıktan sonra fark etmiştim. Bir sabah işe gitmek için asansörlere vardığımızda, Elaina ve Neil'in apartmanın diğer kanadından el ele çıktığını görmüştüm. Ethan şaşkınlığını görüp sonbaharda evleneceklerini söyledi.

Elaina'nın, nişanlısının beni Londra'da oraya buraya götürmesini kıskanmaması beni rahatlatmıştı. Sanırım Ethan'ın bir kız arkadaşı olmasına mutluydu. Çalışanlarının Ethan'a gerçekten kıymet verdiklerini fark etmiştim. Ve bu da hoşuma gidiyordu.

"Selam, Elaina, ben Brynne."

"Merhaba, Brynne. Niçin doğrudan cep telefonunu aramadın?" Şu Elaina akıllı kızdı, hesaplamaların hep farkındaydı.

"Ona ögle yemeğiyle sürpriz yapmayı düşünüyordum. Benim için programını kontrol edebilir misin?"

Sayfaların çevrilme sesini duydum ve ardından beni beklemede tuttu. "Bugün ofiste. Konferans konuşmalarıyla meşgul, fakat programında hiç randevusu yok."

"Teşekkürler, Elaina. Frances'e sorardım, fakat Ethan onu hoparlörde tutuyor ve ararsam duyacağından sürpriz yapamam. Kings Şarküteri'den sana da bir şey getirmemi ister misin? Sadece gidip sandviçleri alacağım ama düşünüyordum da, eğer Frances'e sipariş verdiğini söyl ettirirsen, o zaman Ethan bugünkü ögle yemeğini getirenin ben olduğumu anlamaz."

Elaina kahkaha attı ve beni yine beklemeye aldı, bu sırada gidip herkesin yemek siparişini aldı. "Frances tarzını beğendiğini söyledi, Brynne. Patronu dikkatini vermeye zorlamak onun için iyi oluyor."

"Ben de öyle düşünüyorum," derken sandviç siparişlerini yazdım. "Yardımın için teşekkürler ve bir saat içinde orada olurum."

Telefonu kapattık ve şarküteriye arayıp yemekleri sipariş ettim, ardından Neil'ı çağırdım. Beklerken kendi bölgemi temizledim ve malzemeleri düzenledim. Bugünkü burada işim bitmişti ve yaklaşık bir hafta geri dönmeyecektim. Finallerim yaklaşıyordu ve çalışmam lazımdı. Planım Ethan'ın evine kapanıp, o çalışırken kendimi kitaplara vermek, Ethan'ın evindeki spor salonunu ve fevkalade kahve makinesini kullanmaktı. Ve temel

olarak bir süreliğine dikkat çekmemekti. Zamana ihtiyacım vardı, notlarımın da öyle.

Leydi Percival'a son bir bakış attığımda bir gurur patlaması hissettim. Güzelce ortaya çıkmıştı ve en iyi kısmı, artık ellerinin arasında tuttuğu kitabın adını biliyordum. Bir sabah Ethan beni işe bıraktığında onu buraya davet etmiştim, o zaman gizemi çözmemeye yardım etmişti.

Gizemli leydimin tuttuğu kitap aslında o kadar özel ve nadir bir parçaydı ki, konservasyonu henüz bitmeye yaklaşmamış olsa bile Mallerton Sergisi onun şova dâhil olmasını istedi. Uygun restorasyon ve temizlemeyle muğlak ipuçlarının nasıl çözüleceğine örnek olarak vitrine çıkarmak istediler. Kadının elinde ne tuttuğunun ifşası, ayrıca genel olarak sanatçının kökenini de pekiştirmişti. Sör Tristan Mallerton çok uzun bir zaman önce ölmüş olsa bile şu anda yenilenen bir ilgi ve keşifle Rönesans Dönemi'nin tadını çıkarıyordu.

Neil'dan gelen bir mesajla telefonum titredi. Dışarıdaydı, o yüzden eşyalarımı toplayıp çıktım ve ayrılırken Rory'e el salladım.

Neil yemek konusunda bana yardım etti ve her şeyi ödemek için şirketin kredi kartını kullandı. Bu da ona benden sert bir bakış kazandırdı.

"Ögle yemeğini Frances'in söylediğini düşünüyor ve normalde böyle yapıyor. Eğer sen ödersen, bunu öğrendiği anda puştluk yapacak," dedi Neil.

Arabaya geri dönüp yolumuza giderken, "Her zaman bu kadar kontrolcü müydü, Neil?" diye sordum. Neil'la kolay bir dostluk geliştirmiştik. Birbirimizin pozisyonuna ve ihtiyaçlarına saygı duyuyorduk, böylece ilişki yürüyordu.

"Hayır." Neil kafasını iki yana salladı. "ÖK'den çıktığı zaman dengeliydi. Ama sonrasında savaş yakınında olan herkesi değiştirdi. E yaklaşabildiği kadar yaklaştı ve canlı kurtulmayı başardı. O ayaklı bir mucize."

"Yara izlerini gördüm," dedim.

"Afganistan'da ne olduğunu sana anlattı mı?" Neil di-kiz aynasından bana baktı.

"Hayır," diye yanıtladım dürüstçe. Neil'ın vereceği bilginin kesileceğinin ve Ethan'ın geçmişini, onun benimkini bildiğinden daha fazla anlamayacağımın farkındaydım.

Elaina yiyecekleri uygun şekilde dağıtmamıza yardım etti ve Frances yüzünde kendinden memnun bir ifadeyle beni Ethan'ın özel odasına doğru itip kapıyı kapattı. Ethan telefondaydı.

Göz kamaştırıcı erkeğim işiyle meşguldü ama yine de elini bana doğru uzattı. Sandviçleri masasına bırakıp ona gittim. Kolunu bana dolayıp kucağına çekti ve iş görüşmesine devam etti.

"Evet, biliyorum. O ahmaklara, Blackstone'un Krali-

yet Ailesi'ni temsil ettiğini ve Majesteleri açılış törenine geldiğinde ihmal edilmiş tek bir lanet çıkışın bile olmayacağını söyle. Nokta. Pazarlık yok...”

Ethan konuşmasına devam ederken ben öğle yemeğini çıkarmaya başladım. Elini sırtımdan enseme doğru çıkarıp ovaladı. Bana dokunuşu çok iyi hissettiriyordu ama fena hâlde meşgul olduğunu herhangi bir sersem bile görebilirdi.

Yemeğini tabağa yerleştirdim ve ardından kendiminkini açtım. O boynuma masaj yapmaya devam ederken buğday ekmekli, tavuklu sandviçimi ısırdım. Bir kız buna cidden alışabilirdi. Ethan çok sevgi doluydu ve her zaman bana dokunmak istemesine bayılıyordum. Dokunmadan duramayan erkeğim benim. O konuşmasını sonlandırana kadar benim sandviçimin neredeyse yarısı bitmişti.

Hâlâ kucağındayken, iki eli birden havaya kalkıp beni çevirdi. Çok güzel bir öpücük verdikten sonra inledi. “En sonunda. Bazen tuğladan bir duvara konuşmak gibi geliyor,” diye homurdandı. Bana gülümseyip tabağa baktı. “Bana öğle yemeği getirmişsin... ve leziz şahsını.”

Gülümseyerek karşılık verdim. “Getirdim.”

“İlk önce hangisini yalayıp yutsam, sandviçi mi, yoksa seni mi?” Kaşlarını bana doğru oynattı, elleri hırkamın iki yanından yukarı doğru gezinmeye başlıyordu.

“Bence bir telefon daha almadan önce sandviçini yalayıp yutsan iyi edersin,” dedim.

Telefonu çaldı.

Kaşlarını çatıp kaderine boyun eğdi. İkinci arama nispeten daha hızlıydı ve üçüncü arama gelmeden önce çavdar ekmecli, rozbifli sandviğine başlamayı başardı. Aynı anda yemek ve konuşmak için konuşmayı hoparlöre aldı. Pek zarifçe değildi ama işe yaradı.

Elini sırtımda aşağı yukarı gezdirirken, kucağında oturup işini yapmasını dinlemekten memnundum. Bu bizim için sosyal bir öğle yemeği olmasa bile, Ethan uğradığıma memnun hissettirmeyi başardı. İkimiz için de zamanlama çılgıncaydı. Ethan'ın işinin şu andakinden daha karmaşık olabileceğini hayal dahi edemiyordum, tüm bu yaklaşan Olimpiyatlar ve Londra'nın ev sahipliği yapacak olması olaylarından... Bana sadece, 'Az önce fotoğrafını satın aldım ve seni gerçekten tanımak istiyorum... Ağustosun ortalarına ne dersin?' yazan bir not yollamalıydı.

Telefonunu hoparlörde tuttu ve aramalarla lokmalarımızın arasında birkaç kez hızlıca öpüşmeyi başardık, fakat kısa süre sonra öğle yemeği saati diye savunmak zor olacaktı.

"Gitmeliyim, Ethan." Onu öpüp kalkmaya yeltendim.

"Hayır." Beni kucağında tuttu. "Henüz gitmeni istemiyorum. Burada benimle birlikte olman hoşuma gidiyor. Beni gevşetiyorsun, bebeğim." Başını benimkinin üstüne dayadı. "Cehalet ve hayal kırıklığından oluşan sisteki ışık demetimsin."

"Gerçekten mi? Buraya gelip gününü karıştırarak seni yemek yemeye zorlamam hoşuna mı gidiyor?" Kravat iğnesini kurcaladım ve kravatını düzelttim. "İşinle çok meşgulsün ve ben seni bölüyorum."

"Hayır, bölmüyorsun," dudaklarını boğazım boyunca gezdirdi. "Bu, bana değer verdiğini anlatıyor," dedi sessizce.

Fısıltıyla karşılık verdim, "Veriyorum, Ethan."

"O zaman biraz daha kalacak mısın?"

Bana karşı böyle tatlıyken ona nasıl hayır diyebilirdim ki? "Pekâlâ, sadece bir saat daha. Ama sonra gerçekten gitmem gerekiyor. Daireme uğrayıp birkaç şey almam lazım. Sınavlarıma çalışmalıyım ve biraz spor yapmak istiyorum. Burada meşgul olan sadece sen değilsin." Çenesini çimdikleyerek bana sırtımasını sağladım.

"Seninle tam burada, masamın üzerinde meşgul olmak istiyorum," diye hırladı ve beni kaldırıp büyük, yönetici masasının üzerine kırımın üstüne bıraktı.

Üstüme atıldığında cıykladım, bacaklarımmın arasına girebilmek için bacaklarını açmaya çalışarak itiyordu. "Ethan! Ofisindeyiz! Yapamayız!"

Masasının altına uzandı ve kapının kilitlendiğini duydum. "Şu anda seni öyle feci istiyorum ki. Sana ihtiyacım var, Brynne. Lütfen?"

Her yanımdaydı, elleri muncıklıyor, masasının üzerine sırtüstü yatırmaya çalışıyor ve sertçe merkezime bastırıyordu. Beni geriye doğru bastırmasına ve kenara doğru kaydırmasına izin verdim, vücudum şimdiden yumuşuyor ve onun için ısınıyordu.

Uzun parmakları külotuma doğru yöneldi ve bacaklarımdan aşağıya doğru indirip çizimelerimin üzerinden çekti ve ofisinin zemininde bir yere attı. Ne zaman etek giymeyi seçsem, Ethan'ın tam bir fırsatçı olduğunu fark ettim.

"Sen çılgın bir adamsın," diye mırıldandım. İş yerinin orta yerinde, masasının üzerinde düzüşecek olmamızı artık gerçekten önemsemiyordum.

Klitorisimle oynayıp beni ıslatırken, "Senin için çılgın," dedi. Kemerinin şıkırtısını ve ardından fermuarının inişini duydum. Ve sonrasında o leziz sıcaklığın hepsini içime sokuverdi, yavaş ve derinden.

Üzerime doğru uzanıp iki eliyle yüzümü tuttu. Beni sertçe öperken, tıpkı hoşuna giden şekilde dilini ağzımın içine doğru sokuyordu. Ethan seks sırasında hâkimiyet sağlıyordu. Dilinin, parmaklarının ve aletin ayrı anda içimde olmasını istiyordu. Sanki o şekilde bana tamamıyla sahip oluyordu. Neden olduğunu bilmiyorum, sadece o böyleydi. Ve buna bayılıyordum. Dürüst ve tamamen doğrudandı. Ethan'layken ne alacağımı biliyordum ve her zaman beni titrer halde bırakan bir orgazmı sonuçlanıyordu.

Ethan hareket etmeye başladı, ben de öyle. Biraz da vahşiydik. Bütünöyle coşmuş ve masasının üzerinde şehvetlice sevişirken telefon çaldı. Hoparlörde bırakmıştı. Zirveye ulaşmaya o kadar yakındım ki, "Cevaplama," diye soludum.

"Hayatta cevaplamam," diye homurdandı, içime daha hızlı darbeler yapıyordu. Tam boşalmadan önce aleti şişerek kemik gibi sertleşti.

Sihirli parmaklarını klitorisimin üzerinde kaydırddı-ğında parçalara ayrıldım, çığlık atmamak için dudağımı ısıırıyordum. Ethan da hemen peşimdeydi. Dudaklarımı kendininkilerle kapatarak ikimizin de bağırmasını önledi ve orgazmını içime doğru pompaladı.

Cevaplanmayan arama sesli mesaja düştü, fakat hoparlör hâlâ açıktı.

"Ethan Blackstone müsait değil. Lütfen mesajınızı ve ulaşılabilceğiniz numarayı bırakınız."

Alet biyledi ve yüzlerimiz santimetrelerce uzaktayken birbirimizin yüzüne soluduk. Ona gülümsedim. Şefkatle saçlarımı düzelitti ve beni bir âşığın öpeceğı gibi öptü. Onun için değerli olduğumu hissettim. Kendimi o şekilde hissettirdi.

"Şerefsizin tekisin, Blackstone. Seni kızımı koruman için işe aldım, onu becermen için değil! Berbat şeyler atlattı ve ihtiyacı olan son şey başka bir kalp kırıcı ihanet. Konuşma şekline bakınca, sanırım sana âşık —"

Ethan telefonu kapatmak için beceriksizce atak yaptı, fakat çok geçti. Telefonda kendi babamın sesini duymuştum. Ethan'la benim hakkımdaki gerçeği... biliyordum. Onu ittim, üzerimden kaldırmak için savaşıyordum.

"Brynne, hayır! Lütfen, izin ver açıklayayım..."

Bedenlerimiz hâlâ bir aradaydı, beni altında tutarken, bir çarşaf kadar beyazdı ve korkudan tamamen taş kesilmişti.

"Üstümden kalk. Aletini içimden çıkar ve beni bırak, seni yalancı orospu çocuğu!"

Gözlerini benden ayırmayarak beni kendine yakın tuttu. "Bebeğim... dinle beni. Sana söyleyecektim, çok uzun zamandır hazırdım ama senin için kötü anıları canlandırmak istemedim. Seni incitmek istemiyorum..."

"Hemen. Üstümden. Kalk."

"Lütfen beni bırakma. Brynne, ben... ben... seni üzme istemedim, seni hatırlamaktan koruyordum. Güvenliğini tehdit eden bir şey var... ve sonra seninle tanıştım... ve seni istemekten vazgeçemedim. Senden uzak kalamadım." Beni öpmeye çalıştı.

Yüzümü diğer tarafa çevirip gözlerimi kapattım. Bu adam için hissettiğim bütün güven gitmişti. Onun yerine yüreğimi korkunç bir sancı doldurdu. Beni tanıyordu. Başıma gelenleri biliyordu. Muhtemelen videoyu

görmüştü. Ve şimdi de bana zarar verecek insanlar mı vardı? Neden? Babam tarafından işe alınmıştı ve tüm bu zamandır o biliyordu, ben bilmiyordum. Nasıl yapabilir-di? Nasıl benim âşık olduğum Ethan olup da, bana böyle ihanet edebilirdi?

“Waterloo.” Dönüp gözlerimi ona diktim.

“Hayır... hayır... hayır,” Monoton bir sesle tekrar tekrar söyledi. “Lütfen hayır, Brynne.” Başını ileri geri sallarken gözleri harap olmuştu.

“Kahrolası, Waterloo Ethan. Ve eğer üzerimden kalkmazsan duvarları yıkana kadar çılgık atacağım.” Tane tane ve yumuşakça konuştum, kalbim sıkışıyor ve kap-kara kanla kanıyordu. *Blackstone kanıyla.*

İçimden çıkarak kalkıp oturmama yardım etti. Masasından hoplayıp çantamı kaptım. Pantolonunun fermuarını çekip tekrar denedi. “Brynne, bebeğim, ben... ben seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki; seni incitmemek için her şeyi yapardım. Özür dilerim, özür dilerim, lanet olsun çok özür dilerim.”

Kapıdan çıkmaya çalıştım ama yerinden oynamadı. “Aç şunu,” diye emrettim.

“Az önce söylediğimi duydun mu?”

Ona bakıp başımı sallayarak onayladım. “Kapıyı aç da gidebileyim.” O kadar sakin bir şekilde konuştum ki, yerde kıvranarak ağlayan bir enkaz olmadığıma şaşkın-

dım. Sadece buradan çıkıp evime gitmeye ihtiyacım vardı. Tek amacım vardı ve o da güvenli bir yere kaçıyordu.

Başını ovalayıp aşağı baktı ve ardından masasına doğru gidip düğmeye ya da beni içeride tutan her neyse ona uzandı. Klik sesini duydum ve dışarı fırladım.

Ben kurtulurken, Frances, "Leziz öğle yemeği için teşekkürler, hayatım," diye seslendi.

Ona el salladım, fakat konuşmaktan acizdim. Sadece yürüyüp gittim. Çantam vardı ve külotum yoktu ama aramak için oraya geri dönmeyecektim. *Sadece beni buradan çıkar ve eve götür... sadece beni buradan çıkar ve eve götür... sadece beni buradan —*

Aman Tanrım, Ethan'ı terk ediyordum. Bitmiştik. Bana yalan söylemişti ve ona artık güvenemezdim. Beni sevdiğini söylemişti. Âşıklar bunu mu yapardı? Yalan mı söylerlerdi?

Asansörlere yönelirken resepsiyonda Elaina'yla da konuşmadım. Çağrı düğmesine bastım ve Ethan'ın tam arkamda olduğunu fark ettim. Ethan izimi bulup yakaladığı hâlde hâlâ dağılmamıştım.

"Bryenne... bebeğim, lütfen beni terk etme. Tanrım, ben... ben mahvettim. Seni seviyorum. Lütfen..."

Elini omzuma koyduğunda irkildim. Çıkarmayı başaramadığım tek şey, "Hayır, sevmiyorsun," oldu.

"Evet, seviyorum!" diye bağırdı, sesi gittikçe öfkeli geliyordu. "Beni terk edebilirsin ama hâlâ seni koruyor olacağım. Güvende olduğundan emin olmak için ve kimse seni incitmesin diye seni koruyacağım!"

"Peki, senin beni incitmene ne demeli?" diyerek karşılık verdim. "Ve kovuldun, Ethan. Benimle bir daha asla iletişim kurma." Asansör çınladı ve kapıları açıldı. İçeri girip onunla yüz yüze gelmek için döndüm.

Başını yukarı kaldırdı ve sanki bana acı çektiğini anlatıyormuş gibi yalvaran bir ifadeyle ağzını açtı. Benim olduğum kadar kötü durumda değildi ama perişan ve umutsuz görünüyordu. Kapılar kapanarak beni yalnız bırakırken, "Brynne... bunu yapma," diye yalvardı.

Asansör beni aşağı doğru indirmeye başladığı sırada gürültülü bir pat sesiyle birlikte anlaşılır bir küfür duydum. Beni evime götürecek bir taksi tutmak için sokaktan aşağıya doğru ilerledim. İçeri girebildiğim anda parçalara ayrılacağım ve yatağıma kıvrılıp, tortop olup onu unutmaya çalışacağım yere... Ethan Blackstone'u. Başarısızlığa mahkûmdum. Bunu biliyordum. Ethan'ı asla unutmayacaktım. Asla.

Yazar Hakkında

Raine, on üç yaşında ilk Barbara Cartland romanını aldığından bu yana romantik romanlar okuyor. Kitabın 1975'te satın aldığı "*The Flame is Love*" olduğunu sanıyor. Ve artık kendisi de romantik romanlar yazdığından, onları okumayı asla bırakmama şansı çok yüksek. Kabul etmek gerekirse, Raine'in hikâyeleri Bayan Cartland'ı mezarında çevirecek kadar açık, fakat onun fikrine göre uzun, esmer ve yakışıklı bir kahramanın asla modası geçmez. Asla! Bulabildiği her fırsatta seksi romantizm hikâyeleri yazmak günlerinin çoğunu dolduruyor. Eğer yazmak Raine'i çok uzağa götürürse, onu gerçek hayata çekip çıkaracak prens gibi bir kocaya ve iki tane pırl pırl oğula sahip. Oğulları hikâye yazmaktan hoşlandığını biliyorlar, fakat asla birini okumak istemediler. (Raine bu konuda çok minnettar.) Okuyucularından haber almayı ve kitaplarındaki karakterlerle ilgili sohbet etmeyi seviyor. Raine'le Facebook'tan iletişim kurabilir ya da şu anda ne üzerinde çalıştığını görmek için RaineMiller.com adresini ziyaret edebilirsiniz.

Eğer bu kitap hoşunuza gittiyse, ikincinin yolda olduğunu bilmek sizi mutlu edecektir. Bir erkeğin zihninin içinin eğlenceli olacağını düşünerek bir karar aldım, tüm hikâyeyi Ethan'ın bakış açısından yazacağım. Blackstone Serisinin ikinci kitabında, Brynne ve Ethan'ın hikâyesi bir sürü tutku, sürprizler ve tabii ki, aşkla devam ediyor.

Raine ♥

Embish & Elysion

www.webcanavari.net